

ບົດທີ 1

ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1. ຄວາມໝາຍຂອງການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງການວັດຜົນ

ການວັດຜົນແມ່ນຂະບວນການຊອກຫາປະລິມານ ຫຼື ຈໍານວນຂອງສິ່ງຂອງຕ່າງໆໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມື ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຜົນຂອງການວັດຜົນມັກຈະອອກມາເປັນຕົວເລກ ສັນຍາລັກ ຫຼື ຂໍ້ມູນ.

ການວັດຜົນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງການເກັບກຳລວບລວມຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ຮຽນຢູ່ໃນຂະບວນການ ຮຽນ-ການສອນໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງມາປະຕິບັດ.

1.2 ຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນ

ການປະເມີນຜົນແມ່ນການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນມາພິຈາລະນາວິນິດໄສ, ຕັດສິນຄຸນຄ່າໂດຍ ປຽບທຽບກັບແກນມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້.

ການປະເມີນຜົນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາມາຕີລາຄາ ແລະ ວິນິດໄສ ແລ້ວຕັດສິນໃຈໂດຍອາໄສຫຼັກການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາມີຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ການຮຽນ-ການສອນແຕ່ພໍສະຫຼຸບໄດ້ບາງບັນຫາ ທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້.

2.1 ວັດຜົນເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຊອກຮູ້ວ່ານັກຮຽນມີຄວາມບົກຜ່ອງ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນບົດເລື່ອງໃດ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍຫາ ວິທີການສອນເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຸດປະສົງນີ້ຖືວ່າເປັນຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ

2.2 ວັດຜົນເພື່ອວິນິດໄສ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຊອກຮູ້ວ່ານັກຮຽນມີຄວາມບົກຜ່ອງຢູ່ຈຸດໃດໃນບົດຮຽນໜຶ່ງຈາກນັ້ນກໍຫາທາງ ຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຈຸດນັ້ນ.

2.3 ວັດຜົນເພື່ອຈັດອັນດັບທິຂອງນັກຮຽນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບວ່ານັກຮຽນຄົນໃດເກັ່ງ ຄົນໃດອ່ອນ ນັກຮຽນຄົນໃດຈະໄດ້ເປັນທີ່ ເທົ່າໃດ.

2.4 ວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບການພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບສະມັດຖະພາບຂອງນັກຮຽນວ່າມີຄວາມກ້າວໜ້າ ຫຼື ບໍ່ ເຊັ່ນ : ການ ປຽບທຽບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ ຫຼື ປຽບທຽບການຮຽນລະຫວ່າງ ພາກຮຽນທີ 1 ແລະ ພາກຮຽນທີ 2.

2.5 ວັດຜົນເພື່ອພະຍາກອນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າວ່ານັກຮຽນຄົນໃດຄວນຈະໄປຮຽນຕໍ່ໃນລາຍວິຊາໃດຈຶ່ງຈະມີ ຜົນສຳເລັດອັນດີ ການວັດຜົນແບບນີ້ມີປະໂຫຍດໃນການແນະແນວການສຶກສາ.

2.6 ວັດຜົນເພື່ອປະເມີນຜົນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນນັ້ນໄປໃຊ້ໃນການສະຫຼຸບຕີລາຄາວ່າການຈັດການສຶກສາ ນັ້ນມີປະສິດທິພາບສູງ ຫຼື ຕໍ່າ ຫຼື ກຸສົດເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ຄວນປັບປຸງແກ້ໄຂຫຍັງແດ່ ແລະ ຈະຕັດສິນໃຈເຮັດແນວໃດ ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ຫຼື ອາດນຳໄປວິເຄາະເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວັດຜົນນັ້ນເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່.

3.ລັກສະນະຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນໃນສິ່ງທີ່ເປັນນາມມະທຳ ຈຶ່ງເປັນການວັດທີ່ຍາກກວ່າການວັດຜົນສິ່ງທີ່ເປັນຮູບປະທຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ການວັດຜົນການສຶກສາຈຶ່ງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

3.1 ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນທີ່ບໍ່ສົມບູນ

ໃນຂະບວນການຮຽນການສອນວິຊາໃດໜຶ່ງນັ້ນມັນມີລາຍລະອຽດຫຼວງຫຼາຍທີ່ສຸດຈົນຜູ້ສອນບໍ່ອາດສາມາດທີ່ຈະສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ຄົບຖ້ວນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສອນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເລືອກເອົາເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນຕອນໃດຕອນໜຶ່ງມາສ້າງເປັນຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຕອບແລ້ວຖືເອົາຜົນຂອງການຕອບນັ້ນມາຕີລາຄາເປັນຄະແນນຂອງວິຊານັ້ນໆດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງຖືວ່າການວັດຜົນທີ່ບໍ່ສົມບູນ.

3.2 ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນທາງອ້ອມ

ການວັດຜົນການສຶກສາບໍ່ອາດມີເຄື່ອງມືຊະນິດໃດທີ່ຈະວັດໄດ້ໂດຍກົງຄືກັບການວັດແທກລວງຍາວແລະ ການຊັ່ງນ້ຳໜັກ. ການວັດຜົນການສຶກສາ ເປັນການວັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແຕະຕ້ອງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງຊອກຫາວິທີການຕ່າງໆມາປະຕິບັດຈາກນັ້ນກໍແປຜົນຂອງການວັດຜົນນັ້ນອອກມາເປັນຄະແນນ ແລະ ແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນນັ້ນອີກຕໍ່ໜຶ່ງວ່ານັກຮຽນຜູ້ນັ້ນເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ ມີຄວາມຮູ້ໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ ເຊິ່ງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າເປັນການແປຄວາມໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ.

3.3 ການວັດຜົນການສຶກສາຍ່ອມມີຄວາມຜິດພາດ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດໃນສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດຈະແຕະຕ້ອງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຜິດພາດສູງ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດນັ້ນມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ຂໍກ່າວພຽງແຕ່ 2 ຢ່າງຄື ຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກນັກຮຽນເອງເຊັ່ນ: ໃນມື້ກວດກາ ຫຼື ສອບເສັງນັ້ນນັກຮຽນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງອາດຈະມີສຸຂະພາບບໍ່ດີ ມີຄວາມກັງວົນໃຈ ຫຼື ມີອາລົມບໍ່ດີ ຕຽມຕົວບໍ່ດີ ທຸດຈະລິດໃນການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ ຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກສະພາບແວດລ້ອມພາບໃນເຊັ່ນ: ສະພາບຫ້ອງສອບເສັງບໍ່ດີ ມີສຽງລົບກວນຈາກພາຍນອກ ຄຳຖາມບໍ່ຊັດເຈນກຳມະການຄວບຄຸມຫ້ອງເສັງເຄັ່ງຄັດເກີນໄປ ຫຼື ໂຍະຍານເກີນໄປເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການທຸດຈະລິດໃນການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ

3.4 ຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາສະແດງໃນຮູບຂອງການພົວພັນ

ຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາຍາມໃດກໍສະແດງອອກໃນຮູບຂອງຄະແນນ ແຕ່ລະຄະແນນຕົວດຽວນັ້ນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຕີຄວາມໝາຍໄດ້ວ່ານັກຮຽນຜູ້ທີ່ໄດ້ຄະແນນຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍ ຫຼື ວ່າ ນັກຮຽນຜູ້ນັ້ນເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ. ຖ້າຢາກໃຫ້ຄະແນນທີ່ໄດ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍຕ້ອງເອົາໄປປຽບທຽບກັບຂໍ້ມູນຢ່າງອື່ນອີກເຊັ່ນ:

ປຽບທຽບກັບຄະແນນເຕັມ. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສົມຜົນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ຈາກຄະແນນເຕັມ 10 ກໍຖືວ່າລາວໄດ້ຄະແນນສູງສົມຄວນ.

ປຽບທຽບກັບຄະແນນເລ່ຍຂອງຫ້ອງ. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສົມພອນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ແຕ່ຄະແນນສະເລ່ຍຂອງຫ້ອງໄດ້ 8 ກໍສະແດງວ່າ ລາວໄດ້ຄະແນນທີ່ຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າກວ່າໝູ່ໃນຫ້ອງດຽວກັນ.

ປຽບທຽບກັບຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສົມພອນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ແຕ່ຄະແນນຄາດໝາຍແມ່ນ 5. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ລິ້ນຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3.5 ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດທີ່ບໍ່ມີສູນ (0) ແທ້ ຫຼື ສູນ (0) ສົມບູນ

ການວັດຜົນການສຶກສາຕ່າງກັບການວັດແທກລວງຍາວ ແລະ ການຊັ່ງນ້ຳໜັກຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ລວງຍາວ 0 cm. ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຄວາມຍາວເລີຍ ຫຼື ນ້ຳໜັກ 0 kg ກໍໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີນ້ຳໜັກເລີຍເໝືອນກັນ ສ່ວນການວັດຜົນການສຶກສາ ຖ້ານັກຮຽນຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຫາກໄດ້ຄະແນນ 0 ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມໝາຍນັກຮຽນຄົນນັ້ນບໍ່ມີຄວາມ

ຮູ້ໃນວິຊານັ້ນເລີຍ ນັກຮຽນຄົນນັ້ນມີຄວາມຮູ້ໃນວິຊານັ້ນຢູ່ ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖາມໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການວັດຜົນ ການສຶກສາຈຶ່ງບໍ່ມີ 0 ສົມບູນ

4. ລະດັບຂອງການວັດຜົນ

4.1 ການກຳນົດຊື່

ເປັນລະດັບການວັດຜົນທີ່ກຳນົດສັນຍາລັກເພື່ອເອີ້ນຈຳແນກ ຫຼື ຈັດປະເພດສິ່ງຂອງ ເຊັ່ນ ຊື່ ຄົນ ສັດ ເພດຊາຍ ຫຼື ເພດຍິງ ເລກທະບຽນລົດ... ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານປະລິມານ.

4.2 ການຈັດລຳດັບ

ເປັນລະດັບການວັດຜົນທີ່ກຳນົດປະລິມານແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້ວ່າແຕກຕ່າງກັນໜ້ອຍ ຫຼາຍປານໃດ ເຊັ່ນ ການກວດສິລະປະພາຍໃນໂຮງຮຽນ ເຮົາບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ວ່າຄະນະໄດ້ທີ 1 ແລະ ທີ 2 ມີ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ.

4.3 ການຈັດເປັນຫວ່າງ

ເປັນລະດັບການວັດຜົນທີ່ກຳນົດປະລິມານແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຫົວໜ່ວຍເທົ່າ ກັນ ແຕ່ຍັງຂາດຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ແທ້ຈິງ (ບໍ່ມີ 0 ແທ້) ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຫົວໜ່ວຍກັບຫົວໜ່ວຍບໍ່ເທົ່າ ກັນ ເຊັ່ນ ອຸນຫະພູມ 0 ອົງສາ C ບໍ່ມີຄວາມໝາຍວ່າບໍ່ມີຄວາມຮ້ອນເລີຍ ເພາະຍັງມີຄວາມຮ້ອນຢູ່ເຖິງ 273 ອົງສາແກນວິນ. ດັ່ງນັ້ນ, 0 ນີ້ເປັນພຽງ 0 ສົມມຸດເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຖ້ານາງ ກ ກວດກາໄດ້ຄະແນນ 8 ທ້າວ ຂ ໄດ້ຄະ ແນນ 4 ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ນາງ ກ ແກ້ງກວ່າທ້າວ ຂ ສອງເທົ່າ.

4.4 ການຈັດເປັນອັດຕາສ່ວນ

ເປັນລະດັບການວັດຜົນທີ່ກຳນົດປະລິມານແຕກຕ່າງກັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຫົວໜ່ວຍເທົ່າກັນ ແລະ ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ແທ້ຈິງ (ມີ 0 ແທ້) ເຊັ່ນ ຖ້າທ້າວ ກ ສູງ 180 cm ນາງ ຂ ສູງ 90 cm ໝາຍຄວາມວ່າ ທ້າວ ກ ສູງກວ່າ ນາງ ຂ ສອງເທົ່າ ແລະ ຖ້ານ້ຳໜັກ 0 kg ໝາຍຄວາມວ່າ ບໍ່ມີນ້ຳໜັກເລີຍ ດັ່ງນັ້ນ 0 ນີ້ ເປັນ 0 ແທ້.

ລະດັບທັງ 4 ຂັ້ນນີ້ ມີຄຸນລັກສະນະຕ່າງກັນ ເຊິ່ງພິສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້

ລະດັບຂອງການວັດຜົນ	ຄຸນລັກສະນະ
ການກຳນົດຊື່	ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ
ການຈັດລຳດັບ	ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ + ທິດທາງ
ການຈັດເປັນຫວ່າງ	ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ + ທິດທາງ + ຫວ່າງເທົ່າກັນ + 0 ສົມມຸດ
ການຈັດເປັນອັດຕາສ່ວນ	ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ + ທິດທາງ + ຫວ່າງເທົ່າກັນ + 0 ແທ້

5. ຫຼັກການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາຈະມີປະສິດທິພາບດີ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຫຼັກການ ແລະ ວິທີການວັດຜົນ ການວັດຜົນທີ່ດີຕ້ອງຍຶດຖືຫຼັກການດັ່ງນີ້:

5.1 ຕ້ອງໃຫ້ຖືກກັບຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນ-ການສອນ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການທົດສອບເບິ່ງວ່າ ຜົນຂອງການສອນຂອງຄູ່ນັ້ນເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີ ຄວາມຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງທ້ອງຖິ້ວ ຫຼື ບໍ່ ຖ້າການວັດຜົນການສຶກສາບໍ່ຖືກກັບຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນການສອນແລ້ວ ກໍຈະຖືວ່າ ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງໝົດ.

5.2 ພະຍາຍາມຊອກຫາເຄື່ອງມືວັດຜົນທີ່ດີ ແລະ ເໝາະສົມທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດທາງອ້ອມ, ດັ່ງນັ້ນ ຄູຄວນຊອກຫາເຄື່ອງມືວັດຜົນທີ່ມີ ຄຸນະພາບດີທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

5.3 ພະຍາຍາມໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນການສຶກສານັ້ນຈະເກີດມີຄວາມຜິດພາດຢູ່ສະເໝີ, ດັ່ງນັ້ນຄູຄວນລະມັດລະວັງເພື່ອ ໃຫ້ຄວາມຜິດພາດນັ້ນມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຖ້າຈະໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດຊະນິດໃດກໍຄວນລະມັດລະວັງເຖິງດ້ານຈຳກັດຂອງ ເຄື່ອງມືຊະນິດນັ້ນ ແລະ ຄວນເຮັດການວັດຜົນຫຼາຍຄັ້ງ.

5.4 ຄວນຕິຄວາມໝາຍຂອງຜົນການວັດຜົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ເມື່ອໄດ້ຜົນການວັດອອກມາເປັນຄະແນນແລ້ວ ຄວນຕິຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນນັ້ນໃຫ້ ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ແລະ ຍຸດຕິທຳ.

5.5 ຄວນໃຊ້ຜົນການວັດໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຈະຮູ້ວ່ານັກຮຽນຄົນໃດ ໄດ້ຄາດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ ນັກຮຽນຄົນໃດເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຄື ຕ້ອງພະຍາຍາມຄົ້ນຄວ້າເຖິງວ່າ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ຈະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ການສອນບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້. ການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນ ຜົນ ການສຶກສາມີການພົວພັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນກັບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແຍກອອກຈາກກັນ ໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ ຄູອາຈານຂອງພວກເຮົາຄວນຈະຊອກຮູ້ຮ່າຮຽນ ເລືອກເອົາວິທີການວັດຜົນທີ່ດີ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງຄວນວັດຜົນຢ່າງເນື່ອງມືດລຽນຕິດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າການສອນຂອງຕົນມີຄວາມ ຂາດຕົກບົກຜ່ອງຢູ່ບ່ອນໃດ ນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈບ່ອນໃດ ແລະ ຈະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນ ກາຍເປັນນັກຮຽນດີ ນັກຮຽນເກັ່ງ ແລະ ກາຍເປັນກຳລັງແຮງອັນມີຄຸນຄ່າຂອງປະເທດຊາດໃນອະນາຄົດ.

6. ຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນຂອງນັກວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນການສຶກສາມີຄວາມຖືກຕ້ອງເປັນທຳ ແລະ ມີ ປະສິດທິພາບນັ້ນ ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາຄວນມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນດັ່ງນີ້:

6.1 ມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດ

ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດຕໍ່ການວັດຜົນຄື ບໍ່ສີ່ໂກງ ບໍ່ເຫັນແກ່ຄ່າຈ້າງລາງວັນບໍ່ເຮັດໃຫ້ ບົດສອບເສັງຮົ່ວ ຫຼື ເອົາໄປຂາຍ ຫຼື ຕັດສິນໃຫ້ນັກຮຽນເລື່ອນຊັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ

6.2 ມີຄວາມຍຸຕິທຳ

ໃຫ້ຄວາມເປັນທຳແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການວັດຜົນທຸກຄົນ ເຊັ່ນ ກວດບົດສອບເສັງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເປັນທຳ, ໃຊ້ວິທີການວັດຜົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີຄວາມຍຸຕິທຳ.

6.3 ມີຄວາມດຸໝັ່ນ ແລະ ອິດທິນ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດເປັນປະຈຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນຕ້ອງມີ ຄວາມດຸໝັ່ນ ແລະ ອິດທິນ ແລະ ຄວນຖືວ່າ ການວັດຜົນຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການຮຽນການສອນຢູ່ສະເໝີ.

6.4 ມີຄວາມລະອຽດ ຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ຮອບຄອບ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນວຽກງານທີ່ລະອຽດອ່ອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມ ລະມັດລະວັງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນມີຄວາມສຸຂຸມຮອບຄອບ ເພາະອາດເກີດມີບັນຫາຂຶ້ນມາໄດ້.

6.5 ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ

ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນການສຶກສາຕ້ອງຖືວ່າ ການວັດຜົນເປັນວຽກງານທີ່ສໍາຄັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມລັບຂອງບົດສອບເສັງໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະ ເຮັດສໍາເລັດຕາມໜ້າທີ່ທີ່ຖືກມອບໝາຍ.

6.6 ກົງຕໍ່ເວລາ

ການວັດຜົນການສຶກສາຕ້ອງກົງຕໍ່ເວລາທີ່ກໍານົດເອົາໄວ້ ເຊັ່ນ ການສົ່ງຕົ້ນສະບັບຂອງບົດສອບເສັງ, ການນັດວັນສອບເສັງ ແລະ ການສົ່ງຄະແນນໃຫ້ທັນກັບເວລາ.

6.7 ສົນໃຈເຕັກນິກການວັດຜົນຢູ່ສະເໝີ

ເມື່ອມີການວັດຜົນຕ້ອງພະຍາຍາມໃຊ້ເຕັກນິກການວັດຜົນໃຫ້ເໝາະສົມ ບໍ່ແມ່ນເຮັດໄປຕາມໃຈມັກຂອງຕົນເອງ

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 1

ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ເປັນການວັດຜົນ ຫຼື ການປະເມີນຜົນ ຖ້າເປັນການວັດຜົນໃຫ້ຂີດອ້ອມຕົວ ວ,
ຖ້າເປັນການປະເມີນຜົນໃຫ້ຂີດອ້ອມຕົວ ບ

- ວ.ປ 1.1 ບຸນມາມີນ້ຳໜັກ 45 ນິວຕິນ
- ວ.ປ 1.2 ກະດານດຳກວ້າງ 1,5 ແມັດ, ຍາວ 2,5 ແມັດ
- ວ.ປ 1.3 ກະດານດຳກວ້າງ 1,2 ແມັດ, ຍາວ 2,4 ແມັດ
- ວ.ປ 1.4 ສົມສືຮຽນວິຊາຄະນິດສາດອ່ອນຫຼາຍ
- ວ.ປ 1.5 ນາງ ສາລິກາ ມີຜົນການຮຽນດີກວ່າ ນາງ ແກ້ວຕາ
- ວ.ປ 1.6 ນາງ ວັນນິສອບເສັງວິຊາຄະນິດສາດໄດ້ 80 ຄະແນນ
- ວ.ປ 1.7 ປຶ້ມອ່ານເຫຼັ້ມນີ້ມີຮູບເຫຼັ້ມງາມ
- ວ.ປ 1.8 ວັດທະນາສອບໄດ້ຄະແນນສູງສຸດເປັນອັນດັບທີ 1
- ວ.ປ 1.9 ດວງມະນີສອບວິຊາພາສາອັງກິດໄດ້ 75%
- ວ.ປ 1.10 ການວິນິດໄສພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍປຽບທຽບກັບເກນ
- ວ.ປ 1.11 ນາງ ບົວໄຂ ໄດ້ລະດັບຄະແນນ 2 ວິຊາພາສາລາວ
- ວ.ປ 1.12 ລົດຍົນຄັນນີ້ມີຄວາມໄວສູງສຸດ 200 ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ
- ວ.ປ 1.13 ທ້າວ ຈັນທິ ສອບວິຊາປະເມີນຜົນໄດ້ເກດ A
- ວ.ປ 1.14 ນາງ ນິດສອນ ມີນ້ຳໜັກ 50 ກິໂລກະກຼາມ
- ວ.ປ 1.15 ປຶ້ມຫົວນີ້ມີໜ້າປີກງາມດີ
- ວ.ປ 1.16 ທ້າວ ສຸດຕາ ເສັງຕົກວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ

- 2. ຈົ່ງບອກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ?
- 3. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນຜົນການສຶກສາມີຫຍັງແດ່ ?
- 4. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນໂດຍທາງອ້ອມມີຄວາມໝາຍແນວໃດ ?
- 5. ຈົ່ງພິຈາລະນາຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 5.1 ຫາ 5.10 ວ່າກົງກັບຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການວັດຜົນໃນຂໍ້ ໃດຈາກ ຂໍ້ ກ ຫາ ຂໍ້ ສ

ສ

ກ. ເພື່ອຈັດອັນດັບທີ

ຂ. ເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ

ຄ. ເພື່ອວິນິດໄສ

ງ. ເພື່ອປຽບທຽບພັດທະນາການ

ຈ. ເພື່ອພະຍາກອນ

ສ. ເພື່ອປະເມີນຜົນ

5.1 ທ້າວສຸບັນຮຽນເກັ່ງວິຊາຄະນິດສາດຄວນຈະໄປຮຽນວິສາວະກອນ

5.2 ໂຮງຮຽນຈັດການຮຽນ-ການສອນໄດ້ມາດຕະຖານ ຜົນການຮຽນສູງເກີນຄາດໝາຍ

5.3 ທ້າວສົມສັກຮຽນເກັ່ງວິຊາພາສາລາວຫຼາຍກວ່າວິຊາຄະນິດສາດ

5.4 ນາງຈັນທະໝອມເຮັດເລກຜິດຫຼາຍຂໍ້ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລກໂຈດ

5.5 ຢາກຮູ້ວ່າໃຜຈະເປັນອັນດັບສຸດທ້າຍຂອງຫ້ອງນີ້

5.6 ເມື່ອວັດຜົນແລ້ວຄູເຫັນໄດ້ຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງນັກຮຽນແລ້ວຫາວິທີປັບປຸງການຮຽນ-ການ

ສອນ

5.7 ຄູເຮັດການວັດຜົນແລ້ວນຳເອົາຄະແນນມາຈັດລຽງລຳດັບ

5.8 ຫຼັງຈາກສອບເສັງແລ້ວຄູສາມາດບອກນັກຮຽນວ່າຄົນໃດຄວນໄປຮຽນຕໍ່ວິຊາໃດຈຶ່ງຈະສຳເລັດ.

5.9 ຄູຈັດການສອບເສັງດ້ວຍບົດສອບເສັງສະບັບເດີມ 2 ຄັ້ງ ກ່ອນສອນ ແລະ ຫຼັງສອນ

5.10 ເພາະບົກຜ່ອງດ້ານການປະເມີນຜົນ ຈຶ່ງຕອບຂໍ້ນີ້ບໍ່ໄດ້

ບົດທີ 2

ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ

I. ປະເພດຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວັດຜົນ ການສຶກສາໃນປັດຈຸບັນມີຫຼາຍວິທີ ແຕ່ລະວິທີສາມາດນຳໄປໃຊ້ວັດສະເພາະ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃຊ້ຄວນເລືອກໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກັບໂອກາດ ແລະ ສະຖານະການ, ເຄື່ອງມືວັດທີ່ເວົ້າເຖິງມີດັ່ງນີ້:

- ແບບທົດສອບ (Test)
- ການສັງເກດ (Observation)
- ການສຳພາດ (Interview)
- ການສອບຖາມ (Questionnaire)
- ແບບກວດຕາມລາຍການ (Checklist)
- ການປະຕິບັດຕົວຈິງ (Performance Test)
- ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ (Case study)
- ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ (Projective Technique)

1. ແບບທົດສອບ (Test)

ແບບທົດສອບແມ່ນຊຸດຄຳຖາມທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຕອບສະແດງພຶດຕິກຳໄດ້ຕອບອອກມາ ເພື່ອໃຫ້ສັງເກດໄດ້ ຫຼື ວັດຜົນໄດ້. ການຕອບນັ້ນອາດຢູ່ໃນຮູບແບບ ເຊັ່ນ ຂຽນຕອບ, ຕອບປາກເປົ່າ, ການປະຕິບັດທີ່ສາມາດສັງເກດໄດ້ ຫຼື ວັດຜົນໃຫ້ເປັນປະລິມານໄດ້.

ແບບທົດສອບແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍປະເພດ ແຕ່ຈະເວົ້າເຖິງບາງປະເພດທີ່ສຳຄັນດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້.

1.1 ແບບທົດສອບອັດຕະໄນ

ເປັນແບບທົດສອບທີ່ຄູກຳນົດຄຳຖາມ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕອບຂຽນຕອບຍາວໆ ໂດຍທີ່ນັກຮຽນສາມາດສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

1.2 ແບບທົດສອບປາລະໄນຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ 5 ແບບຄື:

- ແບບຕອບສັ້ນ
- ແບບຖືກ-ຜິດ
- ແບບຕື່ມຄຳ
- ແບບຈັບຄູ່
- ແບບເລືອກຕອບ

1.3 ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ

ເປັນແບບທົດສອບທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຜູ້ສອບໄດ້ລົງມືປະຕິບັດຕົວຈິງ ເຊັ່ນ: ການສອບເສັງວິຊາພາລະສຶກສາໂດຍໃຫ້ເຕະບານເຂົ້າປະຕູ, ການປຸງແຕ່ງອາຫານ, ການຕັດຫຍິບ ໃນວິຊາຫັດຖະກຳຕ່າງໆ, ການຂະຫຍາຍພັນພືດ, ການຕິດຕາມໄມ້ໃນວິຊາກະສິກຳ.

1.4 ແບບທົດສອບປາກເປົ່າ

ເປັນແບບທົດສອບທີ່ໃຫ້ຜູ້ສອບເສັງຕອບດ້ວຍການເວົ້າແທນການຂຽນ ຫຼື ການປະຕິບັດເຊັ່ນ: ການສອບເສັງອ່ານ, ການສອບເສັງທ່ອງຈຳ, ສອບເສັງສຳພາດ.

1.5 ແບບທົດສອບຍ່ອຍ

ແບບທົດສອບຊະນິດນີ້ແມ່ນແບບທີ່ໃຊ້ທົດສອບເປັນໄລຍະໆ ຫຼັງຈາກທີ່ການສອນໄປຊ່ວງໄລຍະເວລາໜຶ່ງເພື່ອ ວັດວ່ານັກຮຽນບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ຈະນຳຜົນໄປປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ, ການຮຽນເພື່ອແກ້ໄຂ ຂໍ້ບົດຜ່ອງຂອງນັກຮຽນ.

1.6 ແບບທົດສອບລວມ

ເປັນແບບທົດສອບວັດທີ່ໃຊ້ວັດຫຼັງຈາກສອນແລ້ວ, ການຮຽນຈົບແຕ່ລະວິຊາເພື່ອປະເມີນວ່ານັກຮຽນສອບເສັງ ໄດ້ ຫຼື ຕົກ, ຜ່ານ ຫຼື ບໍ່ຜ່ານ. ຂໍ້ສອບເສັງຈະຕ້ອງຄວບຄຸມເນື້ອໃນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮຽນມາ, ມັກຈະໃຊ້ວັດໃນທ້າຍ ພາກຮຽນ ຫຼື ທ້າຍປີ.

2. ການສັງເກດ (Observation)

ການສັງເກດຄື ການພິຈາລະນາປະກົດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມຈິງບາງຢ່າງໂດຍອາໄສປະສາດ ສຳພັດຂອງຜູ້ສັງເກດໂດຍກົງ. ການສັງເກດໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ແບບດັ່ງນີ້.

2.1 ການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ

ແມ່ນການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳນັ້ນໂດຍກົງກັບຜູ້ຖືກສັງເກດອາດເຮັດກິດຈະກຳຮ່ວມ ກັນ ຫຼື ອາດເຂົ້າຮ່ວມໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງການເຮັດກິດຈະກຳນັ້ນ.

2.2 ການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ

ແມ່ນການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດຢູ່ພາຍນອກຂອງຜູ້ຖືກສັງເກດຄື: ສັງເກດໃນຖານະທີ່ເປັນບຸກຄົນພາຍນອກບໍ່ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເຮັດກິດຈະກຳກັບຜູ້ສັງເກດ ການສັງເກດໃນຮູບແບບນີ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ຢ່າງຄື:

2.2.1 ການສັງເກດທີ່ມີຮູບແບບແນ່ນອນ

ຄື ການສັງເກດທີ່ຜູ້ສັງເກດໄດ້ກຳນົດເລື່ອງທີ່ຈະສັງເກດສະເພາະໄວ້ແລ້ວ ໂດຍຄາດວ່າພຶດຕິກຳທີ່ຈະສັງ ເກດນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາທີ່ຈະສັງເກດ ເຊັ່ນ ການສັງເກດຄວາມປະພຶດ ສັງເກດພຶດຕິກຳການຮຽນຂອງ ນັກຮຽນ ການສັງເກດແບບນີ້ຜູ້ສັງເກດຄວນຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືກສັງເກດບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວວ່າຖືກສັງເກດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນໄດ້.

2.2.2 ການສັງເກດທີ່ບໍ່ມີຮູບແບບແນ່ນອນ

ແມ່ນການສັງເກດທີ່ຜູ້ສັງເກດບໍ່ໄດ້ເຈາະຈົງສະເພາະສິ່ງທີ່ຈະສັງເກດພຽງຢ່າງດຽວຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງເລື່ອງ ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອີກຕື່ມ ການສັງເກດແບບນີ້ມັກໃຊ້ກັບການສັງເກດເລື່ອງໃໝ່.

2.3 ຫຼັກການໃນການສັງເກດ

- ຕ້ອງຕັ້ງຈຸດປະສົງຂອງການສັງເກດໃຫ້ແນ່ນອນວ່າ ຈະສັງເກດພຶດຕິກຳໃດ.
- ຕ້ອງສັງເກດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ພິຈາລະນາໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນທັງດ້ານດີ ແລະ ດ້ານອ່ອນ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕ້ອງມີຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ສຸດ.
- ໃນເວລາສັງເກດບໍ່ຄວນໃຫ້ຜູ້ຖືກສັງເກດຮູ້ວ່າເຮົາກຳລັງສັງເກດເຂົາຢູ່.
- ບັນທຶກຜົນຂອງການສັງເກດທັນທີ ແລະ ເປັນລະບົບ.
- ບັນທຶກສະເພາະແຕ່ສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນເທົ່ານັ້ນບໍ່ຄວນຮີບຮ້ອນຕີຄວາມໝາຍໃນເວລາສັງເກດ ແລະ ບໍ່ຄວນບັນທຶກຄວາມຮູ້ສຶກສ່ວນຕົວ.
- ໄລຍະເວລາໃນການສັງເກດຄວນໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງກັນ ແລະ ຕ້ອງສັງເກດຫຼາຍໆຄັ້ງ ແລະ ຫຼາຍສະຖານະ ການ
- ການສັງເກດຄວນໃຊ້ຜູ້ສັງເກດຫຼາຍຄົນ.

2.4 ເຄື່ອງມືໃນການສັງເກດ

ແບບສັງເກດພຶດຕິກຳຂອງປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນ

ແບບສັງເກດທັກສະປະຕິບັດຂອງນັກຮຽນ

ວິຊາ.....ເລື່ອງ.....ຊັ້ນຮຽນ.....

ແຜນການສອນ.....ຄັ້ງທີ.....ວັນທີ.....ເດືອນ.....ປີ.....

ລ/ດ	ຊື່ແລະນາມສະກຸນ	ພຶດຕິກຳທີ່ສັງເກດ										
		ການວາງແຜນແຮັດວຽກ	ການຈັດລະດັບຂັ້ນຕອນ	ການເຮັດວຽກຕາມຂັ້ນຕອນ	ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ	ເຮັດວຽກໄດ້ຄ່ອງແຕ້ວ	ຄວາມຕັ້ງໃຈເຮັດວຽກ	ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື	ຄວາມຄິດສ້າງສັນ	ຄວາມເປັນລະບຽບ	ເຮັດວຽກສໍາເລັດທັນເວລາ	ຄະແນນລວມ
		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20

ເກນການໃຫ້ຄະແນນ

ປະຕິບັດໄດ້ດີ ໃຫ້ 2 ຄະແນນ

ປະຕິບັດໄດ້ ໃຫ້ 1 ຄະແນນ

ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ 0 ຄະແນນ

ເກນການແປຄວາມໝາຍ

ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 15-20 ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 10-15 ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 0-9 ຄະແນນ

ຄວາມໝາຍ

ນັກຮຽນປະຕິບັດໄດ້ດີ

ນັກຮຽນປະຕິບັດໄດ້

ນັກຮຽນປະຕິບັດບໍ່ໄດ້

2.5 ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານຈຳກັດ

2.5.1 ດ້ານດີ

- ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດລວບລວມໂດຍການໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ເທັກນິກຢ່າງອື່ນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນໃນສະຖານະການຕ່າງໆຢ່າງແທ້ຈິງ
- ສາມາດບັນທຶກຄວາມຈິງໃນລະຫວ່າງທີ່ເກີດເຫດການນັ້ນໆ
- ການສັງເກດເປັນວິທີທີ່ເຮັດໄດ້ງ່າຍ ລະດວກ ແລະ ບໍລິເວນເບື້ອງ
- ຊ່ວຍຜູ້ໃຫ້ສັງເກດ ມີເທັກນິກໃນການສັງເກດດີຂຶ້ນ
- ມີຄວາມລະບາຍໃຈທັງສອງຝ່າຍເນື່ອງຈາກຜູ້ຖືກສັງເກດບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຖືກສັງເກດ

2.5.2 ດ້ານຈຳກັດ

- ສິ້ນເບື້ອງເວລາໃນການສັງເກດ
- ຖ້າຜູ້ສັງເກດມີເວລາໜ້ອຍອາດເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນບໍ່ຄົບຖ້ວນ
- ການສັງເກດບາງຄັ້ງບໍ່ມີຄວາມສະດວກ ຖ້າຫາກສັງເກດເລື່ອງສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນ
- ການສັງເກດບາງເຫດການເຮັດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າເຫດການນັ້ນບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ດຳເນີນການສັງເກດ

3.ການສຳພາດ (Interview)

ການສຳພາດເປັນການສົນທະນາຢ່າງມີຈຸດໝາຍລະຫວ່າງຜູ້ສຳພາດ ແລະ ຜູ້ຖືກສຳພາດຕາມ ວັດຖຸປະສົງທີ່ຜູ້ສຳພາດກຳນົດໄວ້.

ການສຳພາດເປັນລວບລວມຂໍ້ມູນທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງວິທີໜຶ່ງນອກຈາກ ການສັງເກດ ແລະ ການ ໃຊ້ແບບສອບຖາມ ການສຳພາດເປັນການສອບຖາມ ຫຼື ຊັກຖາມ ລະຫວ່າງບຸກຄົນໃນລັກສະນະຕົວຕໍ່ຕົວ ຫຼື ຜູ້ ສຳພາດ 1 ຄົນ ກັບຜູ້ຖືກສຳພາດຫຼາຍຄົນ.

ການສຳພາດດຶກວ່າການສັງເກດທີ່ການສຳພາດຕ້ອງໃຊ້ທັງຕາ, ຫູ ແລະ ປາກ ສ່ວນການສັງເກດໃຊ້ສະເພາະ ຕາ ແລະ ຫູ ເທົ່ານັ້ນ.

3.1 ປະເພດຂອງການສຳພາດ

3.1.1 ການສຳພາດແບບບໍ່ມີໂຄງສ້າງ: ໃຊ້ຄຳຖາມແບບເປີດເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຖືກສຳພາດຕອບໄດ້ຢ່າງອິດສະຫຼະ ຕົວຢ່າງ

ຊື່ໂຮງຮຽນ.....
ຊື່ນັກຮຽນ.....
ຊື່ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ.....
ນັກຮຽນເລືອກເຂົ້າມາສຶກສາທີ່ໂຮງຮຽນນີ້ເພາະສາເຫດໃດ
.....
.....

3.1.2 ການສໍາພາດແບບມີໂຄງສ້າງ : ໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ກຽມໄວ້ຕາມລໍາດັບ ເປັນຄໍາຖາມແບບມີຄໍາຕອບຕາຍຕົວຕົວຢ່າງ

ຊື່ນັກຮຽນ.....						
ຄໍາຊີ້ແຈງ: ໃຫ້ຜູ້ສໍາພາດບັນທຶກຄໍາຕອບໂດຍການຂຽນເລກ 1-6 ລົງໃນໜ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ກົງກັບຄວາມເປັນຈິງ						
ນັກຮຽນມັກວິຊາໃດຫຼາຍທີ່ສຸດ (ໃຫ້ລຽງລໍາດັບຈາກຫຼາຍສຸດໄປຫານ້ອຍສຸດ)						
<table border="0"> <tr> <td>o ຄະນິດສາດ</td> <td>o ພາສາອັງກິດ</td> </tr> <tr> <td>o ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ</td> <td>o ວິທະຍາສາດສັງຄົມ</td> </tr> <tr> <td>o ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ</td> <td>o ຄອມເພີເຕີ</td> </tr> </table>	o ຄະນິດສາດ	o ພາສາອັງກິດ	o ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ	o ວິທະຍາສາດສັງຄົມ	o ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ	o ຄອມເພີເຕີ
o ຄະນິດສາດ	o ພາສາອັງກິດ					
o ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ	o ວິທະຍາສາດສັງຄົມ					
o ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ	o ຄອມເພີເຕີ					

3.2. ໂຄງຮ່າງຂອງແບບສໍາພາດ

ແບບສໍາພາດປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນດັ່ງນີ້:

- ພາກສ່ວນທີ່ໃຊ້ສໍາຫຼັບບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສໍາພາດ ເຊັ່ນ ຊື່ໂຄງການ ວັນ ເດືອນ ປີ ສໍາພາດ ຊື່ຜູ້ສໍາພາດ ແລະ ລັກສະນະບາງຢ່າງຂອງກຸ່ມທີ່ຖືກສໍາພາດ ເຊັ່ນ ສະພາບຄອບຄົວ ບ້ານ ເມືອງ ແຂວງ...
- ລາຍລະອຽດສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຖືກສໍາພາດ ເຊັ່ນ ເພດ ອາຍຸ ຈໍານວນລູກ ຈໍານວນຄົນໃນຄົວຄວບ ສາສະໜາ ອາຊີບ...
- ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການສໍາພາດຄືຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບທີ່ກົງກັບຈຸດປະສົງຂອງການສໍາພາດ.

3.3 ຫຼັກການທົ່ວໄປຂອງການສໍາພາດ

3.3.1 ການກະກຽມກ່ອນການສໍາພາດ

- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງເຂົ້າໃຈລະອຽດໃນເລື່ອງທີ່ຈະສໍາພາດ ເຊັ່ນ ຈຸດປະສົງ, ຄໍາຖາມ, ຄໍາຕອບ ປະເພດຕ່າງໆທີ່ກໍານົດໄວ້ລ່ວງໜ້າໃນແບບສໍາພາດ.

- ກ່ອນຈະສໍາພາດຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງແນະນໍາຕົວເອງ ແລະ ສະເໜີຈຸດປະສົງຂອງການສໍາພາດ ໃຫ້ຜູ້ຖືກສໍາພາດພ້ອມທັງໂອ້ລົມກັບເຂົາເຈົ້າເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

3.3.2 ເວລາດໍາເນີນການສໍາພາດ

- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງສ້າງບັນຍາກາດອັນດີ ແລະ ສ້າງຄວາມເປັນກັນເອງກັບຜູ້ຖືກສໍາພາດ.
- ສໍາພາດແບບຕົວຕໍ່ຕົວເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມກ້າຫານຕອບຄໍາຖາມດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ
- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງສັງເກດໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນວ່າ ເວລາທີ່ຈະເຂົ້າສໍາພາດນັ້ນເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່.
- ບໍ່ຄວນເລັ່ງລັດເອົາຄໍາຕອບຈາກເຂົາເຈົ້າຄວນໃຫ້ເວລາແກ່ເຂົາເຈົ້າຢ່າງອິດສະລະຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ເປັນການແນະນໍາຄໍາຕອບ.

- ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ຜູ້ຖືກສໍາພາດບໍ່ກ້າຕອບ ຫຼື ລັ່ງເລໃຈໃນການຕອບ ເຊັ່ນ ເລື່ອງ ສ່ວນຕົວ ເລື່ອງທີ່ສັງຄົມລັງກຽດ ເລື່ອງທີ່ເຂົາຈະເສຍຜົນປະໂຫຍດ...

- ຄວນຫຼີກເວັ້ນການວິພາກວິຈານ ຫຼື ສັ່ງສອນຜູ້ຖືກສໍາພາດໃນເມື່ອຄໍາຕອບຂອງເຂົາເຈົ້າຂັດກັບສິ່ງທີ່ສັງຄົມຍອມຮັບ.

- ໃນເມື່ອຜູ້ຖືກສໍາພາດຕອບຄໍາຖາມບໍ່ຊັດເຈນ ຫຼື ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈ ກໍຄວນຖາມຄືນໃໝ່ດ້ວຍວິທີການອັນແນບນຽນກວ່າເກົ່າ.

- ເມື່ອສໍາພາດແລ້ວກໍຕ້ອງລະແດງຄວາມຂອບໃຈນໍາເຂົາເຈົ້າ.

3.4 ການບັນທຶກຄຳຕອບໃນແບບສຳພາດ

- ຄວນບັນທຶກຄຳຕອບທັນທີຫຼັງຈາກສຳພາດແລ້ວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລືງລືມ
- ຄວນບັນທຶກສະເພາະເນື້ອໃນທີ່ສຳພາດເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ຄວນບັນທຶກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ສຳພາດອາດຈະເກີດຄວາມຜິດພາດໄດ້
- ໃນການສຳພາດຖ້າບໍ່ໄດ້ຄຳຕອບໃນຂໍ້ໃດຄວນບັນທຶກເຫດຜົນໄວ້ພ້ອມ.

ໝາຍເຫດ

ການສຳພາດ ແລະ ການໃຊ້ແບບສອບຖາມມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນໄດ້ຂໍ້ມູນຄືກັນ ແຕ່ໂອກາດ ແລະ ສະຖານະການທີ່ຈະໃຊ້ຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນຈະເລືອກໃຊ້ການສຳພາດ ຫຼື ແບບສອບຖາມນັ້ນຄວນພິຈາລະນາໃຫ້ລະອຽດ.

3.5 ດ້ານດີ ແລະ ກ້ານຈຳກັດ

3.5.1 ດ້ານດີ

- ສາມາດເກັບຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈພາສາກັນ
- ສາມາດປ່ຽນຄຳຖາມໃຫ້ຊັດເຈນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກສຳພາດບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳຖາມ
- ໄດ້ຂໍ້ມູນຈິງຈາກບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການ

3.5.2 ດ້ານຈຳກັດ

- ການເກັບຂໍ້ມູນບາງຄັ້ງຕ້ອງເດີນທາງໄກ ເສຍເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
- ບາງຄັ້ງໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ຕອບບໍ່ຈົ່ງໃຈໃນການຕອບເກີດຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ອາຍ.
- ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ສຳພາດ ເຊິ່ງແຕ່ລະຄົນບໍ່ຄືກັນ

4. ການສອບຖາມ (Questionnaire)

ການສອບຖາມໝາຍເຖິງຊຸດຂອງຄຳຖາມກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ ເພື່ອໃຊ້ໃນການເກັບກຳລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງການສຶກສາ ເຊັ່ນ ຄວາມຄິດເຫັນ ບຸກຄະລິກພາບ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຕ່າງໆ.

4.1 ການສອບຖາມແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດຄື

4.1.1 ການສອບຖາມແບບປາຍເປີດ (Open-end)

ເປັນແບບສອບຖາມທີ່ປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄຳຕອບໃຫ້ເລືອກແຕ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຖືກຖາມນັ້ນຕອບ ໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງຕົນເອງ.

ຕົວຢ່າງ

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກຮຽນໃນວິທະຍາໄລຄູແຫ່ງນີ້ ?

ເຫດຜົນໃນການເລືອກຮຽນຄະນິດສາດ-ວິທະຍາສາດ

ເພາະ.....

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນວິຊາພາສາອັງກິດຄວນປັບປຸງ

1.....

2.....

3.....

ຄຳຖາມແບບປາຍເປີດນີ້ ໃຊ້ເວລາໃນການຕອບຫຼາຍ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຍາກ.

4.1.2.ການສອບຖາມປາຍປິດ (Close-end)

ເປັນແບບສອບຖາມທີ່ກຳນົດຄຳຕອບໄວ້ໃຫ້ເລືອກ ຜູ້ຕອບຕ້ອງເລືອກຕອບຈາກຄຳຕອບທີ່ມີໄວ້ໃຫ້ເລືອກ ເທົ່ານັ້ນ ຈະຕອບຢ່າງເສລີບໍ່ໄດ້.

ຕົວຢ່າງ

ຖ້າທ່ານມີໂອກາດສອບເຂົ້າຮຽນໃນວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນໄດ້ ທ່ານຈະຮຽນສາຍໃດ ຈຶ່ງໃສ່ອັນດັບທີ 1 ໃນ ໜ້າຊື່ສາຍທ່ານຢາກຮຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ອັນດັບທີ 2 ໃນໜ້າຊື່ສາຍທີ່ທ່ານຢາກຮຽນລອງລົງມາຕາມລຳດັບ ຈົນເຖິງຢາກ ຮຽນນ້ອຍສຸດ

- ສາຍຄະນິດສາດ
- ສາຍວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ
- ສາຍພາສາອັງກິດ
- ສາຍພາສາຫວຽດ
- ວິທະຍາສາດສັງຄົມ
- ພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ

4.2.ໂຄງສ້າງຂອງການສອບຖາມ

ແບບສອບຖາມປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກສ່ວນດັ່ງນີ້:

- ຄຳຊີ້ແຈງໃນການຕອບແບບສອບຖາມຄວນກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການຕອບແບບ ສອບຖາມ ຈາກນັ້ນກໍອະທິບາຍລັກສະນະຂອງແບບສອບຖາມ ວິທີການຕອບພ້ອມຍົກຕົວຢ່າງມາປະກອບ ຜົນ ປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບມີຄຳຢັ້ງຢືນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບເກີດຄວາມກັງວົນໃຈໃນການຕອບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບມີບັນຫາ ຕາມພາຍຫຼັງສຸດທ້າຍກໍຕ້ອງສະແດງຄວາມຂອບໃຈລ່ວງໜ້ານຳຜູ້ຕອບ.
- ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຕອບ ເຊັ່ນ ອາຍຸ, ເພດ, ລະດັບການສຶກສາອາຊີບ...
- ຄຳຖາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນ.

4.3 ຫຼັກການສ້າງການສອບຖາມ

1. ສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ກົງກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້ ບໍ່ຄວນຖາມນອກຈາກຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້.
2. ສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ກວດເອົາທຸກເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນຄວນແຍກເນື້ອໃນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ ແລ້ວສ້າງຄຳຖາມ ໄດ້ຕາມຂໍ້ຍ່ອຍນັ້ນ.
3. ຄວນຈັດລຽງຄຳຖາມທີ່ມີການພົວພັນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກັນ.
4. ຄຳຖາມທີ່ຄວນມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:
 - ຄວນໃຊ້ປະໂຫຍກສັ້ນໆ ກະທັດຮັດ ແຕ່ຕ້ອງກົງກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນ.
 - ຄວນໃຊ້ປະໂຫຍກທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍຫຼືກວ້າງປະໂຫຍກປະຕິເສດຄຳວ່າເລື້ອຍໆສະເໝີ.
 - ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳຖາມທີ່ແນະນຳຄຳຕອບ
 - ບໍ່ຄວນຖາມສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມລັບ ຫຼື ເປັນເລື່ອງສ່ວນຕົວຈົນເກີນໄປ
 - ບໍ່ຄວນຖາມສິ່ງທີ່ຮູ້ແລ້ວ ຫຼື ສິ່ງທີ່ສາມາດວັດໄດ້ດ້ວຍວິທີອື່ນ.
 - ຄຳຖາມຕ້ອງເໝາະສົມກັບລະດັບຂອງຜູ້ຕອບ
 - ຄຳຖາມແຕ່ລະຂໍ້ຄວນຖາມບັນຫາດຽວເທົ່ານັ້ນ
 - ຄວນມີຫຼາຍຕົວເລືອກໃນຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຂໍ້
 - ຄຳຕອບຂອງແບບສອບຖາມຄວນສາມາດແປອອກມາໃນຮູບຂອງສະຖິຕິໄດ້.

4.4. ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານຈຳກັດ

4.4.1 ດ້ານດີ

- ປະຢັດເວລາ ແລະ ແຮງງານເພາະສາມາດເກັບຂໍ້ມູນໄດ້ຈຳນວນຫຼາຍ ໂດຍໃຊ້ຜູ້ເກັບຂໍ້ມູນຈຳນວນໜ້ອຍ
- ຜູ້ຕອບມີເວລາໃນການຕອບ ແລະ ຕອບຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ
- ວິເຄາະຂໍ້ມູນໄດ້ງ່າຍເພາະໃຊ້ແບບສອບຖາມອັນດຽວກັນ.
- ໃຊ້ເວລາດຽວກັນ ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນຈາກຜູ້ຕອບໃກ້ຄຽງກັນ.
- ຂໍ້ມູນມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ.

4.4.2 ດ້ານຈຳກັດ

- ໃຊ້ໄດ້ສະເພາະບຸກຄົນທີ່ຮູ້ໜັງສືເທົ່ານັ້ນ
- ຖ້າສິ່ງໄປທາງໄປສະນີ ຈະໄດ້ຮັບກັບຄືນມາໜ້ອຍ ເຮັດໃຫ້ເສຍເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.
- ຖ້າຄຳຖາມມີໜ້ອຍຈະບໍ່ຄົບຕາມເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການ ຖ້າຄຳຖາມມີຫຼາຍຜູ້ຕອບຈະເກີດມີຄວາມເບື້ອໜ່າຍ

ໃນການຕອບ.

- ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຄຳຕອບຈະໄດ້ຈາກບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຕອບ ຫຼື ບໍ່ ເຊັ່ນ ຕ້ອງການຄຳຕອບຈາກຜູ້ບໍລິຫານ ແຕ່ຜູ້ບໍລິຫານອາດໃຫ້ຄົນອື່ນຕອບແທນ

5. ແບບກວດຕາມລາຍການ (Checklist)

ແບບກວດຕາມລາຍການເປັນເຄື່ອງມືເກັບກຳຂໍ້ມູນຊະນິດໜຶ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ລາຍການຕ່າງໆແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ຕອບເລືອກຕອບໃນລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ມີ-ບໍ່ມີ, ມັກ-ບໍ່ມັກ, ແມ່ນ-ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຕົ້ນ.

ແບບກວດຕາມລາຍການນີ້ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອກວດສອບເບິ່ງວ່າມີກິດຈະກຳ ຫຼື ພຶດຕິກຳຕ່າງໆເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລາຍການ ຫຼື ບໍ່. ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຸນະພາບ ຫຼື ຈຳນວນເທື່ອທີ່ມີກິດຈະກຳເກີດຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ:

ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ສອນທີ່ສັງເກດໄດ້	ຈຳນວນຄັ້ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄູ່ຢ່າງມີຄວາມໝາຍຂະນະສອນ	I
ມີການຊັກຖາມນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນ	III
ໃຫ້ການເສີມກຳລັງໃຈດ້ວຍວາຈາເມື່ອນັກຮຽນຕອບຖືກ	I
ໃຊ້ຄຳຖາມປະເພດຄວາມຄິດ	II
ມີວິທີຖາມເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ	II
ໃຊ້ອຸປະກອນການສອນປະກອບການອະທິບາຍ	III

ແບບກວດຕາມລາຍການ ເລື່ອງການກິ່ງໄມ້

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ມີ	ບໍ່ມີ
1	ການຕຽມກິ່ງພັນ		
2	ການຕຽມຝ່ອຍພ້າວ		
3	ການຕຽມຖົງຢາງ		
4		

6.ການປະຕິບັດຕົວຈິງ (Performance Test)

ການປະຕິບັດຕົວຈິງເປັນວິທີການວັດຜົນທີ່ໃຊ້ໃນພຶດຕິກຳດ້ານທັກສະທີ່ມີຢູ່ໃນລາຍວິຊາທີ່ມີພາກປະຕິບັດຈິງ ເຊັ່ນ ພະລະສຶກສາ, ສິລະປະສຶກສາ, ເທັກໂນ, ຫັດຖະກຳເຊິ່ງເປັນການວັດຜົນສິ່ງທີ່ຮຽນແລ້ວນຳເອົາໄປປະຕິບັດຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ເກີດມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ

6.1 ລະດັບຂັ້ນໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ

ການປະຕິບັດຕົວຈິງແບ່ງອອກເປັນ 5 ຂັ້ນດັ່ງນີ້ :

1. ການຮຽນແບບ
2. ການເຮັດຕາມແບບຢ່າງ
3. ການເຮັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ
4. ການເຮັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
5. ການເຮັດຢ່າງທຳມະຊາດ

6.2 ຂັ້ນຕອນໃນການວັດຜົນການປະຕິບັດຕົວຈິງ

1. ຂັ້ນກະກຽມ ຄູຄວນເຕືອນໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນການວັດຜົນຈະຈັດຂຶ້ນໃນເວລາໃດ
2. ຂັ້ນປະຕິບັດຕົວຈິງ ແມ່ນລົງມືປະຕິບັດຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ເປັນໄປຕາມລຳດັບ ຂອງຂັ້ນຕອນ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ ແລະ ວິທີການວັດຜົນ.
3. ຂັ້ນຜົນງານເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍເມື່ອນັກຮຽນປະຕິບັດຕາມການວັດຜົນຢ່າງມີຄຸນະພາບ.
4. ເວລາໃນການຈັດການວັດຜົນຄວນເຮັດໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດເອົາໄວ້.

6.3. ຄຸນລັກສະນະຂອງການປະຕິບັດຈິງ

ໃນຂະບວນການຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງນັ້ນ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ຄຸນລັກສະນະລວມຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງດັ່ງນີ້

- **ຄວາມໄວ**

ໃນການວັດຜົນພາກປະຕິບັດນັ້ນ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນດ້ານຄວາມໄວໝາຍຄວາມວ່ານັກຮຽນຈະໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດໃນການປະຕິບັດຜູ້ທີ່ໄວທີ່ສຸດໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຊ້າທີ່ສຸດໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດ.

- **ຄວາມຖືກຕ້ອງ**

ຄູຈະຕ້ອງສັງເກດວ່າການກະທຳຂອງນັກຮຽນນັ້ນມີຄວາມຖືກຕ້ອງພຽງໃດ ຫຼື ມີຄວາມຜິດພາດຫຼາຍປານໃດເຊິ່ງເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດ.

- **ການຈຳແນກ**

ຄຸນລັກສະນະນີ້ມັກຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການວັດຜົນພາກປະຕິບັດທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການປະຕິບັດຄືຄູຈະຕ້ອງສັງເກດວ່ານັກຮຽນໄດ້ກະກຽມ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ ຖ້າເປັນວິຊາດິນຕິຄູຈະຕ້ອງໄດ້ສັງເກດວ່າ ນັກຮຽນສາມາດຈຳແນກສຽງ ຫຼື ລະດັບຂອງສຽງໄດ້ພຽງໃດ.

- **ການປະຢັດແຮງງານ**

ການປະຢັດແຮງງານສາມາດວັດໄດ້ຈາກການນັບຈຳນວນຄັ້ງຂອງການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີຕໍ່ຈຳນວນຄັ້ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຖ້າຈຳນວນຄັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີສູງກວ່າກໍລະແດງວ່າມີການປະຢັດແຮງງານ.

- **ຄວາມແຮງ**

ຄວາມແຮງແມ່ນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງຂອງການປະຕິບັດ ເຊັ່ນ ການຫຼິ້ນເທັນນິດ, ບານສົ່ງ, ເຕະບານ ແລະ ອື່ນໆ ຄວາມແຮງນີ້ຂຶ້ນກັບລັກສະນະຂອງການປະຕິບັດບາງຢ່າງກໍຕ້ອງໃຊ້ແຮງຫຼາຍບາງຢ່າງກໍຕ້ອງໃຊ້ແຮງໜ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຖືກຕ້ອງໃນການໃຫ້ຄະແນນ.

- **ການຕໍ່ເນື່ອງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ**

ໃນການວັດຜົນຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງນັ້ນ ມີລະດັບຂັ້ນຂອງການປະຕິບັດຫຼາຍວິທີເຮົາບໍ່ສາມາດເລືອກໃຊ້ວິທີໃດໜຶ່ງທີ່ສົມບູນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູຄວນຖືເອົາຄວາມຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງເໝາະສົມລະຫວ່າງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດເປັນຫຼັກໃນການໃຫ້ຄະແນນ.

7.ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ (Case study)

ການສຶກສາລາຍກໍລະນີເປັນການວັດຜົນທີ່ໃຊ້ສະເພາະກັບນັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາເທົ່ານັ້ນເຊັ່ນ: ຂີ້ຕົ້, ຂາດຮຽນເລື້ອຍໆ, ຜົນການຮຽນຕໍ່າຫຼາຍ, ນັກຮຽນທີ່ຮຽນເກັ່ງຜິດປົກກະຕິ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າກັບໝູ່ຄູ່ໄດ້ ເປັນການວັດຜົນເພື່ອສຶກສາລະພາບບັນຫາ ແລະ ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂໂດຍອາໄສເຄື່ອງມືຫຼາຍຊະນິດຄື ການສັງເກດການສໍາພາດ, ແບບສອບຖາມ, ສັງຄົມມິຕິ...

7.1 ຫຼັກການໃນການສຶກສາລາຍກໍລະນີ

ເມື່ອສຶກສານັກຮຽນຄົນໃດ ຫຼື ກຸ່ມໃດ ຈະຕ້ອງສຶກສາຊີວະປະຫວັດຂອງນັກຮຽນຄົນນັ້ນ ຫຼື ກຸ່ມນັ້ນໃຫ້ລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ການສຶກສາລາຍກໍລະນີເປັນການສຶກສາຢ່າງລະອຽດ ເລິກເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງສຶກສາຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ໃກ້ສິດຕິດແທດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຂໍ້ມູນລະອຽດຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຄວາມທ່ຽງຕົງສູງ.

ໃນການວັດຜົນຕ້ອງຕິດຕາມນັກຮຽນຜູ້ທີ່ຈະວັດຢູ່ຕະຫຼອດເວລາຕາມຄວາມເໝາະສົມຄື ເມື່ອມາຮອດໂຮງຮຽນແລ້ວເຮັດຫຍັງແດ່ ມັກລົມກັບໃຜ ສົນໃຈໃນການຮຽນວິຊາຕ່າງໆແນວໃດ ຜົນການຮຽນເປັນແນວໃດ ມັກໄປຫຼິ້ນກັບໃຜ ຕອນແລງກັບບ້ານກັບຜູ້ໃດ ເວລາຢູ່ບ້ານເຮັດວຽກຫຍັງແດ່ ມະນຸດສໍາພັນໃນບ້ານເປັນແນວໃດ. ຜູ້ທີ່ຈະສຶກສາລາຍກໍລະນີມັກຈະແມ່ນຄູປະຈໍາຫ້ອງ.

ໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຫຼື ເວລາແກ້ໄຂບັນຫາ ຕ້ອງອາໄສຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນັກຮຽນຫຼາຍຄົນຄື ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຜູ້ປົກຄອງ ໝູ່ເພື່ອນ ຈິດຕະແພດ ຕໍາຫຼວດ

ໝາຍເຫດ

ການສຶກສາເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ສໍາເລັດລຸລ່ວງໄປດ້ວຍດີຢູ່ສະເໝີດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສຶກສາຈະຕ້ອງທົດລອງເຮັດເສຍກ່ອນຢ່າຟ້າວຄິດວ່າຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້

8. ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ (Projective Technique)

ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ ເປັນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງບຸກຄະລິກພາບຄວາມຮູ້ສຶກນິກຄິດອາລົມ ແຮງຈູງໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ພາຍໃນຕົວນັກຮຽນເພື່ອນໍາເອົາຜົນຂອງການວັດໄປປັບປຸງແກ້ໄຂ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບການສຶກສາລາຍກໍລະນີການວັດຜົນຊະນິດນີ້ ມັກຈະໃຊ້ກັບນັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາ ຫຼື ມີສະພາບຈິດທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ.

ການໃຊ້ເຄື່ອງມືຊະນິດນີ້ມັກຈະໃຊ້ສິ່ງຂອງ ຫຼື ສ້າງສະຖານະການທີ່ມີຄວາມໝາຍເພື່ອໄປກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງປະຕິກິລິຍາຕອບສະໜອງດ້ວຍການກະທໍາ ຫຼື ສະແດງຄວາມ ຮູ້ສຶກ ອອກມາ ຈາກນັ້ນຜູ້ວັດຈະນໍາເອົາຄໍາຕອບທີ່ໄດ້ມານັ້ນໄປຕີຄວາມໝາຍ ເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການວັດຜົນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ໂດຍສະເພາະໃນການຕີຄວາມໝາຍ ຕ້ອງອາໄສຜູ້ທີ່ມີທັກສະອັນດີ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດສູງ ການວັດຜົນຊະນິດນີ້ ມັກຈະໃຊ້ສະເພາະແຕ່ໃນກຸ່ມນັກຈິດຕະວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຢ່າງ

1. ການຕື່ມປະໂຫຍກໃຫ້ສົມບູນ ເຊັ່ນ ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ
ຂ້ອຍມັກຄົນທີ່.....
ຖ້າຂ້ອຍມີເງິນ ຂ້ອຍຈະ.....

II. ລັກສະນະທີ່ດີຂອງມື້ວັດຜົນ

1. ຄວາມທ່ຽງຕົງ (Validity)

ແມ່ນຄຸນລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບທີ່ຈະຕ້ອງວັດໄດ້ຖືກຕ້ອງໃນສິ່ງທີ່ຈະວັດແບ່ງອອກເປັນ 4 ປະເພດຄື:

- ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມເນື້ອໃນ (Content validity) ຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ.
- ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມໂຄງສ້າງ (Construct validity) ຂໍ້ສອບຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ຈະວັດ.
- ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມສະພາບ (Concurrent validity) ຂໍ້ສອບຕ້ອງວັດໃຫ້ຕົງກັບສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຂອງນັກຮຽນໃນເວລານັ້ນ.

- ຄວາມທ່ຽງຕົງດ້ານພະຍາກອນ (Predictive validity) ເມື່ອວັດແລ້ວຕ້ອງໃຫ້ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ລ່ວງໜ້າວ່ານັກຮຽນຜູ້ນັ້ນ ຈະສາມາດຮຽນວິຊາໃດໄດ້ດີໃນອະນາຄົດ.

2. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Reliability)

ໝາຍເຖິງແບບທົດສອບນັ້ນຖ້າເອົາໄປວັດກັບນັກຮຽນຫຼາຍໆເທື່ອກໍ່ຈະໄດ້ຜົນຄືກັບຄັ້ງທຳອິດ.

3. ອຳນາດຈຳແນກ (Discrimination)

ຄືຂໍ້ສອບນັ້ນສາມາດຈຳແນກນັກຮຽນຜູ້ເກັ່ງ ແລະ ຜູ້ອ່ອນ ອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ ຄື ກຸ່ມເກັ່ງ ແລະ ກຸ່ມອ່ອນໄດ້.

4. ຄວາມເປັນປາລະໄນ (Objectivity)

ຄືຂໍ້ສອບທີ່ມີຄຸນລັກສະນະ 3 ປະການຄື:

- ຄຳຖາມຊັດເຈນ ຜູ້ສອບເຂົ້າໃຈໄດ້ຄືກັນ.
- ການກວດໃຫ້ຄະແນນໄດ້ຄືກັນບໍ່ວ່າຈະໃຫ້ໃຜກວດ
- ມີຄວາມຊັດເຈນໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນ ໝາຍຄວາມວ່າແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນທີ່ໄດ້ເປັນແບບດຽວກັນ.

5. ຄວາມຍາກງ່າຍ (Difficulty)

ໝາຍເຖິງອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ຕອບຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນໄດ້ ກັບຈຳນວນຂອງຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງທັງໝົດ.

6. ຄວາມມີປະສິດທິພາບ (Efficiency)

ໝາຍເຖິງຂໍ້ສອບທີ່ປະຢັດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ ລົງທຶນໜ້ອຍລາຄາຖືກດຳເນີນການສອບງ່າຍພິມຊັດເຈນອ່ານງ່າຍມີເນື້ອໃນຫຼາຍ ໃຊ້ເວລາກວດໜ້ອຍເປັນຕົ້ນ.

7. ການວັດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ (Searching)

ແບບທົດສອບດ້ານຄວບຄຸມພຶດຕິກຳຫຼາຍດ້ານ ເຊັ່ນ ຄວາມຈຳ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການນຳໃຊ້, ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຄ່າ.

8. ຄວາມຍຸດຕິທຳ (Fair)

ໝາຍຄວາມວ່າການດຳເນີນການສອບນັ້ນ ຈະບໍ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປຽບ ຫຼື ເສຍປຽບ ແລະ ຄວນມີຂໍ້ສອບຫຼາຍຂໍ້ ເພື່ອໃຫ້ຄວບຄຸມຕາມຫຼັກສູດ.

9. ຄວາມສະເພາະເຈາະຈົງ (Definite)

ຂໍ້ສອບຕ້ອງມີການຖາມ ການຕອບຢ່າງຊັດເຈນໃນແຕ່ລະຂໍ້ຄວນຖາມດ້ານດຽວ ບໍ່ຄວນຖາມຫຼາຍດ້ານ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳຖາມ

10. ການກະຕຸ້ນ (Exemplary)

ໝາຍຄວາມວ່າແບບທົດສອບນັ້ນຕ້ອງມີການຍົວະເຍົ້າໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຢ່າງສະໝຸກສະໜານ ເຊັ່ນ ເອົາຂໍ້ທີ່ງ່າຍໄວ້ທາງໜ້າ ແລະ ເອົາຂໍ້ທີ່ຍາກໄວ້ທາງຫຼັງ.

ແບບທົດສອບທີ່ມີຄືບຕາມ 10 ລັກສະນະດັ່ງກ່າວຈະເປັນຂໍ້ສອບທີ່ດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແບບທົດສອບໃດທີ່ມີຄືບ 5 ດ້ານຄື ຄວາມທ່ຽງຕຶງ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ອຳນາດຈຳແນກ, ຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ຄວາມມີປະສິດທິພາບແລ້ວກໍ່ຖືວ່າເປັນແບບທົດສອບທີ່ມີຄຸນະພາບແລ້ວ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 2

1. ຈົ່ງຕອບຄໍາຖາມລຸ່ມນີ້:

1. ແບບທົດສອບທີ່ໃຊ້ວັດຫຼັງການຮຽນ-ການສອນເພື່ອວັດສະມັດຖະພາບດ້ານຕ່າງໆມີຊື່ວ່າແນວໃດ ?
 - ກ. ແບບທົດສອບວັດຄວາມຖະນັດ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ສະຕີປັນຍາ
 - ຄ. ແບບທົດສອບມາດຕະຖານ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ຜົນສໍາເລັດ
2. ເຮົາໃຊ້ແບບທົດສອບແບບຊໍານິຊໍານານ ເພື່ອຫຍັງ?
 - ກ. ເບິ່ງວ່າຜູ້ຮຽນມີຄວາມສາມາດດ້ານໃດ
 - ຂ. ວັດລະດັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ
 - ຄ. ປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ
 - ງ. ວັດຄວາມພ້ອມໃນການຮຽນ
3. ຂໍ້ໃດເປັນຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສໍາຄັນ ໃນແບບທົດສອບທີ່ຄູສ້າງຂຶ້ນເອງກັບແບບທົດສອບມາດຕະຖານ ?
 - ກ. ຜູ້ອອກຂໍ້ສອບເສັງ
 - ຂ. ເນື້ອໃນວິຊາທີ່ອອກ
 - ຄ. ວິທີການສ້າງແບບທົດສອບ
 - ງ. ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສ້າງແບບທົດສອບ
4. ຂໍ້ໃດເປັນລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບແບບຈໍາກັດເວລາ ຫຼື ແບບທົດສອບແບບຟ້າວຟັງ ?
 - ກ. ເວລາໜ້ອຍ-ຂໍ້ສອບເສັງໜ້ອຍ
 - ຂ. ເວລາໜ້ອຍ-ຂໍ້ສອບເສັງຫຼາຍ
 - ຄ. ເວລາຫຼາຍ-ຂໍ້ສອບເສັງໜ້ອຍ
 - ງ. ເວລາຫຼາຍ-ຂໍ້ສອບເສັງຫຼາຍ
5. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດຊະນິດທີ່ບາງຄັ້ງອອກມາໃນຮູບແບບສອບຖາມ ຫຼື ປະເມີນຄ່າ?
 - ກ. ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ລະດົມພະລັງ
 - ຄ. ແບບທົດສອບບຸກຄະລິພາບ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ຄວາມຊໍານິຊໍານານ
6. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດທີ່ຕ້ອງຫາເກນປົກກະຕິ ?
 - ກ. ແບບທົດສອບມາດຕະຖານ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ເຮັ່ງຮ້ອນ (ຟ້າວຟັງ)
 - ຄ. ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ປາກເປົ່າ

7. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດທີ່ໃຊ້ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ ?
- ກ. ແບບທົດສອບລະດົມພະລັງ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ດ່ວນ
 - ຄ. ແບບທົດສອບລວມ
 - ງ. ແບບທົດສອບຍ່ອຍ
8. ແບບທົດສອບໃດທີ່ຖືກຈຳແນກປະເພດຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້ຕອບ ?
- ກ. ແບບທົດສອບທີ່ຄູ່ສ້າງຂຶ້ນເອງ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ປາກເປົ່າ
 - ຄ. ແບບທົດສອບລະດົມກຳລັງ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ລວມ
9. ແບບທົດສອບປະເພດໃດທີ່ຈຳແນກຕາມລັກສະນະການຕອບ?
- ກ. ແບບທົດສອບລະດົມພະລັງ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ຄວາມສົນໃຈ
 - ຄ. ແບບທົດສອບຂຽນຕອບ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ວັດຄວາມສາມາດທາງສະໝອງ
2. ຈົ່ງພິຈາລະນາຈຸດມັ່ງໝາຍຂໍ້ 2.1 – 2.10 ວ່າຄວນເລືອກໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດຜົນຊະນິດໃດຈຶ່ງເໝາະສົມທີ່ສຸດ.
- 2.1 ບອກຊື່ໂຮງຮຽນ ອາຈານປະຈຳຫ້ອງ ແລະ ຫົວໜ້າໂຮງຮຽນ.
 - 2.2 ນຳເອົາວັດຖຸເສດເຫຼືອມາປະກອບເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໄດ້
 - 2.3 ເພື່ອຮູ້ຂໍ້ຄິດເຫັນຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຕໍ່ວິຊາທີ່ຕົນເອງສອນ.
 - 2.4 ນັກຮຽນຜູ້ໃດມັກຊ່ວຍເຫຼືອໝູ່ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງ.
 - 2.5 ອ່ານເລື່ອງໄດ້ຖືກຕ້ອງ.
 - 2.6 ເພື່ອສຶກສານັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາ ແລະ ຫາທາງຊ່ວຍເຫຼືອ.
 - 2.7 ອະທິບາຍສາເຫດຂອງການເກີດເປັນລົມ (ພະຍຸ) ໄດ້.
 - 2.8 ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂໍ້ບັງຄັບຂອງໂຮງຮຽນໄດ້.
 - 2.9 ເພື່ອຕ້ອງການຮູ້ໄດ້ຄວາມສຳພັນທາງສັງຄົມຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນໄດ້.
 - 2.10 ບອກຄຸນປະໂຫຍດຂອງອາຫານປະເພດໂປຼຕິນໄດ້
3. ຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 3.1-3.10 ມີການພົວພັນກັບລັກສະນະຂອງຄວາມທ່ຽງຕົງຊະນິດໃດຈາກຜົນເລືອກ ກ-ງ ຕໍ່ໄປນີ້.
- ກ. ຕາມເນື້ອໃນ
 - ຂ. ຕາມໂຄງສ້າງ
 - ຄ. ຕາມສະພາບ
 - ງ. ຕາມພະຍາກອນ
- 3.1 ຫ້າວສຳລິຮຽນເກັ່ງທຸກວິຊາໃນຫ້ອງຮຽນເວລາເສັງຈົບລາຍວິຊາຈຶ່ງໄດ້ຄະແນນດີເລີດທຸກໆວິຊາ.
 - 3.2 ແບບທົດສອບວິຊາຄະນິດສາດຂອງອາຈານສຸທິດາ ສາມາດວັດໄດ້ທຸກພຶດຕິກຳທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ
 - 3.3 ຄິດແລ້ວວ່າ ຫ້າວດີ ແລະ ນາງດາ ຈະຕ້ອງສອບເຂົ້າຮຽນພາກວິຊາວິສະວະກຳສາດໄດ້ ເພາະເວລາຮຽນຢູ່ມັດທະຍົມຕອນປາຍເຂົາເຈົ້າສອບເສັງວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ຟັກຊິກສາດໄດ້ຄະແນນດີທຸກເທື່ອ
 - 3.4 ແບບທົດສອບຊຸດນີ້ວັດໄດ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດ

- 3.5 ນາງມາລິສາສອບເສັງເຂົ້າຮຽນວິທະຍາໄລຄູໄດ້ທຶ 1 ແລະ ຄະແນນສະເລ່ຍສະສົມທ້າຍພາກຮຽນກໍຍັງໄດ້ລະດັບສູງສຸດຂອງຫ້ອງ
 - 3.6 ນາງມະນີຮຽນວິຊາຄະນິດສາດ ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງເລີຍໄດ້ ເຫຼດ D
 - 3.7 ຂໍ້ສອບຂໍ້ນີ້ຄົນຮຽນອ່ອນເຮັດຜິດ, ຄົນຮຽນເກັ່ງເຮັດຖືກ
 - 3.8 ຂໍ້ສອບວິຊາການປະເມີນການສຶກສາອອກຂໍ້ສອບຕາມຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ
 - 3.9 ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ ຕ້ອງການອອກຂໍ້ສອບວັດການນໍາໄປໃຊ້ກໍ່ສາມາດ ອອກໄດ້ແທ້
 - 3.10 ຂໍ້ສອບ ອາຈານ ສຸພັນ ເທບພະວົງສາ ບໍ່ອອກຕາມທີ່ຫຼັກສູດກໍານົດເລີຍ
4. ຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 4.1-4.12 ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບລັກສະນະໃດຈາກຕົວເລືອກ ກ-ຈ ຕໍ່ໄປນີ້.
- ກ. ຄວາມທ່ຽງຕຶງ
 - ຂ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
 - ຄ. ຄວາມເປັນປາລະໄນ
 - ງ. ອໍານາດຈໍາແນກ
 - ຈ. ຄວາມຍາກງ່າຍພໍ່ເໝາະ
- 4.1 ນັກຮຽນອ່ານຂໍ້ສອບແລ້ວເຂົ້າເຈົ້າເຂົ້າໃຈກົງກັນວ່າຈະຕອບແນວໃດ.
 - 4.2 ຄູສີທິນ ເຮັດການສອບເສັງ 2 ຄັ້ງດ້ວຍແບບທົດສອບສະບັບເດີມ ຜົນການສອບເສັງຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຍັງຢູ່ໃນລະດັບເດີມ
 - 4.3 ສອບເສັງຄັ້ງທໍາອິດ ນາງຕ້ອຍຕອບບໍ່ໄດ້ດີ ຄູເລີຍສອນເພີ່ມຄືນໃໝ່ ແຕ່ລາວກໍຍັງບໍ່ໄດ້ດີຄືເກົ່າ.
 - 4.4 ຜົນການສອບເສັງວິຊາການປະເມີນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ນັກຮຽນໄດ້ຄະແນນແຕ່ຕໍ່າຫາສູງແບບທົດສອບຊຸດນີ້ປະກອບມີທຸກລະດັບຕັ້ງແຕ່ງ່າຍຫາຍາກແຕ່ລະຂໍ້ມີຜູ້ຕອບຖືກຢູ່ລະຫວ່າງ 20-80%.
 - 4.5 ທ້າວ ແດງສອບດ້ວຍຄະແນນສະບັບເດີມ 2 ຄັ້ງປະກົດວ່າໄດ້ຄະແນນເທົ່າເກົ່າ
 - 4.6 ຂໍ້ສອບສະບັບນີ້ໃຜອ່ານຄໍາຖາມກໍ່ເຂົ້າໃຈກົງກັນວ່າຄໍາຖາມອັນໃດ.
 - 4.7 ທ້າວສົມພອນ ສອບເສັງໄດ້ຄະແນນການຂະຫຍາຍພຶດພັນໄດ້ເຕັມ ແຕ່ຕອນຕົ້ນໄມ້ບໍ່ເປັນ.
 - 4.8 ແບບທົດສອບສະບັບນີ້ເອົາໄປສອບກັບນັກຮຽນຜົນປະກົດວ່າມີຄົນໄດ້ຄະແນນເກືອບເຕັມລົງໄປຈົນເຖິງສູນ.
 - 4.9 ທ້າວເດຊາ ສອບຄັດເລືອກເຂົ້າມາຮຽນໄດ້ຄະແນນສູງສຸດຂະນະນີ້ເຫຼດສະເລ່ຍສູງກວ່າໝູ່.
 - 4.10 ຂໍ້ສອບສະບັບນີ້ໃຜກວດກໍ່ໄດ້ຄະແນນເທົ່າກັນ.
 - 4.11 ຄູສົມບັດ ອອກຂໍ້ສອບຕາມຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ.
 - 4.12 ຄູເອົາຄະແນນທີ່ນັກຮຽນສອບໄດ້ໄປແປຄວາມໝາຍໄດ້ເປັນຢ່າງດຽວກັນ.

ບົດທີ 3

ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ

1.ການວິເຄາະຫຼັກສູດ

1.1 ຈຸດປະສົງຂອງການວິເຄາະຫຼັກສູດ

ການວິເຄາະຫຼັກສູດ ແມ່ນການນຳເອົາຫຼັກສູດມາພິຈາລະນາລາຍລະອຽດວ່າ ມີຈຸດປະສົງແນວໃດ ມີເນື້ອໃນ ຫຍັງແດ່ ຈະວາງແຜນການສອນແນວໃດ ຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດມີພຶດຕິກຳຫຍັງແດ່ ການວິເຄາະຫຼັກສູດ ຈະຕ້ອງ ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງ 2 ພາກສ່ວນຄື: ຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງແຍກການວິເຄາະຫຼັກສູດອອກເປັນ 2 ລັກສະນະຄື ການວິເຄາະຫຼັກສູດເປັນແຕ່ລະວິຊາ ແລະ ການວິເຄາະຫຼັກສູດເປັນແຕ່ລະບົດ.

1.2 ວິທີວິເຄາະຫຼັກສູດ

ບາດກ້າວທີ 1

ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການການວິເຄາະຫຼັກສູດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ທີ່ເຄີຍສອນ ຫຼື ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ສົນໃຈໃນ ວິຊານັ້ນ.

ບາດກ້າວທີ 2

ໃຫ້ຄະນະກຳມະການນ່ວມກັນຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາເບິ່ງຈຸດປະສົງຂອງວິຊານັ້ນໆ ວ່າມີຈຸດປະສົງຫຍັງແດ່ ໃນການ ຮຽນ-ການສອນ ເນັ້ນໃຫ້ເກີດພຶດຕິກຳທາງດ້ານໃດແດ່ ເຊັ່ນ ດ້ານສະຕິປັນຍາ, ດ້ານຈິດຕະພິໄສ ແລະ ດ້ານທັກສະພິໄສ. ໂດຍສະເພາະ ດ້ານສະຕິປັນຍາເນັ້ນພຶດຕິກຳຍ່ອຍດ້ານໃດແດ່ ເຊັ່ນ ຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈຳ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການ ນຳໃຊ້, ການວິເຄາະ, ປະເມີນຄ່າ ແລະ ການປະດິດສ້າງ.

ບາດກ້າວທີ 3

ເອົາຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະຕິປັນຍາມາພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ຖ້າຈະສ້າງຂໍ້ສອບຂອງແຕ່ລະບົດນັ້ນຄວນເນັ້ນພຶດຕິກຳຍ່ອຍ ທາງດ້ານໃດແດ່ ໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ ແລະ ສະແດງອອກໃນຮູບຂອງຄະແນນ (ຄະແນນເຕັມ 10) ຂໍ້ໃດມີຄວາມສຳ ຄັນຫຼາຍກໍໃຫ້ຄະແນນຫຼາຍ ແລະ ຫຼຸດລົງມາຕາມລຳດັບ.

ນຳເອົາຄະແນນທີ່ໃຫ້ນັ້ນມາບັນທຶກລົງໃນຕາຕະລາງດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ ຮ່າງການວິເຄາະຫຼັກສູດເປັນແຕ່ລະວິຊາ

ພຶດຕິກຳ ບົດທີ	ຄວາມຮູ້ ຄວາມຈິຈຳ	ຄວາມເຂົ້າໃຈ	ການນຳໃຊ້	ການວິເຄາະ	ປະເມີນຄ່າ	ປະດິດສ້າງ	ລວມ	ລຳດັບ ຄວາມສຳຄັນ
1	5	4	6	3	3	1	22	4
2	5	6	7	3	2	2	25	2
3	4	7	5	4	2	2	24	3
4	5	7	6	3	3	2	26	1
5	3	4	5	7	2	0	21	5
ລວມ	22	28	29	20	12	7	118	
ລຳດັບ ຄວາມສຳຄັນ	3	2	1	4	5	6		

ບາດກ້າວທີ 4

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວິເຄາະພຶດຕິກຳໃນບາດກ້າວທີ 3 ໃຊ້ໄດ້ງ່າຍຈຶ່ງຕ້ອງປ່ຽນແປງຕາຕະລາງຄະແນນໃນບາດກ້າວທີ 3 ມາເປັນຕາຕະລາງຈຳນວນຂໍ້ສອບດັ່ງນີ້:

ຄິດໄລ່ຈຳນວນຂໍ້ສອບທີ່ຕ້ອງການສ້າງຈາກຄະແນນ

ຕົວຢ່າງ ຖ້າເຮົາຕ້ອງການສ້າງຂໍ້ສອບທັງໝົດ 60 ຂໍ້

$$\text{ຈຳນວນຂໍ້ສອບດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈຳ ຂອງບົດທີ 1} = \frac{5 \times 60}{118} \approx 3$$

$$\text{ຈຳນວນຂໍ້ສອບດ້ານການນຳໃຊ້ ຂອງບົດທີ 2} = \frac{7 \times 60}{118} \approx 4$$

$$\text{ຈຳນວນຂໍ້ສອບດ້ານການວິເຄາະ ຂອງບົດທີ 4} = \frac{3 \times 60}{118} \approx 2$$

ຄິດໄລ່ຈຳນວນຂໍ້ສອບທີ່ຕ້ອງການຈິງ ຈາກຈຳນວນຂໍ້ສອບທີ່ສ້າງຂຶ້ນ

ຕົວຢ່າງ ຖ້າເຮົາຕ້ອງການຂໍ້ສອບຈິງຈຳນວນ 40 ຂໍ້ ຈາກຂໍ້ສອບທັງໝົດ 60 ຂໍ້

$$\text{ຈຳນວນຂໍ້ສອບທີ່ຕ້ອງການຈິງ ຂອງບົດທີ 1} = \frac{13 \times 40}{60} \approx 9$$

$$\text{ຈຳນວນຂໍ້ສອບທີ່ຕ້ອງການຈິງ ຂອງບົດທີ 2} = \frac{14 \times 40}{60} \approx 9$$

$$\text{ຈຳນວນຂໍ້ສອບທີ່ຕ້ອງການຈິງຂອງບົດທີ 3} = \frac{13 \times 40}{60} \approx 9$$

ເອົາຈຳນວນຂໍ້ສອບທີ່ຄິດໄລ່ແລ້ວ ແລະ ເປັນຈຳນວນເຕັມໄປໃສ່ຕາຕະລາງຈຳນວນຂໍ້ສອບ

ດັ່ງຕົວຢ່າງ:

ພຶດຕິກຳ ບົດທີ	ຄວາມຮູ້ ຄວາມຈິຈຳ	ຄວາມ ເຂົ້າໃຈ	ການນຳໃຊ້	ການວິເຄາະ	ປະເມີນ ຄ່າ	ປະດິດສ້າງ	ລວມ	ຕ້ອງການ ຕົວຈິງ	ລຳດັບ ຄວາມ ສຳຄັນ
1	3	2	3	2	1	2	13	9	3
2	3	3	4	2	1	1	14	9	2
3	2	4	3	2	1	1	13	9	3
4	3	4	3	2	1	2	15	10	1
5	2	2	3	4	0	1	12	8	4
ລວມ	13	15	19	12	4	7	67	45	
ລຳດັບ ຄວາມສຳຄັນ	3	2	1	4	6	5			

ບາດກ້າວທີ 5

ດຳເນີນການຂຽນຂໍ້ສອບດ້ານສະຕິປັນຍາ ໄປຕາມຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດໃນບາດກ້າວທີ 4 ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ສອບທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງ ເພາະວ່າ ມັນຈະຄວບຄຸມເອົາທຸກໆເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ.

ການວິເຄາະຫຼັກສູດເປັນແຕ່ລະບົດ

ການວິເຄາະຫຼັກສູດເປັນແຕ່ລະບົດມີບາດກ້າວການວິເຄາະດັ່ງນີ້:

ບາດກ້າວທີ 1

ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການວິເຄາະຫຼັກສູດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ທີ່ເຄີຍສອນ ຫຼື ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ສົນໃຈໃນວິຊານັ້ນ.

ບາດກ້າວທີ 2

ໃຫ້ຄະນະກຳມະການຮ່ວມກັນຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາເບິ່ງຈຸດປະສົງຂອງບົດນັ້ນໆ ວ່າມີຈຸດປະສົງຫຍັງແດ່ໃນການຮຽນ-ການສອນເນັ້ນໃຫ້ເກີດພຶດຕິກຳທາງດ້ານໃດແດ່ ເຊັ່ນ: ດ້ານສະຕິປັນຍາ ດ້ານຈິດຕະພິໄສ ແລະ ດ້ານທັກສະພິໄສ. ໂດຍສະເພາະດ້ານສະຕິປັນຍາເນັ້ນພຶດຕິກຳຍ່ອຍດ້ານໃດແດ່ ເຊັ່ນ ຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈໍາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການນຳໃຊ້, ການວິເຄາະ, ປະເມີນຄ່າ ແລະ ການປະດິດສ້າງ.

ບາດກ້າວທີ 3

ເອົາຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະຕິປັນຍາມາພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ຖ້າຈະສ້າງຂໍ້ສອບຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຄວນເນັ້ນພຶດຕິກຳຍ່ອຍທາງດ້ານໃດແດ່ ໜ້ອຍ ຫຼາຍປານໃດແລ້ວບັນທຶກລົງໃນຕາຕະລາງດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ ຮ່າງການວິເຄາະຫຼັກສູດເປັນແຕ່ລະບົດ

ພຶດຕິກຳ ບົດທີ	ຄວາມຮູ້ ຄວາມຈິຈໍາ	ຄວາມ ເຂົ້າໃຈ	ການນຳໃຊ້	ການວິເຄາະ	ປະເມີນ ຄ່າ	ປະດິດ ສ້າງ	ລວມ	ຕ້ອງການ ຕົວຈິງ
1	2	1	0	0	0	0	3	2
2	2	4	3	2	1	1	13	9
3	1	3	7	3	2	2	18	12
4	0	1	2	1	1	1	6	4
ລວມ	5	9	12	6	4	4	40	27

ບາດກ້າວທີ 4

ດຳເນີນການຂຽນຂໍ້ສອບດ້ານສະຕິປັນຍາໄປຕາມຕາຕະລາງວິເຄາະໃນບາດກ້າວທີ 3 ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ສອບທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງ ເພາະວ່າ ມັນຈະຄວບຄຸມເອົາເນື້ອໃນຂອງບົດ.

1.2 ປະໂຫຍດຂອງການວິເຄາະຫຼັກສູດ

ການວິເຄາະຫຼັກສູດມີປະໂຫຍດທີ່ສຸດໃນການວາງແຜນການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການວັດຜົນເນື່ອງຈາກວ່າ:

- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສອນແຕ່ງບົດສອນໄດ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ວ່າຄວນເນັ້ນພຶດຕິກຳທາງດ້ານໃດແດ່ ເພາະວ່າການສອນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມສາມາດສອບເສັງໄດ້ພຽງຢ່າງດຽວ.
- ພຶດຕິກຳດ້ານຈິດຕະພິໄສ ແລະ ດ້ານທັກສະພິໄສ ບໍ່ສາມາດໃຊ້ຂໍ້ສອບວັດໄດ້ ຄູ່ຈະຕ້ອງເລືອກວິທີວັດໃຫ້ເໝາະສົມບາງເທື່ອຕ້ອງໃຊ້ເວລາວັດຜົນຕະຫຼອດພາກຮຽນ ແລະ ທ້າຍພາກຮຽນ
- ຊ່ວຍໃນການກຳນົດຈຳນວນຂໍ້ສອບເປັນແຕ່ລະວິຊາ ຫຼື ແຕ່ລະບົດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຶດຕິກຳ ດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດອອກຂໍ້ສອບໄດ້ຄວບຄຸມກັບທຸກເນື້ອໃນຂອງບົດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ສອບມີຄຸນນະພາບດີ.

2.ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

2.1 ຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

ຂໍ້ສອບອັດຕາໄນແມ່ນຂໍ້ສອບທີ່ມີສະເພາະແຕ່ຄຳຖາມແລ້ວເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຢ່າງເສລີ ໂດຍການຂຽນບັນລະຍາຍຕາມຄວາມຮູ້ ແລະ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງ .

2.2ຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ ແລະ ຫຼັກການໃຫ້ຄະແນນ

2.2.1 ຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

- ຂຽນຄຳອະທິບາຍໃຫ້ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບການຕອບຄຳຖາມ ເວລາທີ່ໃຊ້ສອບ ແລະ ຄະແນນເຕັມໃນແຕ່ລະຂໍ້.

- ຄວນໃຊ້ຄຳຖາມໃນສິ່ງທີ່ຂໍສອບສາມາດວັດໄດ້ດີທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ ການບັນລະຍາຍ, ການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ວິເຄາະວິຈານຕ່າງໆ ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄຳຖາມທີ່ເປັນຄວາມຈຳ.

- ຄວນຄຳນຶງຄວາມສຳຄັນຂອງຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ໃນຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດໂດຍເລືອກເອົາສະເພາະຈຸດສຳຄັນທີ່ສຸດ.

- ພະຍາຍາມສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ເໝາະກັບເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການສອບ.

- ບໍ່ຄວນໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຕອບເປັນບາງຂໍ້ ເຊັ່ນ ມີ 5 ຂໍ້ ຕອບພຽງ 4 ຂໍ້ ເພາະອາດຈະມີ ການໄດ້ປຽບ ເສຍປຽບເພາະຂໍ້ສອບຈະມີຄວາມຍາກງ່າຍບໍ່ເທົ່າກັນ ເຮັດໃຫ້ຄະແນນທີ່ໄດ້ນັ້ນປຽບທຽບກັນບໍ່ໄດ້.

2.2 ຫຼັກການກວດໃຫ້ຄະແນນ

1. ສ້າງຂະໜານຕອບໃຫ້ສົມບູນ ແລະ ກຳນົດຄະແນນຂອງແຕ່ລະຄຳຕອບ

2. ຄວນໃຫ້ຄະແນນຄຳຕອບທີ່ເປັນການລວບລວມຄວາມຄິດ ລັກສະນະການຂຽນຊັດເຈນການອະທິບາຍ ຖືກຕ້ອງຂອງແຕ່ລະຕອນ.

3. ຄວນກວດຂໍ້ສອບຂອງຜູ້ສອບເທື່ອລະຂໍ້ພ້ອມກັນທຸກຄົນແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍກວດຂໍ້ຕໍ່ໄປ

4. ຄວນປະເມີນຜົນຂອງຄຳຕອບຕາມທີ່ນັກຮຽນຕອບບໍ່ຄວນເອົາຄວາມຮູ້ສຶກດ້ານອື່ນໆໄປປະປົນ.

5. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄວນມີຜູ້ກວດຢ່າງນ້ອຍ 2 ຄົນຂຶ້ນໄປໃນການກວດຂໍ້ສອບດຽວກັນ.

ຕົວຢ່າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ

1. ຈຶ່ງອະທິບາຍຄຳວ່າ “ ການຂາດດູນການຄ້າ” ຕາມຫຼັກເສດຖະສາດ ?

2. ຍ້ອນຫຍັງຢູ່ເຂດພູພຽງບໍລິເວນຈຶ່ງມີຝົນຕົກຫຼາຍ ?

3. ຢາເສບຕິດມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບແນວໃດ ?

2.3 ຮູບແບບຂອງການຂຽນຄຳຖາມແບບອັດຕະໄນ

2.3.1 ຖາມເພື່ອໃຫ້ປຽບທຽບວັດຖຸ, ເຫດການ, ສະພາບການຕ່າງໆ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ

ຕົວຢ່າງ - ຈຶ່ງອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານຄຸນປະໂຫຍດລະຫວ່າງໂລຫະ ກັບ ອະໂລຫະ

- ຈຶ່ງສົມທຽບຄວາມສະດວກ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກລະຫວ່າງການຄົມມະນາຄົມທາງນໍ້າ ແລະ ທາງບົກ

2.3.2 ຖາມເພື່ອໃຫ້ຕັດສິນໃຈ

ຕົວຢ່າງ: - ຈຶ່ງແຕ່ງເລື່ອງກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງຕາມໃຈມັກ ?

2.3.3 ຖາມເພື່ອໃຫ້ສາເຫດ ຫຼື ຜົນ

ຕົວຢ່າງ: - ຍ້ອນຫຍັງໃນລະດູໜາວເວລາກາງຄືນຈຶ່ງຍາວກວ່າກາງເວັນ ?

- ຍ້ອນຫຍັງຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງການທາດອາຫານ ?

2.3.4 ຖາມເພື່ອໃຫ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມ

ຕົວຢ່າງ: - ປະຊາທິປະໄຕໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ?

- ໄກ່ງາມຍ້ອນຂົນຄົນງາມຍ້ອນແຕ່ງ ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ ?

2.3.5 ຖາມເພື່ອໃຫ້ອະທິບາຍ

ຕົວຢ່າງ: - ຢາເສບຕິດມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບແນວໃດ ?

- ເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມໃນໂຮງຮຽນໄດ້ ?

2.3.6 ຖາມເພື່ອວິເຄາະ

ຕົວຢ່າງ: - ຈຶ່ງວິເຄາະຄຳສຸພາສິດທີ່ວ່າ: “ກວາງກິນໝາກຂາມປ້ອມໄປຄາກັນຂີ້ມັງ ມັງຂີ້ບໍ່ໄດ້ສາມມື້ກະຕ່າຍຕ່ຍ” ?

2.3.7 ຖາມເພື່ອໃຫ້ຫາຄວາມສຳພັນຂອງຄຳ ຫຼື ປະໂຫຍກ

ຕົວຢ່າງ: - ເປັນຫຍັງເຄື່ອງໂທລະສານຈຶ່ງນິຍົມໃຊ້ຫຼາຍໃນປັດຈຸບັນ ?

2.3.8 ຖາມເພື່ອສ້າງບັນຫາໃໝ່

ຕົວຢ່າງ: - ການຜະລິດແບບທຳມະຊາດແມ່ນການຜະລິດແນວໃດ ? ຖ້າປະສົບກັບໄພທຳມະຊາດຜົນຜະລິດຈະເປັນແນວໃດ ?

2.3.9 ຖາມເພື່ອລະນຶກເຖິງປະສົບການຄວາມຈິງ

ຕົວຢ່າງ: - ວິທີລ້ຽງໄກ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີມີແນວໃດ ?

2.3.10 ຖາມເພື່ອວິຈານ

ຕົວຢ່າງ: - ສິ່ງຄາມມິຜົນຮ້າຍຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມແນວໃດ ?

2.3 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໂນ

2.3.1 ຈຸດດີ

- ສາມາດວັດຂະບວນການຄິດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຂຽນ
- ວັດຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນຄ່າໄດ້ດີ
- ສາມາດວັດທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຕ່າງໆໄດ້ດີ.
- ມີຄວາມສະດວກ ແລະ ງ່າຍໃນການອອກຂໍ້ສອບ
- ຜູ້ຕອບມີອິດສະຫຼະໃນການສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

2.3.2 ຈຸດອ່ອນ

- ການໃຫ້ຄະແນນບໍ່ແນ່ນອນ ຄະແນນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ກວດ ເຊັ່ນ ອາລິມ, ທັດສະນະຄະຕິ, ຕົວໜັງສືເປັນຕົ້ນ.
- ຂາດຄວາມທ່ຽງຕົງດ້ານເນື້ອໃນ ເພາະອອກຂໍ້ສອບໄດ້ໜ້ອຍຂໍ້ຈຶ່ງບໍ່ຄວບຄຸມທຸກ ເນື້ອໃນທີ່ຮຽນມາ.
- ກວດໃຫ້ຄະແນນຍາກເສຍເວລາຫຼາຍ.

3. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ

ຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນຈະປະກອບດ້ວຍ 2 ພາກສ່ວນຄື ຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບ. ຄຳຖາມຂອງຂໍ້ສອບປາລະໄນແຕ່ລະຂໍ້ຈະເຈາະຈົງສະເພາະຈຸດນ້ອຍໆຂອງເນື້ອໃນບົດຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄຳຖາມຫຼາຍຂໍ້ ສ່ວນຄຳຕອບນັ້ນຜູ້ຕອບຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການຄິດ ແລ້ວຂຽນຕອບເປັນປະໂຫຍກສັ້ນໆ ຫຼື ຂີດເຄື່ອງໝາຍໃສ່ຄຳຕອບທີ່ຕ້ອງການເລືອກ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຕອບຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງອ່ານຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ພ້ອມທັງຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບທີ່ສົມບູນ
- ເລືອກຄຳຕອບທີ່ຖືກທີ່ສຸດຈາກຕົວເລືອກທີ່ຜູ້ຂຽນກຳນົດມາແລ້ວ
- ຕ້ອງຕອບຄຳຖາມຈາກແບບທົດສອບຫຼາຍຂໍ້

3.1 ຂໍ້ສອບແບບຖືກຜິດ (True – False)

ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ ຄຳຖາມທີ່ຖາມໄປນັ້ນຖືກ ຫຼື ຜິດຕາມເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນ ໂດຍທີ່ຜູ້ຕອບຕ້ອງຂຽນຄຳຖາມວ່າ ຖືກ - ຜິດ , ແມ່ນ - ບໍ່ແມ່ນ, ເຫັນດີ - ບໍ່ເຫັນດີເປັນຕົ້ນ.

3.1.1 ຫຼັກການສ້າງ

- ຂຽນຂໍ້ສອບໃຫ້ເປັນປະໂຫຍກບອກເລົ່າ ແລະ ບໍ່ຄວນຖາມຍາກເກີນໄປ
- ຄວນໃຊ້ພາສາງ່າຍໆເຊັ່ນ:
 - ບໍ່ດີ ຖືກ ຜິດ ທຸກຄົນມີການເທົ່າທຽມກັນ
 - ດີ ຖືກ ຜິດ ລັດຖະທຳມະນູນລະບຸໄວ້ວ່າທຸກຄົນມີສິດເທົ່າທຽມກັນ.

- ຫຼີກເວັ້ນການໃຊ້ຄຳສັບບາງປະເພດທີ່ເປັນການແນະນຳຄຳຕອບ ເຊັ່ນ ທັງໝົດ , ສະເໝີ, ບໍ່ມີເລີຍ, ທຸກໆ..... ເພາະຄຳສັບປະເພດນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ປະໂຫຍກຜິດຫຼາຍກວ່າຖືກ ສ່ວນຄຳວ່າອາດຈະ, ບາງຢ່າງ, ບາງຄັ້ງ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ປະໂຫຍກນັ້ນຖືກຫຼາຍກວ່າຜິດ.

- ພະຍາຍາມໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ສະແດງເຖິງປະລິມານຫຼາຍກວ່າ ຄຳເວົ້າທີ່ສະແດງເຖິງຄຸນນະພາບ ເພາະການໃຊ້ຄຳເວົ້າຫຼາຍ, ໜ້ອຍ, ດີ, ຊົ່ວ ເປັນສິ່ງທີ່ຕັດສິນໃຈຍາກ.

- ເຮັດໃຫ້ຄຳຖາມມີຄວາມຄິດດຽວກັນ ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງໜ້າຜິດ ແຕ່ສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງຖືກ

- ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳສັບທີ່ມີລັກສະນະຄຳສັ່ງ.

- ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳປະຕິເສດຊ້ອນກັນ.

- ຖ້າອອກຂໍ້ສອບປະເພດຖືກຜິດທັງໝົດ ຄວນສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ຫຼາຍໆ ເຊັ່ນ 50 , 100 ຫຼື 200 ຂໍ້ ແລະ ຄວນວາງຂໍ້ຖືກຜິດສະຫຼັບກັນຢ່າງບໍ່ມີລະບົບ.

- ຄວນກຳນົດຄະແນນໄວ້ ໃນຄຳອະທິບາຍແນ່ນອນ ເຊັ່ນ ຂໍ້ລະ 1 ຄະແນນ ແລະ ບໍ່ຄວນຫັກຄະແນນ ຫຼື ໃຫ້ຄະແນນຕິດລົບໃນຂໍ້ທີ່ເຮັດຜິດ.

ຕົວຢ່າງ

1.....ພູທີ່ສຸດທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ ຄືພູເບ້ຍ

2.....ເລື່ອງກອງພັນທີສອງເປັນບົດປະພັນຂອງ ສ. ບຸຜານຸວົງ

3.....ນ້ຳຂອງໄຫຼຜ່ານປະເທດລາວ ມີຄວາມຍາວ 2.500 ກິໂລແມັດ

3.1.2 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຖືກຜິດ

3.1.2.1 ຈຸດດີ

- ກວດງ່າຍ ໄວ ຍຸດຕິທາ ແລະ ເປັນປາລະໄນ
- ສາມາດວັດຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈຳໄດ້ດີ
- ສາມາດວັດເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນໄດ້ຫຼາຍກວ່າຂໍ້ສອບແບບອື່ນໆ
- ສາມາດພັດທະນາເປັນຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບໄດ້
- ອອກຂໍ້ສອບງ່າຍ ໄດ້ຈາກວນຫຼາຍຂໍ້ ແຕ່ຜູ້ສອບໃຊ້ເວລາເຮັກໜ້ອຍ

3.1.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ນັກຮຽນໄດ້ຄະແນນຈາກການເດົາ
- ບໍ່ສາມາດວິນິດໄສໄດ້ວ່ານັກຮຽນເຮັດຜິດເພາະສາເຫດໃດ ?
- ມີຄວາມເຊື່ອໜັ້ນຕໍ່າ ດັ່ງນັ້ນຄວນອອກຂໍ້ສອບ 50 ຂໍ້ຂຶ້ນໄປ
- ສາມາດວັດໄດ້ສະເພາະພຶດຕິກຳຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈຳ
- ສິ່ງເສີມການຮຽນທີ່ບໍ່ດີໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ.

3.2 ຂໍ້ສອບແບບຕອບສັ້ນໆ (Short Answer Items)

ຂໍ້ສອບຈະປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ສົມບູນ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕອບສະແດງຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາດ້ວຍການຂຽນຕອບເປັນຄຳດຽວ ຫຼື ປະໂຫຍກສັ້ນໆ.

3.2.1 ຫຼັກການສ້າງ

- ຕັ້ງບັນຫາເປັນຮູບຄຳຖາມ ແລະ ຕ້ອງການຄຳຕອບພຽງສັ້ນໆເຊັ່ນ ຕ້ອງເປັນຄຳຖາມທີ່ມີຄຳຕອບຕາຍຕົວແນ່ນອນ

ຕົວຢ່າງ

-ເມືອງລະຄອນເພັງຕັ້ງຢູ່ທິດໃດຂອງແຂວງສາລະວັນ ?

- ປະທານປະເທດລາວຄົນປະຈຸບັນມີຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນວ່າແນວໃດ ?
- ວັນສະຖາປະນາ ສປປ ລາວ ແມ່ນວັນທີ ເດືອນ ປີ ໃດ ?
- ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງລາວຄົນປະຈຸບັນມີຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນວ່າແນວໃດ ?
- ຈິ່ງໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ “ ການປະເມີນ ” ?
- ເລື່ອງ ສິນໄຊ ແມ່ນບົດປະພັນຂອງຜູ້ໃດ ?

3.2.2 ຈຸດຕິ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຕອບສັ້ນ

3.2.2.1 ຈຸດຕິ

- ສ້າງງ່າຍ ສະດວກ ແລະ ສ້າງໄດ້ໄວ
- ສາມາດຂຽນຄຳຖາມໄດ້ຫຼາຍຂໍ້
- ຂຽນຄຳຕອບໄດ້ງ່າຍກວ່າຂໍ້ສອບອັດຕາໄນ
- ເໝາະສຳລັບວັດພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ ເຊັ່ນ ຖາມກ່ຽວກັບຄຳສັບ, ກົດເກນ, ນິຍາມເປັນ

ຕົນ.

3.2.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ບາງຄັ້ງອາດເກີດບັນຫາໃນການໃຫ້ຄະແນນ ເຊັ່ນ ຜູ້ຕອບໃຊ້ພາສາຜິດພາດ.
- ກວດຍາກກວ່າຂໍ້ສອບປາລະໄນປະເພດກຳນົດຄຳຕອບມາໃຫ້
- ບໍ່ສາມາດວັດພຶດຕິກຳ, ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຄ່າ.
- ຍາກທີ່ຂຽນຄຳຖາມໃຫ້ໄດ້ພຽງຄຳຕອບດຽວ

3.3 ຂໍ້ສອບແບບຕື່ມຄຳ (Completion Items)

ຄຳຖາມຈະຂຽນປະໂຫຍກໃດໜຶ່ງໄວ້ ແລ້ວຈິ່ງຫວ່າງໄວ້ທາງກາງ ຫຼື ທ້າຍຂອງປະໂຫຍກເພື່ອໄວ້ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນ. ການຈິ່ງຫວ່າງໄວ້ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ນັ້ນສາມາດຈິ່ງໄດ້ຫຼາຍຫວ່າງ.

3.3.1 ຫຼັກການສ້າງ

1. ພະຍາຍາມຂຽນປະໂຫຍກໃຫ້ຊັດເຈນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບເສຍເວລາໃນການຕີຄວາມໝາຍເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ ຜູ້ທີ່ບວດເປັນພະໄດ້ຕ້ອງ.....
ດີ ຜູ້ທີ່ບວດເປັນພະໄດ້ຕ້ອງເປັນຜູ້ຊາຍ ມີອາຍຸ.....ປີເຕັມຂຶ້ນໄປ.
2. ບໍ່ຄວນຈິ່ງຫວ່າງຫຼາຍເກີນໄປຈົນບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າຕ້ອງການຫຍັງເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ.....ຊອກໄດ້ໂດຍເອົາ.....ຫນາໃຫ້.....
ດີ ຄວາມໄວຊອກໄດ້ໂດຍເອົາ.....ຫນາໃຫ້.....
3. ຄຳທີ່ຈະເອົາມາຕື່ມນັ້ນຄວນເປັນຄຳທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ ໃນປີ 1492 ໂກລຳບັດໄດ້.....ທະວີບອາເມລິກາ
ດີ ໂກລຳບັດໄດ້ພົບທະວີບອາເມລິກາ ໃນປີ.....
4. ການຈິ່ງຫວ່າງໄວ້ຄວນຈິ່ງໄວ້ທ້າຍປະໂຫຍກ ດີກວ່າຈິ່ງໄວ້ທາງກາງ ຫຼື ຕົ້ນປະໂຫຍກເຊັ່ນ
ບໍ່ດີ ຄືສັນຍາລັກທາງເຄມີຂອງນໍ້າ
ດີ ສັນຍາລັກທາງເຄມີຂອງນໍ້າຄື:
5. ບໍ່ຄວນກ່າຍເອົາປະໂຫຍກໃດໜຶ່ງໃນບົດຮຽນມາຂຽນຖາມໂດຍການຕັດຄຳສັບໃດໜຶ່ງອອກເພາະຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນຕອບດ້ວຍການເລົ່າບົດຮຽນ.
6. ຄວນສ້າງຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄຳຕອບທີ່ສັ້ນທີ່ສຸດ.
7. ຄວນສ້າງຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄຳຕອບພຽງຢ່າງດຽວ.
8. ຈິ່ງຫວ່າງເພື່ອຂຽນຄຳຕອບໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ຄວນຈິ່ງຫວ່າງໃຫ້ເທົ່າກັນ.

9.ຄະແນນແຕ່ລະຫວ່າງຄວນໃຫ້ເທົ່າກັນ.

10.ຖ້າຫວ່າງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຕື່ມມີຫຼາຍຫວ່າງກໍບໍ່ຄວນຂຽນຄໍາຖາມປະເພດນີ້ ເພາະຈະເປັນການແນະນໍາຄໍາຕອບ

ເຊັ່ນ ທຸງຊາດລາວມີ.....ສີ ຄື 1. ສີ.....2. ສີ.....3. ສີ.....

11.ຖ້າຂຽນປະໂຫຍກບໍ່ດີຈະບໍ່ເປັນຄໍາຖາມ ແບບປາລະໄນເຊັ່ນ

ບໍ່ດີ ສະບູເປັນ.....

ດີ ສະບູເປັນທາດປະສົມລະຫວ່າງ.....ກັບ.....

3.3.2 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຕື່ມຄໍາ

3.3.2.1 ຈຸດດີ

- ສ້າງງ່າຍ ສະດວກ ແລະ ສ້າງໄດ້ໄວ
- ໂອກາດທີ່ຕອບຖືກໂດຍການເດີມໜ້ອຍ
- ສາມາດສ້າງຄໍາຖາມເນື້ອໃນເລື່ອງໜຶ່ງໄດ້ຫຼາຍຂໍ້

3.3.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ວັດໄດ້ແຕ່ພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈໍາ

ຕົວຢ່າງ

-ປະທານປະເທດຂອງລາວ ຄົນປັດຈຸບັນມີຊື່ແລະນາມສະກຸນວ່າ.....

- ສາຂາຂອງນໍ້າຂອງທີ່ຍາວທີ່ສຸດຄື: ນໍ້າ.....

- ພູທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວຊື່ວ່າ.....ຢູ່ແຂວງ.....

3.4 ຂໍ້ສອບແບບຈັບຄູ່ (Matching Test Items)

ຂໍ້ສອບຈະປະກອບດ້ວຍພາກຄໍາຖາມ ແລະ ພາກຄໍາຕອບ ໂດຍຜູ້ຕອບຈະຕ້ອງຊອກຫາຄູ່ລະຫວ່າງຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນກົງກັນ ຫຼື ພົວພັນກັນຢ່າງມີເຫດຜົນ.

3.4.1 ຫຼັກການສ້າງ

- ຄວນຂຽນຄໍາອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ຕອບປະຕິບັດຢ່າງຊັດເຈນ
- ຈໍານວນຂໍ້ໃນພາກຄໍາຕອບຄວນໃຫ້ມີຫຼາຍກວ່າຈໍານວນຂໍ້ຄໍາຖາມ.
- ຄໍາທີ່ຢູ່ໃນພາກສ່ວນຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບຄວນໃຫ້ເປັນຊະນິດດຽວກັນ.
- ຄໍາທີ່ເວົ້າຄູ່ກັນຄວນຢູ່ສະຫຼັບກັນ ຫຼື ອາດຈັດລຽງລໍາດັບຕົວອັກສອນເວລາ ຫຼື ຈາກໜ້ອຍ ໄປຫາຫຼາຍ.
- ພະຍາຍາມໃຫ້ພາກຄໍາຖາມ ແລະ ພາກຄໍາຕອບດຸ່ນດ່ຽງກັນຈໍານວນຂໍ້ຍ່ອຍໃນພາກຄໍາຖາມຄວນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ5-8 ຂໍ້ເຊັ່ນ:

ພາກຄໍາຖາມມີ 5 ຂໍ້ ພາກສ່ວນຄໍາຕອບຄວນມີ 8-10 ຂໍ້

ພາກຄໍາຖາມມີ 7 ຂໍ້ ພາກສ່ວນຄໍາຕອບຄວນມີ 10-12 ຂໍ້

-ທັງພາກຄໍາຖາມ ແລະ ພາກຄໍາຕອບຄວນໃຫ້ຢູ່ໃນໜ້າດຽວກັນ.

3.4.2 ລັກສະນະຄໍາ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ຄວນນໍາມາຈັບຄູ່ກັນ

ຊື່ບຸກຄົນສໍາຄັນ ຈັບຄູ່ກັບ ຜົນງານທີ່ເດັ່ນໆ

ຊື່ນັກປະພັນ ຈັບຄູ່ກັບ ຊື່ປື້ມເລື່ອງ

ຄໍາສັບ ຈັບຄູ່ກັບ ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາສັບ

ກົດເກນ ຈັບຄູ່ກັບ ຕົວຢ່າງ

ເຫດເກນ ຈັບຄູ່ກັບ ວັນທີ ເດືອນ ປີ

ພະຍາດ ຈັບຄູ່ກັບ ອາການຂອງພະຍາດ
 ວັດຖຸ ຈັບຄູ່ກັບ ໜ້າທີ່ຂອງມັນ
 ສັນຍາລັກ ຈັບຄູ່ກັບ ຄວາມໝາຍ
 ຊື່ປະເທດ ຈັບຄູ່ກັບ ນະຄອນຫຼວງ ໆລໆ

3.4.3 ຈຸດຕິ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບຈັບຄູ່

3.4.3.1 ຈຸດຕິ

- ສ້າງງ່າຍ ແລະ ປະຢັດເວລາ
- ສາມາດຖາມໄດ້ຫຼາຍຂໍ້ໃນເວລາຈຳກັດ
- ເໝາະສຳລັບການວັດຄວາມຈິຈຳ
- ກວດໃຫ້ຄະແນນໄວ ແລະ ສາມາດໃຊ້ຄອມພິວເຕີກວດໄດ້
- ສາມາດພັດທະນາເປັນຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບໄດ້

3.4.3.2 ຈຸດອ່ອນ

- ສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ມີການພົວພັນກັນຍາກ
- ວັດພຶດຕິກຳຂຶ້ນສູງໄດ້ໜ້ອຍ
- ຂໍ້ສອບຂໍ້ທີ່ຕອບຕາມຫຼັງ ມີໂອກາດຕອບຖືກໄດ້ງ່າຍ

ຕົວຢ່າງ:

ຄຳຊີ້ແຈງ: ໃຫ້ນັກຮຽນຂີດເສັ້ນເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງຂໍ້ຄວາມເບື້ອງຊ້າຍມືໃສ່ເບື້ອງຂວາມືທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນ

ປະເທດ	ນະຄອນຫຼວງ
ຫວຽດນາມ	ພະນົມເປັນ
ໄທ	ປັກກິ່ງ
ກຳປູເຈຍ	ໂຕກຽວ
ຈີນ	ຮ່າໂນ້ຍ
ຍີ່ປຸ່ນ	ຢາງກຸ້ງ
	ບາງກອກ
	ໂຮ່ຈິມິນ

3.5 ຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບ

ຂໍ້ສອບປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ເປັນປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນ ເພື່ອວັດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດກັບຕົວເລືອກຕັ້ງແຕ່ 3 ຕົວຂຶ້ນໄປໃນຕົວເລືອກນັ້ນຈະມີທັງຄຳຕອບຖືກ ແລະ ຄຳຕອບຜິດທີ່ເປັນຕົວລວງມາໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາ

3.5.1 ຫຼັກການສ້າງ

1. ຄຳຖາມຄວນເປັນປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນແລ້ວໃສ່ເຄື່ອງໝາຍຖາມ (?) ເພື່ອຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍເຊັ່ນ :

ບໍ່ດີ ໂລກປິ່ນອ້ອມຕົວເອງ

- ກ. ເຮັດໃຫ້ເກີດມີລະດູການ ງ. ໃນທິດທາງດຽວກັນ
- ຂ. ໃຊ້ເວລາ 24 ຊົ່ວໂມງ ຈ. ເຮັດໃຫ້ເກີດນ້ຳຂຶ້ນນ້ຳລົງ
- ຄ. ເຮັດໃຫ້ເກີດກາງເວັນກາງຄືນ

ດີ ໂລກປິ່ນອ້ອມຕົວເອງເຮັດໃຫ້ເກີດມີປະກົດການຫຍັງ ?

- ກ. ລະດູການ ງ. ນ້ຳຂຶ້ນນ້ຳລົງ
- ຂ. ແຮງດຶງດູດ ຈ. ເດືອນຂຶ້ນເດືອນແຮມ
- ຄ. ກາງເວັນກາງຄືນ

2. ເນັ້ນຈຸດທີ່ຈະຖາມໃຫ້ຊັດເຈນເຊັ່ນ

ບໍ່ດີ ຖ້າຢົກກຳລັງສອງຂອງຈຳນວນໃດໜຶ່ງຜົນຮັບຈະເປັນແນວໃດ ?

- ກ. ເທົ່າກັນ ຂ. ຫຼາຍກວ່າກັນ
- ຂ. ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ 1 ຈ. ເປັນທັງຄ່າບວກ ແລະ ຄ່າລົບ
- ຄ. ຫນ້ອຍກວ່າເກົ່າ

ດີ ຖ້າຢົກກຳລັງສອງຂອງຈຳນວນເສດສ່ວນນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງຜົນຮັບຈະເປັນແນວໃດ ?

- ກ. ເທົ່າກັນ ຂ. ຫຼາຍກວ່າກັນ
- ຂ. ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ 1 ຈ. ເປັນທັງຄ່າບວກ ແລະ ຄ່າລົບ
- ຄ. ຫນ້ອຍກວ່າເກົ່າ

3. ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄຳຖາມທີ່ເປັນປະໂຫຍກປະຕິເສດ

4. ຄວນໃຊ້ຄຳຖາມສັ້ນກະທັດຮັດ ແລະ ໄດ້ໃຈຄວາມເຊັ່ນ:

ບໍ່ດີ ການຖືແຂ້ວສະໜ່າສະເໜີເຮັດໃຫ້ປາກສະອາດ ການຖືແຂ້ວຜິດວິທີຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງໃດ ?

ດີ ການຖືແຂ້ວຜິດວິທີຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງໃດ ?

5. ຖາມໃນສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດເພາະຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ສິ່ງທີ່ດີງາມ.

6. ຖາມໃນສິ່ງທີ່ຫ້າຂໍ້ຍຸດຕິໄດ້ໃນບົດຮຽນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ຄວາມຄິດບໍ່ຄວນຖາມໃນສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມເຊື່ອຖື

7. ຄວນຖາມພຶດຕິກຳທີ່ໃຊ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການຖາມຄວາມຈິຈຳຈາກບົດຮຽນ

8. ໃຊ້ພາສາໃຫ້ເໝາະສົມກັບນັກຮຽນ

9. ຄວນໃຊ້ຄຳຖາມແບບຍິວະເຍົາຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນຄິດບາງຄັ້ງອາດຕັ້ງຄຳຖາມເປັນຮູບພາບ ສັນຍາລັກ ສະຖານະການ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຢາກເຮັດ

10. ຕົວເລືອກຄວນສັ້ນກະທັດຮັດ ແລະ ມີຄວາມໝາຍ

11. ຕົວເລືອກແຕ່ລະຕົວຄວນມີຄວາມຍາວເທົ່າໆກັນ ຖ້າມີຄວາມຍາວແຕກຕ່າງກັນໃຫ້ລຽງລຳດັບແຕ່ສັ້ນຫາຍາວ ຖ້າເປັນວັນເດືອນປີ ຫຼື ຈຳນວນໃຫ້ລຽງຈາກຫນ້ອຍຫາຫຼາຍ

12. ຄວນຫຼີກເວັ້ນການຂຽນຕົວເລືອກຊ້ຳກັນ ຫຼື ມີຄວາມຄືກັນ

13. ຕົວເລືອກຕ້ອງມີການພົວພັນກັນ

14. ຄວນລະມັດລະວັງໃນການໃຊ້ຄຳຖາມປາຍເປີດ ແລະ ປາຍປິດ ເຊັ່ນ ຖືກທຸກຂໍ້, ຜິດທຸກຂໍ້, ບໍ່ມີຂໍ້ຖືກ ສະຫຼຸບແນ່ນອນບໍ່ໄດ້ເປັນຕົ້ນ.

15. ຫຼີກເວັ້ນການແນະນຳຄຳຕອບ

16. ບໍ່ຄວນຖາມໃນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຈື່ກັບປາກ.

17. ຄວນກະຈາຍຕົວເລືອກທີ່ເປັນຂໍ້ຖືກຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຕ່າງກັນແຕ່ລະຕົວຄວນມີໂອກາດເປັນຂໍ້ຖືກເທົ່າໆກັນ.

3.5.2 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບ

3.5.2.1 ຈຸດດີ

- ວັດພຶດຕິກຳໄດ້ຫຼາຍດ້ານ
- ກວດໃຫ້ຄະແນນງ່າຍຖືກຕ້ອງໄວ ແລະ ເປັນປາລະໄນ
- ສາມາດຄວບຄຸມຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບໄດ້
- ສາມາດວິນິດໄສໄດ້ວ່ານັກຮຽນເຮັດຜິດນັ້ນມາຈາກສາຍເຫດອັນໃດ.
- ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນສູງເພາະມີຂໍ້ສອບຫຼາຍຂໍ້ ແລະ ໂອກາດການເດີມີໜ້ອຍ..

3.5.2.2 ຈຸດອ່ອນ

- ສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ດີໂດຍໃຫ້ຕົວລວງທີ່ມີປະສິດທິພາບໄດ້ ຍາກ ແລະ ໃຊ້ເວລາໃນການສ້າງຫຼາຍ.
- ບໍ່ເໝາະໃນການວັດຄວາມຄິດສ້າງສັນ ການສະເໜີແນວ ຄິດ ແລະ ທັກສະດ້ານການຂຽນ
- ສິ້ນເປືອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້າງຂໍ້ສອບ.

3.5.3 ຮູບແບບຂອງຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບທີ່ນິຍົມໃຊ້ມີ 3 ປະເພດຄື:

3.5.3.1 ປະເພດຄຳຖາມດ່ຽວ

ເປັນຂໍ້ສອບເລືອກຕອບທີ່ແຕ່ລະຂໍ້ຈະຖາມໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ແລະ ສົມບູນໃນຕົວໂດຍບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ອື່ນໆ ໝາຍຄວາມວ່າແຕ່ລະຂໍ້ເປັນອິດສະຫຼະຈາກກັນ.

3.5.3.2 ປະເພດຕົວເລືອກຄຶງທີ່

ໃນແຕ່ລະຕອນມີຕົວເລືອກຢູ່ຊຸດໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາຕົວເລືອກເລົ່ານັ້ນແລ້ວໄປຕອບຄຳຖາມທີ່ກຳນົດມາໄດ້ຫຼາຍຄຳຖາມ.

3.5.3.3 ປະເພດສະຖານະການ

ຄຳຖາມຊະນິດນີ້ຈະປະກອບດ້ວຍບົດຄວາມ ຮູບພາບ ຫຼື ບົດເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງມາໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ແລ້ວຕັ້ງຄຳຖາມຫຼາຍຂໍ້ຫຼາຍດ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງນັ້ນ. ຄຳຖາມຊະນິດນີ້ມີຄຸນຄ່າທີ່ຈະວັດຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະ ສາມາດວັດສະມັດຖະພາບທາງສະໜອງໄດ້ງ່າຍກວ່າຂໍ້ສອບປະເພດອື່ນ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 3

1. ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາພາສາລາວປະຖົມຕົ້ນ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?
2. ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາຄະນິດສາດປະຖົມຕົ້ນ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?
3. ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?

ບົດທີ 4

ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ

1.ພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ

ບູມ (bloom) ແລະ ຄະນະໄດ້ແບ່ງພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາອອກເປັນ 6 ດ້ານຄື: ຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການນຳໄປໃຊ້, ການວິເຄາະ, ສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ແລະ ແຕ່ລະດ້ານໄດ້ແບ່ງເປັນພຶດຕິກຳຍ່ອຍໆ ລວມທັງໝົດ 21 ພຶດຕິກຳໃນບົດນີ້ຈະເວົ້າເຖິງແຕ່ລະພຶດຕິກຳວ່າມີລັກສະນະແນວໃດ ແລະ ຂຽນຈະຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ.

2.ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ

ຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈຳ (Knowledge)

ຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈຳແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສຳນຶກໄດ້ເຖິງເລື່ອງລາວຕ່າງໆທີ່ເຄີຍມີປະສົບການມາທັງໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ນອກຫ້ອງຮຽນເຊັ່ນ: ຈາກການຮຽນເນື້ອໃນວິຊາຕ່າງໆ, ຈາກການຟັງວິທະຍຸ, ເບິ່ງໂທລະພາບ, ອ່ານໜັງສືພິມ, ການບອກເລົ່າຕໍ່ກັນມາເປັນຕົ້ນ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ

ບອກ, ເລົ່າ, ຊີ້, ລະບຸ, ຈຳແນກ, ທ່ອງ, ລວບລວມ, ປະມວນ, ຈັດລະດັບ, ໃຫ້ຄວາມໝາຍ, ໃຫ້ຄຳນິຍາມ, ເລືອກ, ຂຽນໃສ່ບ່ອນວ່າງ, ຊອກຫາ , ຂຽນປ້າຍ, ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ຖືກກັບ, ກ່າວ, ຫວນຄືນ, ສະກົດ, ເຮັດຄືນ, ຂີດກອງ , ຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ຢ້າຄືນ.

1.1 ຄວາມຮູ້ສະເພາະເລື່ອງ (knowledge of specifics)

1.1.1 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສັບ ແລະ ນິຍາມ (knowledge of terminology)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມແປຄວາມໝາຍຄຳສັບ
- ຖາມຊື່ເອິ້ນສິ່ງຂອງຕ່າງໆ
- ຖາມຄວາມໝາຍຂອງເຄື່ອງໝາຍ, ຮູບພາບ, ສັນຍາລັກ

ຕົວຢ່າງ:

- 1.ສັກກຸນາແປວ່າຫຍັງ ?
- 2.ວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ແມ່ນວັນສຳຄັນຫຍັງຂອງ ສ.ປ.ປ ລາວ ?
- 3.ນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີມີໜ້າທີ່ຫຍັງ ?
- 4.ເມືອງຫຼວງຂອງປະເທດລາວຊື່ວ່າຫຍັງ ?
- 5.ໄມ້ວັດໃຊ້ວັດຫຍັງ?
- 6.? ເອິ້ນວ່າເຄື່ອງໝາຍຫຍັງ ?

1.1.2 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບກົດເກນ ແລະ ຄວາມຈິງສະເພາະເລື່ອງ (knowledge of specific facts)

ລັກສະນະການຖາມມັກຖາມກ່ຽວກັບ

- ສູດ, ກົດເກນ
- ຄຸນສົມບັດຂອງສິ່ງຕ່າງໆ
- ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເນື້ອເລື່ອງເຊັ່ນ: ໃຜ, ເຮັດຫຍັງ, ຢູ່ໃສ, ເວລາໃດ, ແນວໃດ...
- ຂະໜາດ, ເວລາ, ຈຳນວນ ແລະ ສະຖານທີ່
- ຈຸດປະສົງ, ປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດ
- ສາເຫດ ແລະ ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ໆລໆ

ຕົວຢ່າງ:

1. ຜົນບວກມຸມໃນຂອງຮູບສາມແຈມີຈັກອົງສາ ? (180 ອົງສາ)
2. ແຂວງທີ່ຢູ່ເໜືອສຸດຂອງປະເທດລາວແມ່ນແຂວງໃດ ? (ຜຶ່ງສາລີ)
3. ຜັກບຶ້ງມີປະໂຫຍດແນວໃດ ? (ບຳລຸງຮັກສາຕາ)
4. ໜຶ່ງປີ ມີຈັກເດືອນ ? (12 ເດືອນ)
5. ປະຈຸບັນພົນລະເມືອງລາວມີຈັກຄົນ ?

1.2 ຄວາມຮູ້ໃນວິທີການປະຕິບັດ (knowledge of ways and means of dealing with specifics)

1.2.1 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະບຽບແບບແຜນ (knowledge of conception)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມກ່ຽວກັບລະບຽບປະຕິບັດຕ່າງໆ
- ຖາມກ່ຽວກັບແບບແຜນ
- ຖາມເຖິງປະເພນີ

ໆລໆ

ຕົວຢ່າງ

1. ຢູ່ໃນງານສົບຄວນແຕ່ງຕົວແນວໃດ ? (ຊຸດສີດຳ ຫຼື ສີຂາວ)
2. ໃນເວລານັ່ງຮຽນຢູ່ຫ້ອງຮຽນນັກຮຽນບໍ່ຄວນເຮັດແນວໃດ ?
3. ເມື່ອຜູ້ໃຫຍ່ໃຫ້ສິ່ງຂອງເຮົາຄວນກ່າວວ່າແນວໃດ ?

1.2.2 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລຳດັບຂັ້ນ ແລະ ທ່າອ່ຽງ (knowledge of classifications and Categories)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມເຫດການວ່າອັນໃດເກີດກ່ອນ - ຫຼັງ
- ຖາມໃຫ້ລະດັບເຫດການຂອງເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
- ຖາມໃຫ້ລະດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຫຼາຍໆສິ່ງ
- ຖາມເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນອາດິດວ່າມີຄວາມເປັນມາແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ:

1. ປະທານປະເທດຄົນທຳອິດຊອງປະເທດ ສ. ປ. ປ. ລາວຊື່ວ່າແນວໃດ ?
2. ສິນຫ້າຂໍ້ທຳອິດເວົ້າເຖິງຫຍັງ ?
3. ຄົນທີ່ສຸບຢາຫຼາຍມັກຈະເປັນພະຍາດຫຍັງ ?

1.2.3 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຈັດປະເພດ (knowledge of classification and categories)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ຈັດຊະນິດ, ປະເພດ, ໝວດໜຸ່ຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດໃຫ້
- ຖາມໃຫ້ບອກຊື່ຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ຈັດຢູ່ໃນປະເພດ ຫຼື ໝວດດຽວກັນກັບຄຳທີ່ກຳນົດໃຫ້

ຕົວຢ່າງ

1. ປາຫຍັງໃນປະເທດລາວທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມ ?
ກ. ປາຄໍ່ ຂ. ປາເອີນ
ຄ. ປາບຶກ ງ. ປາຝາ
2. ຂໍ້ໃດຈັດເປັນປະເພດອາຫານໃນໝວດໂປຼຕິນ ?
ກ. ລຳໄຍ ຂ. ຖົ່ວ
ຄ. ເຂົ້າ ງ. ກ້ວຍ
3. ຈັດເປັນເລກສ່ວນໃດ ?

1.2.4 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະດັບຄາດໝາຍ (knowledge of Criteria)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມກ່ຽວກັບຄາດໝາຍຄຸນສົມບັດ
- ເອກະລັກຂອງສິ່ງຂອງອັນໃດອັນໜຶ່ງ

ຕົວຢ່າງ

1. ຂໍ້ໃດເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງຮູບສາມແຈທ່ຽງ ?
ກ. ພື້ນສັ້ນກວ່າຂ້າງ ງ. ສອງຂ້າງເທົ່າກັນ
ຂ. ລວງສູງຍາວກວ່າພື້ນ ຈ. ທັງສາມມຸມເປັນມຸມແຫຼມ
ຄ. ມຸມເທິງເປັນມຸມແຫຼມ
2. ອາຫານທີ່ດີມີລັກສະນະແນວໃດ ?
ກ. ແຊບ ງ. ກິ່ນຫອມໜ້າກິນ
ຂ. ລາຄາແພງ ຈ. ຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍແຂງແຮງ
ຄ. ອີ່ມຢູ່ເຫິງ
3. ຜ້າໄໝທີ່ດີມີຄຸນລັກສະນະແນວໃດ ?
ກ. ລາຄາຖືກ ງ. ເກັບຮັກສາງ່າຍ
ຂ. ຊັກລິດງ່າຍ ຈ. ເນື້ອລະອຽດນິ້ມດີ
ຄ. ນ້ຳໜັກຫຼາຍ

1.2.5 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການ (knowledge of Methodology)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມເທັກນິກ ຫຼື ວິທີການທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະຕິບັດວຽກນັ້ນໆ ວ່າມີຂັ້ນຕອນການເຮັດຢ່າງໃດ
- ຖາມວິທີການປະຕິບັດຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດ

ຕົວຢ່າງ

- ຂໍ້ໃດເປັນການກໍາຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຜິດວິທີ ?
 - ກ. ຖິ້ມລົງຊຸມ
 - ງ. ກອງປະໄວ້ເປັນບ່ອນ
 - ຂ. ເອົາໄປຈູດ
 - ຈ. ຖິ້ມລົງຊຸມແລ້ວເອົາປຸນຂາວຖິ້ມ
 - ຄ. ຊຸດຊຸມຝັງ
- ຂໍ້ໃດຊອກຄໍາຕອບໄດ້ ໂດຍໃຊ້ວິທີຄູນ ?
 - ກ. $4+5+6$
 - ງ. $6-5-4$
 - ຂ. $5+5-5$
 - ຈ. $6+6+6$
 - ຄ. $6-5+4$
- ເວລາໃກ້ຈະສອບເສັງນັກຮຽນຄວນຕຽມຕົວແນວໃດ ?
 - ກ. ພັກຜ່ອນ
 - ງ. ຈ້າງຄູພິເສດມາສອນໃຫ້
 - ຂ. ຕັ້ງໜ້າອ່ານປຶ້ມ
 - ຈ. ທົບທວນສະເພາະຕອນທີ່ສໍາຄັນ
 - ຄ. ອ່ານແຕ່ພັກຜ່ອນແດ່

1.3 ຄວາມຮູ້ໃນໃຈຄວາມຂອງເລື່ອງ (knowledge of universals and abstractions in the field)

1.3.1 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຫຼັກວິຊາການ ແລະ ການຂະຫຍາຍ

(knowledge of principles and generalizations)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ບອກຄະຕິ ຫຼື ຫົວໃຈບົດເລື່ອງ
- ຖາມໃຫ້ນໍາເອົາຫຼັກການນັ້ນໆໄປພົວພັນເລື່ອງອື່ນໆ

ຕົວຢ່າງ:

- ຈໍານວນຂອງຜູ້ແທນລາດຊະດອນຢູ່ແຕ່ລະແຂວງຂອງລາວຂຶ້ນກັບອັນໃດ ?
- ທຸກໆສາດສະໜາຈະສອນຄົນໃຫ້ເປັນແນວໃດ?
- ຍີ່ປຸ່ນ, ຟີລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍມີສິ່ງໃດແຕກຕ່າງກັບລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
(ອາຫານ, ສາດສະໜາ, ພູມິປະເທດ, ວັດທະນະທໍາ)

1.3.2 ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບທິດສະດີ ແລະ ໂຄງສ້າງ (knowledge of theories and structures)

ລັກສະນະການຖາມ

-ຖາມເພື່ອຮູ້ວ່ານັກຮຽນສາມາດລະນຶກ ແລະ ນໍາຄວາມສໍາພັນຈາກທິດສະດີ ແລະ ຫຼັກວິຊາຕ່າງໆມາສະຫຼຸບເປັນເນື້ອໃນໃຫຍ່ດຽວກັນ ຫຼື ບໍ່

ຕົວຢ່າງ:

- ຮູບສາມແຈສະເໝີ, ຮູບດອກຈັນ ແລະ ຮູບຈະຕຸລັດ ມີລັກສະນະຄືກັນຂໍ້ໃດ ?
 - ກ. ມຸມ
 - ຂ. ຂ້າງ
 - ຄ. ເນື້ອທີ່
 - ງ. ຂະໜາດ
- ຕົ້ນເຂົ້າ, ຕົ້ນໄຜ່ ແລະ ຕົ້ນຫຍ້າເປັນພືດປະເພດດຽວກັນຍືດສິ່ງໃດເປັນຫຼັກ ?
(ອາຍຸ, ຮາກ, ບ່ອນຢູ່ , ຂະໜາດ)

3. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມເຂົ້າໃຈ

3.1 ຄວາມເຂົ້າໃຈ (Comprehension)

ຄວາມເຂົ້າໃຈໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການແປຄວາມ ຕິຄວາມ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມຈາກສື່ຄວາມໝາຍ ຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ ນັ້ນກໍຄືພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ເປັນພຶດຕິກຳທີ່ສາມາດດັດແປງແກ້ໄຂສິ່ງຍາກມາເປັນສິ່ງ ງ່າຍ ສິ່ງຊັບຊ້ອນໃຫ້ເປັນສິ່ງເປັນສິ່ງທຳມະດານັ້ນເອງ ຄວາມເຂົ້າໃຈຈຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຈຳ ແຕ່ຈະເກີດຄວາມ ເຂົ້າໃຈໄດ້ກໍຕ້ອງມີພື້ນຖານຄວາມຈຳເໝືອນກັນ ຄົນທີ່ສາມາດອ່ານພຶດຕິກຳຂອງສັດ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນ ປາກກົກ ເດົາເຫດການອັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນອານາຄົດໄດ້ດີເຫຼົ່ານີ້ເປັນພຶດຕິກຳຄວາມເຂົ້າໃຈທັງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມ ກະຈ່າງແຈ້ງຈຶ່ງແຍກພຶດຕິກຳຄວາມເຂົ້າໃຈອອກປັນ 3 ປະການ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໜາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ອະທິບາຍ (ໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າ), ປຽບທຽບ, ແປຄວາມໝາຍ, ຕິຄວາມໝາຍ, ສະຫຼຸບຫຍໍ້ ບອກໃຈຄວາມສຳຄັນ, ຂະຫຍາຍຄວາມ, ລົງຄວາມເຫັນ, ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ຄາດການ, ຄາດຂະໜາ, ການ ເດົາ, ການປະມານ, ຈັດປະເພດ, ພັນລະນາ, ພິຈາລະນາ, ຮັບຮູ້, ລາຍງານ. ຄັດຈ້ອນ, ຈັດຕາມລຳດັບ, ປ່ຽນ, ແປ ສັບ, ຕາມຮອຍ.

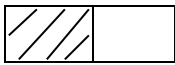
3.1.1 ການແປຄວາມໝາຍ (Translation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງຮູບພາບ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ
- ຖາມໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງສັນຍາລັກ, ສູດ, ກົດເກນ, ກຼາຟ ແລະ ຕາຕະລາງຕົວເລກ
- ໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງພຶດຕິກຳ ແລະ ປະກົດການ

ຕົວຢ່າງ

1.

ສ່ວນທີ່ຂີດມີຄ່າເທົ່າໃດ ? ()

2. ໂຊເຟີຕິນຜິໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ?

3. ອາຊີບຄູປຽບເໝືອນເຮືອຈ້າງໝາຍຄວາມວ່າອາຊີບຄູເປັນແນວໃດ ?

- ກ. ລາຍໄດ້ໜ້ອຍ ຄ. ຂາດການເບິ່ງແຍງ
- ຂ. ບໍ່ມີກຽດ ງ. ຮັບຜິດຊອບແຕ່ງານຫຼັກ

4. ເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ 2 ຄົນມີເງິນລວມກັນທັງມີດ 12 ກົບຜູ້ເປັນອ້າຍມີຫຼາຍກວ່ານ້ອງ 2 ເທົ່າຈາກຂໍ້ຄວາມນີ້ຂຽນເປັນສົມຜົນໄດ້ແນວໃດ ?

- ກ. $X + X = 12$ ຂ. $2X - x = 12$
- ຂ. $12 - x = 12$ ງ. $2x + X = 12$

3.1.2 ການຕິຄວາມໝາຍ (Interpretation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ຕິຄວາມໝາຍຂອງເລື່ອງລາວທັງໝົດອອກມາໃນແຕ່ງມຸມຕ່າງໆ
- ໃຫ້ຄົ້ນຫາຈຸດປະສົງ, ຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ຄະຕິນິຍົມຂອງຜູ້ແຕ່ງ
- ໃຫ້ແປຫຍໍ້ເລື່ອງລາວຕ່າງໆອອກມາເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບ

- ຕົວຢ່າງ: 1. ຈາກຂໍ້ຄວາມ “ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕອບແທນບຸນຄຸນຂອງພວກທ່ານໄດ້ແນວໃດ”
 ຜູ້ເວົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ຜູ້ຟັງແນວໃດ (ຊາບຊຶ້ງໃນນ້ຳໃຈຂອງຜູ້ຟັງ)
 2. ຄູ່ຜູ້ນີ້ໄປສອນຫ້ອງໃດນັກຮຽນກໍ່ເສັງຕົກສະແດງວ່າຄູ່ຜູ້ນີ້ເປັນແນວໃດ

3.1.3 ການຂະຫຍາຍຄວາມ (Extrapolation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ການຄາດຄະເນເລື່ອງລາວກ່ອນທີ່ຈະເກີດເລື່ອງນີ້ ຫຼື ຫຼັງເກີດເລື່ອງນີ້
- ຖາມໂດຍສົມມຸດສະຖານະການຂຶ້ນ
- ຝຶກໃຊ້ຂໍ້ແທ້ຈິງສ່ວນຍ່ອຍໄປຄາດຄະເນສ່ວນໃຫຍ່ຢ່າງມີເຫດຜົນ

ຕົວຢ່າງ :

1. ຖ້າຄົນຊົນນະບົດຍົກຍ້າຍເຂົ້າມາໃນຕົວເມືອງວຽງຈັນທຸກໆປີຕໍ່ໄປເມືອງວຽງຈັນຈະເປັນແນວໃດ ?
2. ເມື່ອນ້ຳມັນຂຶ້ນລາຄາກິດຈະການປະເພດໃດຈະຂຶ້ນລາຄາທັນທີ ?
 - ກ. ກໍ່ສ້າງ
 - ຂ. ຄ້າຂາຍຍ່ອຍ
 - ຄ. ລົດໂດຍສານ
 - ງ. ຕົກຂະໜາ

4. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້

4.1. ການນຳໄປໃຊ້ (Application)

ໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາໂດຍກົງ ຫຼື ໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການນຳເອົາສິ່ງໜຶ່ງໄປໃຊ້ໄດ້ ແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ເມື່ອເຫັນຄຳວ່ານຳໄປໃຊ້ກໍ່ມັກນຶກເຖິງຄວາມສາມາດໃນການນຳສິ່ງທີ່ເຂົາແນະນຳ ແລ້ວໄປໃຊ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນ ເຂົາແນະນຳວ່າ ມິດໃຊ້ສຳລັບການຕັດເຊືອກ ຖ້າເອົາມິດໄປຕັດເຊືອກໄດ້ ກໍ່ນຶກວ່າ ມິ ຫົວດ້ານນຳໄປໃຊ້ ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງການນຳໄປໃຊ້ໃນທີ່ນີ້ບໍ່ເໝືອນກັບການນຳໄປໃຊ້ດັ່ງທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງ ການນຳໄປໃຊ້ໃນການວັດຜົນເປັນຄວາມສາມາດໃນການນຳຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເດີມມາໃຊ້ແກ້ບັນຫາໃນສະຖານະການໃໝ່ນັ້ນ ຄື ການແກ້ບັນຫາໃນຮູບແບບໃໝ່ ແຕ່ອາໄສປະສົບການເດີມນັ້ນເອງ ວິທີການແກ້ບັນຫານັ້ນນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູ ຫຼື ຜູ້ອື່ນມາຫຼາຍຢ່າງເຜີຍໄປພົບກັບບັນຫາໃໝ່ ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍພົບມາກ່ອນເລີຍ ຖ້າສາມາດແກ້ບັນຫານັ້ນໄດ້ສະແດງວ່າເດັກຄົນນັ້ນມີຫົວການນຳໃຊ້ ວິທີການຂຽນຂໍ້ສອບຈຶ່ງພະຍາຍາມສ້າງສະຖານະການໃໝ່ຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ສອນວ່າ ຖ້າຈະຕັດເຊືອກກໍ່ຄວນໃຊ້ມິດ ຖ້າກໍ່ລະນີບໍ່ມີມິດເອົາຫຍັງຈະໃຊ້ຕັດເຊືອກແທນ ເດັກຕອບ ຄຳຕອບລັກສະນະນີ້ໄດ້ ສະແດງວ່າມີຫົວດ້ານການນຳໃຊ້.

ບັນຫາເລື່ອງສະຖານະການໃໝ່ນີ້ມອງໃນສອງແງ່ໂດຍຫຼັກການແລ້ວສະຖານະການໃໝ່ຄື ສະຖານະການທີ່ເດັກບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນມາກ່ອນນັ້ນເອງ ແຕ່ຖ້າບັງເອີນສະຖານະການທີ່ຍົກມາອອກຂໍ້ສອບ ຫຼື ຖາມເດັກນັ້ນ ເກີດມີເດັກບາງຄົນເຄີຍຮູ້ເຫັນມາກ່ອນແລ້ວ ເດັກກຸ່ມທີ່ເຄີຍຮູ້ເຫັນມາກ່ອນແລ້ວກໍ່ຖືວ່າວັດຄວາມຈຳເທົ່ານັ້ນເອງ ບໍ່ໄດ້ວັດການນຳໄປໃຊ້ແຕ່ຢ່າງໃດ ຂະນະດຽວກັນ ກຸ່ມທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນສະຖານະການນັ້ນມາກ່ອນ ຖືວ່າເປັນການວັດການນຳໄປໃຊ້ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ຄູຈະຕ້ອງເລືອກສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ ຢ່າໃຫ້ເປັນເຫດການທີ່ບໍ່ກົງກັບຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການສອນເປັນອັນຂາດ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການນຳໄປໃຊ້

ປະຍຸກ , ປັບປຸງ, ແກ້ບັນຫາ, ເລືອກ, ຈັດ, ເຮັດ, ປະຕິບັດ , ສະແດງ ສາທິດ, ຜະລິດ, ພິສູດ , ເຮັດໃຫ້ກາຍເປັນເລື່ອງເສົ້າ , ແຕ້ມຮູບ, ແປງ , ດຳເນີນການ, ຂຶ້ນແຜນ , ຮ່າງ, ແກ້, ໃຊ້, ຂຽນ, ຄິດໄລ່, ກໍ່ສ້າງ, ກຳນົດ, ຊອກເຫັນ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ກຳນົດລະບຽບການ.

- ກ. ນ້ຳອູ່ ຄ. ນ້ຳເທີນ
- ຂ. ນ້ຳງື່ມ ງ. ນ້ຳງຽບ

3.ອັນໃດແມ່ນສາຍເຫດສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕຸ້ຍ

- ກ. ການກິນອາຫານ ຄ. ການເຮັດວຽກຜິດປົກກະຕິຂອງຕ່ອມ
- ຂ. ການອອກກຳລັງກາຍ ງ. ການເຜົາຜານອາຫານຂອງຮ່າງກາຍ

4. ຄວນຕັ້ງຊື່ເລື່ອງນີ້ວ່າແນວໃດ ?

5.1.2 ວິເຄາະຄວາມສຳພັນ (Analysis of relationships)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເລື່ອງກັບເລື່ອງ
- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຫຼາຍຂໍ້ປົກຄຸມກັບເລື່ອງທັງໝົດ
- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຂໍ້ປົກຄຸມກັບຂໍ້ປົກຄຸມອື່ນ
- ຄວາມສຳພັນທາງດຽວກັນ (ແພດ - ພະຍາບານ)
- ຄວາມສຳພັນທາງກົງກັນຂ້າມ (ຫຼາຍ - ໜ້ອຍ)

ຕົວຢ່າງ

1.ສອງສິ່ງໃດຕໍ່ໄປນີ້ສຳພັນກັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?

- ກ. ດິນກັບຄົນ ຂ. ສັດກັບພືດ
- ຂ. ຄົນກັບສັດ ງ. ພືດກັບນ້ຳ

2. ສອງສິ່ງໃດບໍ່ມີການພົວພັນ ?

- ກ. ລັດສະໝີກັບວົງມົນ ຂ. ລັດສະໝີກັບເມັດເຄິ່ງກາງ
- ຄ. ລວງຮອບກັບເນື້ອທີ່ຂອງວົງມົນ ງ. ລວງຮອບກັບເສັ້ນຜ່າສູນກາງ

5.1.3 ການວິເຄາະຫຼັກການ (Analysis of organizational principles)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ຈັບເຄົ້າເລື່ອງໃຫ້ໄດ້ວ່າເລື່ອງນັ້ນອີງໃສ່ຫຼັກການໃດ
- ມີລະບຽບວິໄນໃນການຮຽບຮຽງ ແລະ ມີເຄົ້າໂຄງສ້າງແນວໃດ

ຕົວຢ່າງ

1.ການເຄື່ອນທີ່ຂະນິດໃດໃຊ້ຫຼັກການຜິດກັບຂະນິດອື່ນ

- ກ. ຈະຫຼວດ ຄ. ເຮືອບິນອາຍຜື່ນ
- ຂ. ບັງໄຟ ງ. ເຮືອບິນໜາກປິ່ນ

2. ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ “ ວິທະຍຸເປັນເຄື່ອງມືສື່ສານທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍ ” ຄຳເວົ້າດັ່ງກ່າວຢຶດຫຼັກການໃດ?

- ກ. ເພາະມີຈຳນວນຜູ້ຟັງຫຼາຍ
- ຂ. ສາມາດອອກຂ່າວໄດ້ວ່ອງໄວ
- ຄ. ສາມາດອອກຂ່າວໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ
- ງ. ປະຊາຊົນມັກຟັງຫຼາຍກວ່າມັກອ່ານ

6. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດປະເມີນຄ່າ

6.1 ການປະເມີນຄ່າ (Evaluation)

ການປະເມີນຄ່າໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຄິດທຸກຊະນິດ ເພື່ອປຽບທຽບກັບເກນມດຕະຖານທີ່ກຳນົດໃຫ້ ການປະເມີນຈຶ່ງເປັນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນທີ່ນຳເກນມາໃຊ້ ບໍ່ແມ່ນຄິດຊຶ່ງ ການພິຈາລະນາຕັດສິນອາດຈະເປັນໃນຮູບຂອງປະລິມານ ຫຼື ຄຸນນະພາບ ກໍໄດ້ເກນທີ່ກຳນົດອາດຈະເປັນຂອງນັກຮຽນ ຫຼື ຜູ້ອື່ນກໍໄດ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າການປະເມີນຄ່າຈະເປັນຂະບວນການຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງດ້ານສະຕິປັນຍາແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງເປັນຂະບວນການສຸດທ້າຍຂອງຂະບວນການຄິດ ແລະ ແກ້ບັນຫາ ມີຄວາມເຊື່ອວ່າຂະບວນການປະເມີນຜົນຈະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນໃນສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຮູ້ໃໝ່.

ມະນຸດກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດບາດຕ່າງໆຫຼາຍ ຈົນບໍ່ສາມາດຖອນຕົວອອກຈາກການປະເມີນ, ການຕັດສິນ ການວັດ ຫຼື ການໃຫ້ຄຸນຄ່າໃນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົວເຂົາໄດ້ ການປະເມີນສ່ວນຫຼາຍມັກຈະເຂົ້າຂ້າງຕົວເອງ ຈະເອີ້ນວ່າເພາະມະນຸດມີກິເລດກໍຄົງບໍ່ຜິດ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຂົາຈຶ່ງມັກຈະໄດ້ຮັບການປະເມີນໄວ້ສູງກວ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຂົາ ເຖິງແມ່ນວ່າການໃຊ້ປະໂຫຍດຈະເປັນເກນສູງສຳຫຼັບການປະເມີນແຕ່ລະຄົນກໍຕາມ.

ການປະເມີນເຊິ່ງແຕ່ລະຄົນໃຊ້ຕັດສິນໄວວາປາສະຈາກການພິຈາລະນາຢ່າງລະມັດລະວັງໃນດ້ານຕ່າງໆຂອງວັດຖຸຄວາມຄິດ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ຕັດສິນອາດເອີ້ນຊື່ໃຫ້ເໝາະສົມວ່າຄວາມຄິດເຫັນຫຼາຍກວ່າຈະເປັນການພິຈາລະນາຕັດສິນ ຄວາມຄິດເຫັນຈຶ່ງເປັນລະດັບທີ່ໃຊ້ສະຕິປັນຍານ້ອຍກວ່າແຕ່ສຳຫຼັບການປະເມີນແລ້ວໝາຍຄວາມໄປເຖິງການນຳຄວາມຄິດເຫັນໄປທຽບກັບເກນທີ່ຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ເດັ່ນຊັດ ແລະ ໃຊ້ສະຕິປັນຍາຢ່າງສູງໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນດ້ວຍເຫດຜົນການປະເມີນຢູ່ 2 ດ້ານຄື ປະເມີນໂດຍອາໄສຂໍ້ແທ້ຈິງພາຍໃນ ແລະ ປະເມີນໂດຍອາໄສເກນພາຍນອກເປັນເຄື່ອງປຽບທຽບ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການປະເມີນຄ່າ
ວິພາກວິຈານ, ຕັດສິນ, ປະເມີນຄ່າ, ຕິຄ່າ, ສະຫຼຸບ, ປຽບທຽບ, ຂັດອັນດັບ, ກຳນົດເກນ, ກຳນົດມາດຕະຖານ, ຕັດສິນໃຈ, ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ໃຫ້ເຫດຜົນ, ບອກຫຼັກຖານ, ຕິລາຄາ, ເລືອກ, ປົກປ້ອງ, ໃຫ້ຄຳເຫັນ, ໃຫ້ບຸລິມະສິດ, ລຽງລຳດັບ, ຈັດອັນດັບ, ຄັດຈ້ອນ, ສະໜັບສະໜູນ, ຕິເປັນມູນຄ່າ.

6.1.1 ການປະເມີນຄ່າໂດຍອາໄສຄວາມຈິງພາຍໃນ (Judgment in terms of internal)

ລັກສະນະການຖາມ

-ໃຫ້ມີໄສວ່າບົດລາຍງານ, ເລື່ອງລາວ ຫຼື ບົດຄວາມນັ້ນມີຄຸນນະພາບໃນດ້ານຕ່າງໆສູງ - ຕໍ່າພຽງໃດ ຕົວຢ່າງ

1. ເດັກນ້ອຍເຈັບຫົວໄປຊື້ຢາກິນເອງດີ ຫຼື ບໍ່
2. ການປຸກເຫັດເຟືອງໃນລະດູຝົນເຮັດໄດ້ ຫຼື ບໍ່
 - ກ. ໄດ້ເພາະເຫັດເຟືອງມັກນ້ຳ
 - ຂ. ໄດ້ແຕ່ຄວນມີຫຼັງຄາກັນຝົນ
 - ຄ. ບໍ່ໄດ້ເພາະອາກາດຊຸ່ມເກີນໄປ
 - ງ. ບໍ່ໄດ້ເພາະມີນ້ຳຂັງເຮັດໃຫ້ເຊື້ອເຫັດເນົ່າ

6.1.2 ການປະເມີນຄ່າໂດຍອາໄສຄວາມຈິງພາຍນອກ (Judgment in terms of external criteria)

ລັກສະນະການຖາມ

-ໃຫ້ວິໄນໄສຈະລະນາ ຫຼື ຕັດສິນ ໂດຍກຳນົດເກນໃຫ້

ຕົວຢ່າງ

- 1.ການໃຫ້ລາງວັນນັກຮຽນທີ່ຮຽນດີຂຶ້ນມີຜົນດີຕໍ່ນັກຮຽນແນວໃດ
- 2.ປະເທດລາວຄວນມີນະໂຍບາຍເລື່ອງການເກີດ ຫຼື ບໍ່ເພາະເຫດໃດ ?
- ກ. ຄວນເພາະທຸກຄົນມີລູກຫຼາຍກວ່າຄົນຮັ່ງມີ
- ຂ. ຄວນເພາະປະຊາຊົນໃນເມືອງມີຄວາມໜ້າແໜ້ນ
- ຄ. ບໍ່ຄວນເພາະຍັງມີເນື້ອທີ່ທຳມາຫາກິນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
- ງ. ບໍ່ຄວນເພາະມັນຂັດຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກທາງດ້ານສິນລະທຳ

7 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການປະດິດສ້າງ

7.1. ການປະດິດສ້າງ (Creating)

ຜູ້ຮຽນສາມາດສະເໜີຄວາມຄິດໃໝ່, ສິ່ງໃໝ່, ສ້າງແນວທາງໃໝ່ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ ແລະ ພັດທະນາສິ່ງໃໝ່ໆຂຶ້ນມາຈາກຜົນການສັງເກດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງໃໝ່ທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການປະດິດສ້າງປະດິດ, ວາງແຜນ, ແຕ່ງຂຶ້ນ, ຮຽບຮຽງ, ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່,ຂຽນຄືນ, ຈັດປະເພດ, ໂຮມເຂົ້າກັນ, ຄິດຂຶ້ນ, ອະທິບາຍ, ປະດິດຂຶ້ນ,ໂຮມເປັນກຸ່ມ, ຈັດລຽງລຳດັບ, ຈັດຕັ້ງ / ຈັດສັນ, ຊີ້ແຈງ,ຈັດຕັ້ງຄືນ / ຈັດສັນຄືນ, ປັບປຸງ, ປ່ຽນ, ສ້າງ, ເຮັດໃຫ້ເກີດມີ, ພະຍາກອນ,ອຸປະມາ, ສົມທົບ, ອອກແບບ, ອ້າງວ່າ, ເຮັດໃຫ້ເຫັນ, ປະກອບ, ຊອກສິ່ງທີ່ຜິດປົກກະຕິ, ຜະລິດ, ທົບທວນ, ກໍ່ສ້າງ, ແຕ່ງ, ຈັດວາງຄືນ, ສະເໜີ.

ລັກສະນະການຖາມ

- ທ່ານສາມາດອອກແບບ.....ເພື່ອ.....ໄດ້ບໍ່ ?
- ທ່ານສາມາດຄິດຫາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນໄປໄດ້ບໍ່.....?
- ຖ້າທ່ານມີຂໍ້ມູນທັງໝົດ, ທ່ານຈະແກ້ໄຂຄືແນວໃດ.....?
- ຂໍໃຫ້ທ່ານອອກແບບວິທີການຂອງທ່ານເອງເພື່ອ.....?
- ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ຖ້າ.....?
- ທ່ານສາມາດ.....ໄດ້ຈັກວິທີ ?
- ທ່ານສາມາດປະດິດສ້າງໃໝ່ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນແບບທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປໄດ້ບໍ່ສຳລັບ.....?
- ທ່ານສາມາດພັດທະນາຂໍ້ສະເໜີທີ່.....ໄດ້ບໍ່ ?

ຕົວຢ່າງ:

1. ຈົ່ງແຕ່ງບົດສອນຕາມຂໍ້ມູນລຸ່ມນີ້:
ວິຊາ ຫັດຖະກຳຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ປີທີ 5 ປີດທີ 6 ການປະດິດເຄື່ອງຫຼິ້ນ (ໂຄມໄຟ) ເວລາ 2 ຊົ່ວໂມງ
2. ຈົ່ງຜະລິດແບບຈຳລອງທີ່ສະແດງເຖິງລະບົບນິເວດ ?

3. ຫາກທ່ານໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ອອກແບບຜ້າສາກຫຼັງ ເວທີປະຊຸມສໍາມະນາກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືດ້ານ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດອາຊຽນທ່ານຈະແຕ້ມຜ້າສາກຫຼັງເວທີຕາມຂໍ້ໃດ ?

- ກ. ແຜນທີ່ປະເທດອາຊຽນ
- ຂ. ຊຸດປະຈຳຊາດອາຊຽນ
- ຄ. ດອກໄມ້ປະຈຳຊາດອາຊຽນ
- ງ. ສະກຸນເງິນຂອງປະເທດອາຊຽນ

4. ທ່ານສາມາດອອກແບບເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຮູບຮິກໄດ້ຈັກແບບ ?

- ກ. 5 ແບບ ຂ. 4 ແບບ ຄ. 3 ແບບ ງ. 2 ແບບ

5. ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ຖ້າມີຫຼັກການໃນການສັງເກດ

- ກ. ເຮັດໃຫ້ການສອນຂອງຄູໄດ້ມີການປັບປຸງແຕ່ລະໄລຍະ
- ຂ. ເຮັດໃຫ້ຄູເຮົາມີຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນດີ
- ຄ. ເຮັດໃຫ້ຄູເຮົາໄດ້ມີການປັບປຸງການສອນຂອງຕົນເອງດີຂຶ້ນ
- ງ. ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນໃນສະຖານະການຕ່າງໆຢ່າງແທ້ຈິງ.

ສະຫຼຸບ

ການສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ມີຄຸນນະພາບເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ທັງຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນໄດ້ຝຶກຢ່າງມີປະສິດທິພາບຜູ້ສ້າງຂໍ້ສອບຕ້ອງມີຄຸນສົມບັດດັ່ງນີ້:

- 1.ຮູ້ຈັກລັກສະນະຂອງຄໍາຖາມທີ່ດີ
- 2.ຮູ້ວິທີຂຽນຄໍາຖາມ
- 3.ຮູ້ຈັກຊະນິດຂອງຄໍາຖາມຕ່າງໆ (ໃນ 6 ລະດັບ)
- 4.ຮູ້ຈັກຮູບແບບຂອງຄໍາຖາມຊະນິດຕ່າງໆ
- 5.ຝຶກຂຽນ ແລະ ຝຶກວິຈານຄໍາຖາມເລື້ອຍໆ
- 6.ປັບປຸງຄໍາຖາມໂດຍວິທີວິເຄາະຂໍ້ສອບ

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 4

ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ວັດພຶດຕິກຳທາງດ້ານສະຕິປັນຍາດ້ານໃດແດ່ ?

1. ຈົ່ງບອກສູດທີ່ໃຊ້ການຄຳນວນຫາເນື້ອທີ່ຂອງຮູບຄາງໝູ ?
2. ນັກຮຽນລັກເຄື່ອງຂອງຄົນອື່ນເປັນການຜິດກົດລະບຽບນັກສຶກສາໃນມາດຕາທີ່ເທົ່າໃດ ?
3. ຈົ່ງແຕ່ງກາບກອນ 8 ກ່ຽວກັບວັນຄູ ?
4. ສິນຫ້າຂໍ້ໃດສໍາຄັນທີ່ສຸດຕາມຂະນົບທຳນຽມປະເພນີລາວ ?
5. ສິນຂໍ້ 5 ມີໃຈຄວາມແນວໃດ ຈົ່ງອະທິບາຍໂດຍສັງເຂບ ?
6. ທ້າວ ແດງ ມີເງິນຢູ່ 5000 ກີບ, ແມ່ເອົາໃຫ້ອີກ 10.000 ກີບ, ຖາມວ່າ: ທ້າວ ແດງມີເງິນເທົ່າໃດ ?
7. ລົມແມ່ນຫຍັງ ? ຈົ່ງບອກປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດຂອງລົມມາ ແນວລະ 3 ຂໍ້ ?
8. $19 \times 30 = 570$ ເລກ 5 ມີຄ່າເທົ່າໃດ ?
9. ລຳເລື່ອງ ແລະ ລະຄອນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແງ່ໃດ ?
10. ຈຸດປະສົງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງການວັດຜົນການສຶກສາແມ່ນຂໍ້ໃດ ?
11. ຫ້ອງໜຶ່ງຍາວ 9 ມ, ກວ້າງ 6 ມ, ສູງ 6 ມ ; ຈະຕິດຝາຫ້ອງ 4 ດ້ານ wallper ຂະໜາດ $11/2 \times 2$ ຈະຕ້ອງໃຊ້ wallper ຈັກແຜ່ນ ?
12. ໃບພືດປຽບເໝືອນສ່ວນໃດຂອງເຮືອນ ?
13. ຈົ່ງວິຈານຂໍ້ສອບເສັງຕໍ່ໄປນີ້ຕາມຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບທີ່ໄດ້ສຶກສາໄປແລ້ວ ?
14. ປະເທດໄທຢູ່ທາງທິດໃດຂອງປະເທດລາວ ?
15. ສິນຄ້າທີ່ສິ່ງອອກມີລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ປະເທດລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື ອັນໃດ ?
16. ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ ອອກຂໍ້ສອບມີຜູ້ໄດ້ຄະແນນລົງໄປຈົນເຖິງສູນ, ກົງກັບລັກສະນະແບບທົດສອບທີ່ດີຂໍ້ໃດ ?
17. ເປັນຫຍັງຄົນທີ່ຮູ້ກົດໝາຍຈິ່ງໄດ້ປຽບຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ ?
18. ເຄື່ອງມືວັດຜົນຊະນິດໃດມີລັກສະນະເໝືອນແພດວິນິດໄສພະຍາດ ?
19. ຖ້າທຳລາຍປ່າໄມ້ໝົດ ປະເທດລາວເຮົາຈະເປັນແນວໃດ ?
20. ເປັນຫຍັງຕົ້ນໄມ້ໃນເຂດໜາວຈິ່ງປົ່ງໃບພ້ອມກັນ ?
21. ຄວາມອ່ອນຊ້ອຍມ່ວນຊື່ນຂອງດິນຕີຂຶ້ນກັບຫຍັງ ?
22. ການຮັບຊື້ເຄື່ອງຂອງຈາກຄົນຂີ້ລັກຜິດກົດໝາຍໃນມາດຕາທີ່ເທົ່າໃດ ?
23. ທ່ານເຫັນພ້ອມ ຫຼື ບໍ່ຕໍ່ປະເທດທົດລອງລະເບີດປະລາມານູ ? ຈົ່ງໃຫ້ເຫດຜົນ ?
24. ມີເນື້ອທີ່ນາ 5 ໄລ່ ໃຫ້ຂຽນໂຄງການວ່າປູກພືດຊະນິດໃດ ຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍທີ່ສຸດ?
25. ຖ້າປູກໝາກມ່ວງໃນກະຕ່າ ຈະມີລັກສະນະແນວໃດ ?

ບົດທີ 5 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້

1. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອົງກຸ່ມ

ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ໃຊ້ວັດເພື່ອສະຫຼຸບ ຫຼື ຕັດສິນຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນເພື່ອຈຳແນກວ່າຜູ້ໃດເກັ່ງກວ່າກັນໂດຍປຽບທຽບກັບຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມທີ່ເຮັດການທົດສອບດ້ວຍກັນ. ຂໍ້ສອບແບບນີ້ແມ່ນໃຊ້ວັດເມື່ອສິ້ນສຸດການຮຽນໃນວິຊານັ້ນໆເຊັ່ນ: ສອບທ້າຍພາກ ຫຼື ທ້າຍປີ

ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອຫາຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ, ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ປະສິດທິພາບຕົວລວງຂອງຂໍ້ສອບ.

a. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບປະລະໄນ

ຂໍ້ສອບທີ່ນຳມາວິເຄາະຕ້ອງມີຄຸນລັກສະນະດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຂໍ້ສອບປະລະໄນແບບເລືອກຕອບ
2. ແຕ່ລະຂໍ້ມີຈຳນວນຕົວເລືອກເທົ່າກັນ
3. ມີຄຳຕອບຖືກຂໍ້ລະໜຶ່ງຄຳຕອບ
4. ການກວດໃຫ້ຄະແນນຖ້າຕອບຖືກໃຫ້ເຕັມ ແລະ ຕອບຜິດໃຫ້ 0
5. ເປັນຂໍ້ສອບທ້າຍພາກຮຽນ ຫຼື ທ້າຍປີຮຽນ

*** ເທັກນິກການແບ່ງກຸ່ມທີ່ນຳໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ສອບຄື:**

1. ເທັກນິກ 50% (ແບ່ງກຸ່ມສູງ ກຸ່ມຕໍ່າເທົ່າກັນ)
2. ເທັກນິກ 33% (ແບ່ງກຸ່ມສູງ-ຕໍ່າກຸ່ມລະ 33%)
3. ເທັກນິກ 27% ແບ່ງກຸ່ມສູງ-ຕໍ່າກຸ່ມລະ 27%)

ການໃຊ້ເທັກນິກໃນການວິເຄາະບໍ່ມີກົດທີ່ແນ່ນອນຕາຍຕົວເຊິ່ງເຄີຍປະຕິບັດກັນເຊັ່ນ:

- ຖ້າມີນັກຮຽນ 1 ຫ້ອງໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 50%
- ຖ້າມີນັກຮຽນ 2 ຫ້ອງໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 33%
- ຖ້າມີນັກຮຽນ 100 ຄົນຂຶ້ນໄປໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 27%

ຂັ້ນຕອນໃນການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

1. ກວດເຈ້ຍຈຳນວນຄຳຕອບ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນ
2. ລຽງເຈ້ຍຄຳຕອບຂອງນັກຮຽນຈາກຄະແນນສູງສຸດຫາຄະແນນຕໍ່າສຸດ
3. ແບ່ງເຈ້ຍຄຳຕອບອອກເປັນ 2 ກຸ່ມຄື: ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນສູງສຸດ (ກຸ່ມສູງ) ແລະ ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນຕໍ່າ (ກຸ່ມຕໍ່າ) ຕາມເທັກນິກທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ເຊັ່ນ : ກໍລະນີມີນັກຮຽນເຂົ້າສອບ 80 ຄົນໃຊ້ເທັກນິກ 33% ຈະໄດ້

$$\text{ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ} \frac{33 \times 80}{100} = 26 \text{ ຄົນ}$$

ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ 26 ຄົນ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ 26 ຄົນ

ສະນັ້ນເວລານຳມາວິເຄາະກໍ່ຕ້ອງນັບເອົາແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມຄົນ 26 ໃບ ແມ່ນ ກຸ່ມສູງ ແລະ ນັບແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ 26 ໃບ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອເອົາອອກບໍ່ຕ້ອງນຳມາວິເຄາະ

4.ເອົາເຈ້ຍຄຳຕອບໃນກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າທີ່ເລືອກມາໂດຍເອົາເຈ້ຍຄຳຕອບຂອງກຸ່ມສູງຂຶ້ນມາເທື່ອລະຄົນ ແລ້ວເບິ່ງວ່ານັກຮຽນເລືອກຂໍ້ໃດ, ເຮັດແບບ ດຽວຈົນມົດທຸກຂໍ້ ແລະ ຄົບທຸກຄົນຂອງກຸ່ມສູງແລ້ວລວມຄວາມຖີ່ ໃນແຕ່ລະຕົວເລືອກຂອງແຕ່ລະຂໍ້, ກຸ່ມຕໍ່າກໍ່ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຕົວຢ່າງ ຕາຕະລາງສະແດງຄວາມຖີ່ຂອງຕົວເລືອກແຕ່ລະຕົວຂອງນັກຮຽນ ກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ

ຂໍ້ທີ	ຕົວເລືອກ	ກຸ່ມສູງ (26)	ກຸ່ມຕໍ່າ (26)
1	ກ	☒	☒
	ຂ	☒	☒ L
	(ຄ)	☒ ☒ ☐	☒ ☐
	ງ	☐	☒

5.ຈາກຕົວເລກທີ່ໄດ້ໃນຂໍ້ 4 ນຳມາຄຳນວນຄ່າຂອງຄວາມຍາກງ່າຍ, ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງຕົວ ລວງເປັນລາຍຂໍ້ ເຊິ່ງຈະສະເໜີສູດຕ່າງໆໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້ :

6. ຕິຄວາມໝາຍຜົນການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

ການຄຳນວນຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ

$$p = \frac{H + L}{2N}$$

P ຄ່າຄວາມຍາກ

H ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມສູງທີ່ເລືອກຕົວເລືອກນັ້ນ

L ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມຕໍ່າທີ່ເລືອກຕົວເລືອກນັ້ນ

N ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ ຫຼື ກຸ່ມຕໍ່າ

ເກນທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດສິນລະດັບຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ

ລະດັບຄວາມຍາກງ່າຍ P	ການຕິຄວາມໝາຍ
0,81 – 1	ງ່າຍຫຼາຍ
0,61 – 0,80	ຂ້ອນຂ້າງງ່າຍ
0,40 – 0,60	ປານກາງ
0,20 – 0,59	ຂ້ອນຂ້າງຍາກ
0,00 – 0,19	ຍາກຫຼາຍ

ການຄຳນວນຄ່າຂອງອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບ

$$\text{ສູດ } r = \frac{H - L}{N}$$

r ແມ່ນອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບ

ເກນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕັດສິນຄ່າອຳນາດຈຳແນກທີ່ເປັນຈຳນວນຂອງຂໍ້ສອບ

ຄ່າອຳນາດຈຳແນກ r	ການຕີຄວາມໝາຍ
0	ບໍ່ມີອຳນາດຈຳແນກ
0,01 – 0,19	ອຳນາດຈຳແນກຕໍ່າ
0,20 – 0,39	ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ
0,40 – 0,59	ອຳນາດຈຳແນກປານກາງ
0,60 – 0,79	ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງສູງ
0,80 – 0,99	ອຳນາດຈຳແນກສູງ
1	ອຳນາດຈຳແນກສູງຫຼາຍ

ການຄຳນວນຫາປະສິດຕິພາບຂອງຕົວລວງ

ໃຫ້ເບິ່ງຄ່າ P ແລະ r ຂອງຕົວລວງ

ຖ້າ $p \geq 0,05$ ແລະ r ເປັນຄ່າລົບ (-) ຖືວ່າເປັນຕົວລວງທີ່ມີປະສິດຕິພາບ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຕາມເກນນີ້ຕົວລວງຄວນປັບປຸງໃໝ່

ສະຫຼຸບແລ້ວວ່າ:

ການຄຳນວນຫາຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ສອບນັ້ນແມ່ນໃຫ້ເອົາຄ່າ H ແລະ L ຂອງຕົວເລືອກຖືກ.

ຂໍ້ສອບທີ່ໃຊ້ໄດ້ຕ້ອງເບິ່ງຄ່າ P ແລະ r ຂອງຕົວຖືກຄື : P = 0,20 – 0,80 ແລະ r = 0,20 ຂຶ້ນໄປ

ຕົວຢ່າງ : ວິຊາຄະນິດສາດຫ້ອງ ມ 4 ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນກະຊະ ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ 80 ຄົນ, ວິເຄາະໂດຍນຳໃຊ້ເທັກນິກ 33% ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມສູງ 26 ຄົນ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ 26 ຄົນ

ຂໍ້	ຕົວເລືອກ	H	L	P	r	ຕີຄວາມໝາຍ
1	ກ	4	2	0,11	0,07	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ຄວາມຍາກງ່າຍປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຄວນປັບປຸງຕົວລວງຂໍ້ ກ
	(ຂ)	15	9	0,46	0,23	
	ຄ	6	8	0,26	-0,07	
	ງ	1	7	0,15	-0,23	
2	(ກ)	20	5	0,48	0,38	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ
	ຂ	2	7	0,17	-0,19	
	ຄ	1	8	0,17	-0,26	

	ງ	3	6	0,17	-0,11	ຕົວລວງດີທຸກຕົວ
3	ກ	6	6	0,23	0	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
	ຂ	5	10	0,28	-0,19	
	(ຄ)	5	8	0,25	-0,11	
	ງ	10	2	0,25	0,30	
4	ກ	1	5	0,11	-0,15	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຄວນປັບປຸງຕົວລວງຂໍ້ ຂ
	ຂ	5	2	0,13	0,11	
	ຄ	2	9	0,21	-0,26	
	(ງ)	18	10	0,53	0,30	

b. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ

ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນຍັງຄົງໃຊ້ຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ອຳນາດຈຳແນກເໝືອນກັບແບບທົດສອບເລືອກຕອບ ມີສູດການຄຳນວນຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ອຳນາດຈຳແນກດັ່ງນີ້:

$$\text{ຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ } p_E = \frac{s_U + s_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

$$\text{ອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບ } D = \frac{s_U - s_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

P_E ແທນຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ

s_U ແທນ ຜົນລວມຂອງຄະແນນກຸ່ມເກັ່ງ

s_L ແທນ ຜົນລວມຂອງຄະແນນກຸ່ມອ່ອນ

N ແທນ ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າສອບຂອງກຸ່ມເກັ່ງ ຫຼື ກຸ່ມອ່ອນ

X_{\max} ແທນ ຄະແນນທີ່ນັກຮຽນໄດ້ສູງສຸດ

X_{\min} ແທນ ຄະແນນທີ່ນັກຮຽນໄດ້ຕໍ່າສຸດ

D ແທນ ອຳນາດຈຳແນກ

ຕົວຢ່າງ: ແບບທົດສອບອັດຕະໄນສະບັບໜຶ່ງຫຼັງຈາກທີ່ນຳໄປທົດສອບ ແລະ ກວດໃຫ້ຄະແນນແລ້ວຈິ່ງເຮັດການແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນ 2 ກຸ່ມຄື ກຸ່ມເກັ່ງ ແລະ ກຸ່ມອ່ອນ ດ້ວຍເທັກນິກ 25% ຈາກຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນຄະແນນຂອງຂໍ້ສອບທີ 1 (ຊຶ່ງມີຄະແນນເຕັມເທົ່າກັບ 5 ຄະແນນ) ຈິ່ງຊອກຫາຄ່າ ຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ອຳນາດຈຳແນກ

ຄະແນນ	ກຸ່ມເກັ່ງ			ຄະແນນ	ກຸ່ມອ່ອນ	
x	f	fx		x	f	fx
5	3	15		5	0	0
4	5	20		4	1	4
3	2	6		3	3	9
2	0	0		2	5	10
1	0	0		1	0	0
0	0	0		0	1	0
ລວມ	10	41		ລວມ	10	23

$$\begin{aligned}
 P_E &= \frac{s_U + s_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})} \\
 &= \frac{41 + 23 - (2 \times 10 \times 0)}{2 \times 10(5 - 0)} \\
 &= \frac{64}{100} \\
 &= 0.64
 \end{aligned}$$

ຂໍ້ສອບອັດຕະໄນຂໍ້ທີ 1 ມີຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍເທົ່າກັບ 0.64

$$\begin{aligned}
 D &= \frac{s_U - s_L}{N(X_{\max} - X_{\min})} \\
 &= \frac{41 - 23}{10(5 - 0)} \\
 &= \frac{18}{50} \\
 &= 0.36
 \end{aligned}$$

ຂໍ້ສອບອັດຕະໄນຂໍ້ທີ 1 ມີຄ່າອຳນາດຈຳແນກເທົ່າກັບ 0.36

ການແປຄວາມໝາຍ ການແປຄວາມໝາຍຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ຄ່າອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບອັດຕະໄນຈະໃຊ້ຫຼັກການເຊັ່ນດຽວກັນກັບການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ.

2.ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງເກນ

ແບບທົດສອບແບບອີງເກນແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກທີ່ມີການຮຽນ-ການສອນແລ້ວຜູ້ຮຽນມີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ບໍ່, ເປັນແນວໃດ, ດີຂຶ້ນ, ຫຼື ຄືເກົ່າ ຫຼື ຂີ້ຮ້າຍລົງ.

* ຂັ້ນຕອນໃນການວິເຄາະແບບທົດສອບແບບອີງເກນ

1. ສອບກ່ອນມີການຮຽນການສອນ (pretest) ໂດຍສອບຕາມຈຸດປະສົງຂອງບົດທີ່ເນັ້ນດ້ານພຶດຕິກຳທຸກຂໍ້.
2. ສອບຫຼັງມີການຮຽນການສອນແລ້ວ (Post test) ໂດຍໃຊ້ແບບທົດສອບຊຸດດຽວກັນກັບແບບທົດສອບກ່ອນມີການຮຽນການສອນ.
3. ນຳເອົາຜົນການສອບທັງສອງຄັ້ງມາປຽບທຽບກັນເພື່ອເບິ່ງວ່ານັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນພຽງໃດໂດຍນຳເອົາຂໍ້ມູນມາຄຳນວນຫາຄ່າດັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບ (sensitivity to instructional effect) “ s “ ໂດຍໃຊ້ສູດດັ່ງນີ້ :

$$s = \frac{R_A - R_B}{T}$$

ເຊິ່ງ S ແມ່ນດັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບ

R_A ແມ່ນຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ເຮັດຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນຖືກຫຼັງການຮຽນ-ການສອນ

R_B ແມ່ນຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ເຮັດຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນຖືກກ່ອນການຮຽນ-ການສອນ

T ແມ່ນຈຳນວນນັກຮຽນທັງມົດທີ່ເຂົ້າສອບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ

ຄ່າ S ທີ່ຄຳນວນໄດ້ຕ້ອງຢູ່ໃນລະຫວ່າງ -1 ເຖິງ 1

ຂໍ້ສອບທີ່ມີຄ່າ S ເປັນຈຳນວນບວກ ຫຼື ມີຄ່າສູງສະແດງເປັນຂໍ້ສອບທີ່ມີຄວາມໄວຕໍ່ຜົນການຮຽນການສອນສູງ

* ເກນທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດສິນຄ່າດັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບມີດັ່ງນີ້

S	ລັກສະນະຂໍ້ສອບ
1	ດີຫຼາຍ
0,80 – 0,99	ດີ
0,60 – 0,79	ຂ້ອນຂ້າງດີ
0,40 – 0,59	ດີປານກາງ
0,20 – 0,39	ພໍໃຊ້ໄດ້
0,01 – 0,19	ບໍ່ດີ
-1 ຫາ 0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້

ຕົວຢ່າງ: ຕາຕະລາງການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງເກນໂດຍວິທີຫາຄ່າ S ວິຊາເຄມີຊັ້ນ ມ 3 ຈຳນວນນັກຮຽນສອບ
ກ່ອນສອນ ແລະ ຫຼັງສອນ 40 ຄົນ.

ຂໍ້ທີ	ຈຳນວນຜູ້ຕອບຖືກ		$S = \frac{R_A - R_B}{T}$	ຕີຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ສອບ
	ກ່ອນຮຽນ R_B	ຫຼັງຮຽນ R_A		
1	0	40	1	ດີຫຼາຍ
2	10	40	0,75	ຂ້ອງຂ້າງດີ
3	5	40	0,87	ດີ
4	20	40	0,5	ປານກາງ
5	10	20	0,25	ພໍໃຊ້ໄດ້
6	30	30	0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
7	0	0	0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
8	10	15	0,12	ບໍ່ດີ
9	20	10	-0,25	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
10	5	35	0,75	ຂ້ອນຂ້າງດີ

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 5

ໃນການສອບເສັງວິຊາວິທະຍາສາດຂອງນັກຮຽນ 112 ຄົນ ນຳຜົນມາວິເຄາະໂດຍໃຊ້ເທັກນິກ 27% ຜົນການເລືອກແຕ່ລະຕົວເລືອກຂອງນັກຮຽນກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ ໄດ້ຜົນດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຂໍ້ທີ	ຕົວເລືອກ	ກຸ່ມສູງ	ກຸ່ມຕໍ່າ	P	r	ອະທິບາຍຜົນ
1.	ກ	1	3			
	ຂ	0	3			
	ຄ	1	2			
	(ງ)	26	19			
	ຈ	2	3			
	ສ	-	-			
2.	(ກ)	22	14			
	ຂ	1	4			
	ຄ	3	3			
	ງ	2	6			
	ຈ	2	3			
	ສ	-	-			
3.	ກ	0	0			
	ຂ	2	7			
	(ຄ)	19	13			
	ງ	7	6			
	ຈ	1	4			
	ສ	1	-			
4.	ກ	2	4			
	(ຂ)	28	20			
	ຄ	0	3			
	ງ	0	2			
	ຈ	0	1			
	ສ	-	-			
5.	ກ	2	3			
	ຂ	1	3			
	ຄ	3	4			
	ງ	9	12			
	(ຈ)	15	8			
	ສ	-	-			
6.	ກ	-	2			
	ຂ	3	2			

	(ຄ)	20	18			
	ງ	4	5			
	ຈ	3	-			
	ສ	-	-			

ນັກຮຽນ 35 ຄົນ ເຂົ້າສອບເສັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງສອບເສັງທັງ 2 ຄັ້ງແລ້ວນຳມານັບຈຳນວນຄົນທີ່ຕອບຖືກໄດ້ດັ່ງນີ້

ຂໍ້	ກ່ອນສອບເສັງ	ຫຼັງສອບເສັງ	S
1	2	28	
2	5	30	
3	7	35	
4	0	33	
5	1	7	
6	34	35	
7	3	22	
8	32	6	
9	0	20	
10	8	15	

ຈົ່ງແປຄວາມໝາຍຂໍ້ສອບເສັງທີ 1 – 10

ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ໃຊ້ໄດ້ ?

ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດທີ່ດີທີ່ສຸດ ?

ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດງ່າຍທີ່ສຸດ ?

ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດຍາກທີ່ສຸດ ?

ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດທີ່ຜິດພາດ ?

ບົດທີ 6 ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ

6.1 ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ.

ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງມີດັ່ງນີ້:

- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນ ແລະ ຄູ່ມືໂອກາດກວດຄືນ ທົບທວນຄືນ ແລະ ຄົ້ນຄິດກ່ຽວກັບຂະບວນການຮຽນ-ການສອນ.
- ເພື່ອຊ່ວຍຄູ່ຄົນພົບວ່າ ວິທີສອນໃດດີ ແລະ ອຸປະກອນໃດດີ ແລ້ວປັບປຸງການຮຽນບການສອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ອອກແບບຜະລິດອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ດີແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮຽນ.
- ເພື່ອຊ່ວຍຄູໃນການເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງບຸກຄົນ ແລະ ແບບແຜນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສຳນຶກວ່າ ວຽກງານໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ຍັງມີຫຍັງທີ່ຈະຕ້ອງປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຫັນໄດ້ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງກັນລະຫວ່າງຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ຜົນສຳເລັດ.
- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນວາງເປົ້າໝາຍດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮຽນຮູ້ຢ່າງເປັນເອກະລາດ ໂດຍນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕີລາຄາ ປະເມີນຕົນເອງລວມທັງຕີລາຄາລວມໝູ່ອີກດ້ວຍ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ພາລະບົດບາດຫຼາຍປະການ ເຊັ່ນ: ເປັນຜູ້ຮຽນ, ຜູ້ຊ່ວຍ, ຜູ້ປະເມີນ ແລະ ກວດຄືນໃນຂະບວນການຮຳຮຽນ.
- ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຊຶ່ນຊົມຕໍ່ຄວາມສາມາດພິເສດຂອງກັນ ແລະ ກັນຍອມຮັບຈຸດອ່ອນ.
- ເພື່ອພັດທະນາຄືນຄິດລະດັບສູງ ແລະ ທັກສະການແກ້ບັນຫາຂອງຜູ້ຮຽນໃຫ້ພື້ນເດັ່ນຂຶ້ນ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດປະດິດສ້າງ ຜະລິດ ຫຼື ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ແລະ ໝູນໃຊ້ສິ່ງທີ່ຮຽນເຂົ້າໃນສະຖານະການໃໝ່ອີກດ້ວຍ.

6.2 ວິທີການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ

ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງປະກອບມີການປະເມີນຜົນ ໃນຫວ່າງການຮຽນ ການປະເມີນຜົນຫຼັງການຮຽນ ແລະ ການຕີລາຄາຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ ຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນລວມທັງຜົນສຳເລັດທັງໝົດຂອງນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນ.

ການວັດຜົນໃນລະຫວ່າງການຮຽນສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຫຼາຍວິທີຄື:

6.2.1 ສັງເກດ

ການສັງເກດແມ່ນການວັດຜົນກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຜົນສຳເລັດໃດໜຶ່ງລັກສະນະທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນການວັດຜົນປະຕິບັດຂອງນັກຮຽນ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າສ້າງຜົນງານ ຫຼື ສະແດງທັກສະ ການສັງເກດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງເສີມນັກຮຽນ ແຕ່ລະຄົນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນບັນລຸໄດ້ທັກສະ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ປັດໃຈດ້ານຈິດຕະສາດ ອາລິມຈິດ ແລະ ວັດທະນາທຳ ເຊິ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂະບວນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.

ການສັງເກດມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ເພາະວ່າມັນຊ່ວຍໃຫ້ຄູຮູ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ແລະ ທັງເປັນທັກສະສະໜອງຂໍ້ມູນເຊິ່ງວິທີປະເມີນຜົນແບບອື່ນໆ ບໍ່ສາມາດສະໜອງໄດ້.

● **ວິທີສັງເກດ**

- ຈຳແນກເຫດການທີ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ຈະສັງເກດ.
- ບັນທຶກເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນຢ່າງພາວະວິໄສ ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.
- ສິນທະນາກັບນັກຮຽນໃຫ້ເປັນບົກກະຕິທາງດ້ານການປະພຶດຂອງເຂົາ ທີ່ເຮົາສັງເກດເຫັນໄດ້ ເຊິ່ງຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ນັກຮຽນປັບປຸງພຶດຕິກຳ ແລະ ການປະພຶດຂອງຕົນ.
- ເນັ້ນການສັງເກດໃສ່ຄວາມຮູ້ ໃນການພັດທະນາສະຕິປັນຍາ ດ້ານຮ່າງກາຍ, ດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ດ້ານສັງຄົມຂອງນັກຮຽນ.
- ສ້າງແບບຟອມຕິດຕາມໂດຍເນັ້ນໃສ່ລາຍການຕ່າງໆ ທີ່ຄູ່ຕ້ອງການສັງເກດ.
- ສັງເກດນັກຮຽນຈຳນວນໜຶ່ງໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ.
- ເຄື່ອງມືໃນການສັງເກດມີຄືການບັນທຶກຕົ້ນຕໍ, ແບບກວດຕາມລາຍການ ແລະ ຫົວຂໍ້ພື້ນເດັ່ນ.

● **ການບັນທຶກຕົ້ນຕໍ**

ການບັນທຶກຕົ້ນຕໍແມ່ນ ການພັນລະນາຈາກການສັງເກດນັກຮຽນ ເຊັ່ນວ່າ ພັນລະນາເຫດການ ແລະ ພຶດຕິກຳໂດຍຫຍໍ້ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນ: ພັນລະນາດ້ານສັງຄົມ, ຄວາມຊື່ນເຄີຍໃນການເຮັດວຽກ, ລັກສະນະຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ທັກສະຕ່າງໆ ທາງດ້ານການຮຽນຄະນິດສາດ ຫຼື ວິຊາອື່ນໆ.

ຕົວຢ່າງ ແບບຟອມບັນທຶກຕົ້ນຕໍ

ຊື່ ຜູ້ສັງເກດ.....	
ຊື່ນັກຮຽນຜູ້ຖືກສັງເກດ.....	
ສະຖານທີ່ສັງເກດ.....	
ວັນ ເດືອນ ປີ ສັງເກດ.....	
ສິ່ງທີ່ສັງເກດ.....	
ເຫດການ ຫຼື ພຶດຕິກຳຂອງນັກຮຽນ	ຂໍ້ສັງເກດ ຫຼື ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຄູ
.....
.....
.....
.....

● **ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ເມື່ອເວລາດຳເນີນການບັນທຶກຕົ້ນຕໍ**

- ຈົ່ງພັນລະນາເຫດການໄປໃນທາງຮູບປະທຳ ໂດຍພັນລະນາວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈົ່ງຂຽນຂໍ້ສັງເກດ ຫຼື ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ.
- ຄູອາດໃຊ້ເວລາບັນທຶກຕົ້ນຕໍ ເມື່ອນັກຮຽນເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

• **ແບບກວດຕາມລາຍການ**

ແບບກວດຕາມລາຍການແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຈັດບັນທຶກກວດສອບພຶດຕິກຳ, ທັກສະທັດສະນະທ່າທິ, ການເຂົ້າຮ່ວມຮຽນ ຫຼື ການຂາດຮຽນ ຖ້າຫາກວ່າເຮົານຳໃຊ້ເປັນປົກກະຕິແລ້ວເຮົາຈະໄດ້ຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະເມີນຜົນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ຕົວຢ່າງ ການໃຊ້ແບບກວດຕາມລາຍການ

ວິຊາ ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ

ຫົວຂໍ້ ມາດສານ ແລະ ນ້ຳໜັກ

ຊັ້ນຮຽນ ມ 2

ຖ້າໄດ້ໃຫ້ໝາຍ (√) ຖ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໝາຍ (X)

ລາຍຊື່ນັກຮຽນ	ບອກຄວາມໝາຍຂອງມວນສານນ້ຳໜັກ	ບອກຫົວໜ່ວຍຂອງມວນສານນ້ຳໜັກ	ບອກການພົວພັນຂອງມວນສານນ້ຳໜັກ	ເລືອກໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການວັດມວນສານນ້ຳໜັກ
1.ນ. ໂພສີ				
2.ນ. ວຽງແກ້ວ				
3.ທ ທອງແກ້ວ				
4.ທ. ອຸທິດ				

• **ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ ເວລາສ້າງແບບຟອມ ແບບກວດສອບຕາມລາຍການ**

- ຕ້ອງອີງໃສ່ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ ຫຼື ຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນ
- ຕ້ອງລະບຸຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ຫ້ອງຮຽນຊື່ນັກຮຽນ, ວັນທີ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຕິດຕາມ.
- ແຕ່ລະເນື້ອໃນ ຫຼື ຫົວຂໍ້ຕ້ອງຈະແຈ້ງຊັດເຈນຄວນຫຼີກເວັ້ນສິ່ງລວມໆຕ້ອງເປັນຈຸດສະເພາະ.
- ອ່ານແລ້ວເຂົ້າໃຈງ່າຍສາມາດເປັນບ່ອນອີງຂອງຄູໃນການສົນທະນາກັບນັກຮຽນ ຫຼື ກັບຜູ້ປົກຄອງ.
- ເມື່ອເນື້ອໃນ ຫຼື ຫົວຂໍ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນແລ້ວ ແບບກວດສອບຕາມລາຍການກໍນຳໄປໃຊ້ໃນການວັດຜົນເອງ ຫຼື ການວັດຜົນດ້ວຍເພື່ອນ
- ແບບກວດຕາມລາຍການເປັນແຟ້ມເຊິ່ງເປັນປະໂຫຍດສຳລັບການປະເມີນຜົນທ້າຍພາກຮຽນ ຫຼື ປີຮຽນ.

6.2.2 ການປະຊຸມສົນທະນາ

ການສົນທະນາແລກປ່ຽນ ແລະ ການສົນທະນາລະຫວ່າງຄູ ແລະ ນັກຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການຮຽນຂອງນັກຮຽນຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາໃຈຮູ້ວ່າເຂົາຮູ້ສຶກແນວໃດ ? ຄິດ ແລະ ຮູ້ແນວໃດ ?

ການປະຊຸມແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຈະຊ່ວຍຍົກລະດັບການຮຽນຂອງນັກຮຽນຂະຫຍາຍຄວາມຄິດ ແລະ ແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ ຜ່ານການຕັ້ງຄຳຖາມ ແລະ ຕອບຄຳຖາມ.

• **ຂໍ້ແນະນຳໃນການປະຊຸມສົນທະນາ**

- ນັ່ງຄຽງຂ້າງນັກຮຽນ ດຳເນີນວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ຖາມນັກຮຽນດ້ວຍຄຳຖາມປາຍເປີດ ເຊິ່ງເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເວົ້າເຖິງວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ໃນເວລາຕັ້ງຄຳຖາມຕ້ອງປະໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄິນຄິດ 10 ນາທີ ຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ເລັ່ງທວງເອົາຄຳຕອບຈາກນັກຮຽນ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຕ້ອງຖາມຄືນ ແລະ ພະຍາຍາມຖາມວ່າ ເຈົ້າຄິດແນວໃດ ?
- ຕ້ອງບັນທຶກສິ່ງທີ່ໄດ້ສົນທະນາໃນການປະຊຸມ ແລະ ເກັບກຳຮັກສາບົດບັນທຶກຫຼັງຈາກປະຊຸມແລ້ວ ອາດເພີ່ມເຕີມລາຍລະອຽດ ຕື່ມເພື່ອນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາໃນຕໍ່ໜ້າ.

ຕົວຢ່າງ ການປະຊຸມສົນທະນາກັບນັກຮຽນຫຼາຍຄົນ

ເຮົາຮູ້ແລ້ວການປະຊຸມ ລະຫວ່າງຄູກັບນັກຮຽນເຮົາຈະໄດ້ຂໍ້ມູນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ດັ່ງຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນການປະຊຸມລະຫວ່າງຄູກັບນັກຮຽນ

ຈຸດປະສົງຂອງການປະຊຸມສົນທະນາກັບນັກຮຽນຫຼາຍຄົນແມ່ນ:

- ໃຫ້ຄູເຫັນໄດ້ການຄົ້ນຄິດບັນຫາຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈບັນຫາ
- ເພື່ອສົ່ງເສີມນັກຮຽນອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມຄິດຂອງເຂົາ
- ເພື່ອສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນພົບບັນຫາເມື່ອເວລາມີບັນຫາ
- ເຮົາຈະໃຊ້ຄໍາຖາມປາຍເປີດຖ້າເປັນໄປໄດ້ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດສະແດງອອກເຖິງຂະບວນການຄົ້ນຄິດ.
- ເຮົາຈະຊ່ວຍນັກຮຽນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຕາມແຕ່ລະບາດກ້າວ
- ເຮົາຈະສ້າງໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ໄດ້ປະສົບການ.
- ເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດບັນທຶກຕົ້ນຕໍ ໃນໄລຍະການປະຊຸມ ຫຼື ຫຼັງຈາກການປະຊຸມແລ້ວ.
- **ຕົວຢ່າງ** ການແກ້ບົດເລກກ່ຽວກັບສົມຜົນຂັ້ນໜຶ່ງທີ່ມີໜຶ່ງຕົວລັບ
- **ເຊັ່ນ** ອາຍຸຂອງຂ້ອຍເທົ່າກັບ $\frac{1}{3}$ ຂອງອາຍຸແມ່ຂ້ອຍ, ອາຍຸແມ່ຂ້ອຍເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແມ່ເຖົ້າຂ້ອຍ, ຮູ້ວ່າອາຍຸຂອງຂ້ອຍກັບອາຍຸແມ່ຂ້ອຍ ລວມກັບອາຍຸແມ່ເຖົ້າຂ້ອຍແມ່ນ 110 ປີ, ຖາມວ່າອາຍຸຂອງຂ້ອຍ, ແມ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ເຖົ້າຂ້ອຍ ແຕ່ລະຄົນມີອາຍຸຈັກປີ ?
- ຫຼັງຈາກໄດ້ສອນບົດຮຽນໄປແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດກິດຈະກຳ ຫຼື ແກ້ບົດເຝິກຫັດຂ້າງເທິງເຫັນວ່າມີນັກຮຽນ 3 ຄົນ ບໍ່ເຂົ້າໃຈວິທີສ້າງສົມຜົນ ເຮົາຈະຕ້ອງເອີ້ນເອົາ 3 ຄົນດັ່ງກ່າວມາຕ່າງຫາກເພື່ອມາປະຊຸມສົນທະນາກັບຄູ ສ່ວນນັກຮຽນຍັງເຫຼືອແມ່ນສືບຕໍ່ເຮັດກິດຈະກຳ ຫຼື ແກ້ເຝິກຫັດຕໍ່ໄປ.

ເຮົາສາມາດຖາມນັກຮຽນດ້ວຍຄໍາຖາມປາຍປິດ ຫຼື ປາຍເປີດດັ່ງນີ້:

ຄໍາຖາມປາຍປິດ	ຄໍາຖາມປາຍເປີດ
1. ມີບັນຫາແນວໃດກ່ຽວກັບການສ້າງສົມຜົນ. 2. ເມື່ອເອີ້ນ X ເປັນອາຍຸຂອງແມ່ເຖົ້າ. ອາຍຸຂອງແມ່ແມ່ນເທົ່າໃດ ? ແມ່ນເອົາຫຍັງຫານໃຫ້ຫຍັງ ? 3. ອາຍຸຂອງຂ້ອຍເທົ່າກັບ $\frac{1}{3}$ ຂອງອາຍຸແມ່ຂ້ອຍ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ? ເອົາຫຍັງຫານຫຍັງ? 4. ແລະ ຄໍາຖາມອື່ນໆອີກ.	1. ອາຍຸຂອງແມ່ຂ້ອຍມີການພົວພັນແນວໃດກັບອາຍຸແມ່ເຖົ້າ ? 2. ຖ້າເອີ້ນ X ແມ່ນອາຍຸແມ່ເຖົ້າ; ອາຍຸຂອງແມ່ y ມີການພົວພັນກັບອາຍຸແມ່ເຖົ້າແນວໃດ ? 3. ອາຍຸຂອງຂ້ອຍ Z ມີການພົວພັນກັບອາຍຸແມ່ຂ້ອຍແນວໃດ ? 4. ແລະ ຄໍາຖາມອື່ນໆອີກ.

ຕົວຢ່າງ ກອງປະຊຸມສົນທະນາກັບນັກຮຽນຄົນດຽວມີຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ທີ່ເຂົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈ
- ເພື່ອສ້າງໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ
- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຂະບວນການຮຽນອັນດີງາມຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ.
- ເພື່ອຍົກສູງການມີສ່ວນຮ່ວມລະຫວ່າງຄູກັບນັກຮຽນ ໃນດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອກັນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງລະດັບແຕ່ລະຄົນ.
- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູຮູ້ລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນທີ່ສອນໄປແລ້ວ

ຕົວຢ່າງ ການກຽມຂອງຄູ ແລະ ນັກຮຽນສໍາລັບການປະຊຸມສົນທະນາ

ເຮົາສາມາດຖາມນັກຮຽນໂດຍຄັດເລືອກເອົາໜຶ່ງໃນບັນຫາຫົວຂໍ້ລຸ່ມນີ້:

- ຄໍາຖາມຂອງຄູທີ່ຈະຖາມນັກຮຽນ
- ເຈົ້າຮູ້ຫຍັງແຕ່ກ່ຽວກັບແຕ່ລະຫົວຂໍ້ ?
- ເຈົ້າຍັງມີບັນຫາຫຍັງທີ່ຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ຕື່ມອີກໃນຫົວຂໍ້ນີ້ ?
- ເຈົ້ານໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ທີ່ຮຽນແນວໃດ ?
- ເຈົ້າຮຽນຮູ້ໄດ້ແນວໃດ ?

ໃນຂະນະນັ້ນຄູຕ້ອງໄດ້ເກັບກໍາຄວາມຄິດຂອງແຕ່ລະຄົນ ແລະ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຕ້ອງນັ່ງຄຽງຂ້າງຄູ ເວລາຈັດກອງປະຊຸມສົນທະນາ.

6.2.3 ການວັດຜົນດ້ວຍຕົນເອງ

ເວລາທີ່ນັກຮຽນຜູ້ໜຶ່ງຫາກວັດແກ້ປະເມີນຜົນຈັດລະດັບໃຫ້ຄະແນນ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງໃນການວັດຜົນຂອງວຽກງານຕົນເອງ ເຊັ່ນ: ສິ່ງທີ່ຄູມອບໝາຍໃຫ້ ບົດເຝິກຫັດ, ວຽກໂຄງການ ຫຼື ເວລາທີ່ນັກຮຽນຫາກວັດພິດຕິກໍາຂອງຕົນເອົາເອີ້ນວ່າ: ການວັດຜົນດ້ວຍຕົນເອງ.

● ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ການປະເມີນຜົນວຽກງານຕົນເອງ.
- ເພື່ອພັດທະນານໍ້າໃຈຮັບຜິດຊອບນັກຮຽນ ຕໍ່ການຮຽນຂອງຕົນເອງ.
- ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນແກ່ຄູ ກ່ຽວກັບການຕອບຮັບຂອງນັກຮຽນ ຕໍ່ແຜນການຮຽນ.

● ວິທີການ

- ອຸປະກອນການຮຽນທີ່ມີຄໍາຕອບພ້ອມ ຫຼື ຂໍ້ແນະນໍາການແກ້ ເຊິ່ງນໍາໃຊ້ໂດຍນັກຮຽນ ເປັນການເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກປະຕິບັດການວັດຜົນແບບງ່າຍດາຍ.
- ໃຊ້ແບບຟອມໃຫ້ນັກຮຽນປະເມີນຕົນເອງ ປະກອບມີລາຍການ ຫຼື ຫົວຂໍ້ວັດຜົນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນມີຄໍາເຫັນຕໍ່ຂະບວນການຮຽນຂອງຕົນຕາມທິດຊີ້ນໍາໃນແບບຟອມ.
- ຊ້ຽບພາບການວັດຜົນດ້ວຍຕົນເອງທີ່ສູງກວ່ານັ້ນແມ່ນນັກຮຽນຂຽນປຶ້ມບັນທຶກປະຈໍາວັນຂອງຕົນກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ຜົນສໍາເລັດ ໃນການຮຽນຂອງຕົນ.

● ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ

- ຄູຄວນກຽມເຈ້ຍຄໍາຕອບໄວ້ລ່ວງໜ້າໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ຫຼື ອັນອື່ນກໍໄດ້.
- ເກັບຮັກສາເຈ້ຍຄໍາຕອບໂດຍພັບໄວ້ເທິງໂຕະ ຫຼື ບາງທີກໍຕິດໄວ້ຝາບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງຂອງຫ້ອງຮຽນໂດຍບໍ່ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນ.
- ໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກທີ່ຄູມອບໝາຍໃຫ້.

- ຫຼັງຈາກນັກຮຽນເຮັດວຽກແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນວັດຜົນການເຮັດວຽກຂອງເຂົາ ໂດຍຍ່າໃຊ້ແຜ່ນຄໍາຕອບທີ່ຄູກຽມໄວ້ເພື່ອກວດເບິ່ງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງວຽກ
- ບອກນັກຮຽນກັບຄືນບ່ອນນັ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແກ້ຄືນບັນຫາໃດທີ່ເຂົາເຮັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມແຜ່ນຄໍາຕອບຂອງຄູ ແລ້ວນໍາເອົາມາກວດຄືນໃສ່ເຈ້ຍຄໍາຕອບອີກ.
- ຖ້ານັກຮຽນບໍ່ສາມາດຄົ້ນພົບຄໍາຕອບດ້ວຍຕົນເອງ ຄູຕ້ອງໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕື່ມອີກ.

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນເຈ້ຍຄໍາຕອບຫຼື ບັນຫາທີ່ມອບໃຫ້ນັກຮຽນ

ວິຊາຄະນິດສາດ ຊັ້ນ ມ2

ຈົ່ງແກ້ບົດເລກລຸ່ມນີ້	ຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ
$2x + 3 = 9 \Rightarrow x = ?$	
$4x - 1 = 11 \Rightarrow x = ?$	$x = 2$
$5x + 5 = 15 \Rightarrow x = ?$	$x = 3$
$\frac{2}{3}x + 5 = 15 \Rightarrow x = ?$	$x = 2$
.	.
.	.
.	.
$.3x + 2 = x + 18 \Rightarrow x = ?$	$X = 8$

ໝາຍເຫດ ໃຫ້ນັກຮຽນ (\checkmark) ໃສ່ຂໍ້ທີ່ຖືກ ແລະ (X) ໃສ່ຂໍ້ທີ່ຜິດໃສ່ເຈ້ຍຄໍາຕອບຂອງເຂົາ

6.2.4 ການວັດຜົນດ້ວຍເພື່ອນ

ການວັດຜົນດ້ວຍເພື່ອນມີຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- ສະໜອງໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນການຮຽນຂອງຕົນໂດຍແມ່ນເພື່ອນແທນທີ່ຈະແມ່ນຄູ.
- ສ້າງສະພາບ ຫຼື ເງື່ອນໄຂໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດສົມທຽບວຽກງານກັບເພື່ອນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ສົນທະນາກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າກັບເພື່ອນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຄູມີເວລາຄົ້ນຄິດວຽກແນວອື່ນ.

● ວິທີການ

- ອຸປະກອນການຮຽນມີຄໍາຕອບ ຫຼື ບົດແກ້ເຊິ່ງສາມາດໃຫ້ນັກຮຽນ 2 ຄົນ ຫຼື ຫຼາຍຄົນນໍາໃຊ້ ແລະ ເປັນການເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນລິເລີ່ມເຝິກປະຕິບັດການວັດຜົນປະເມີນຜົນດ້ວຍເພື່ອນ.
- ວຽກງານຂອງນັກຮຽນສາມາດແລກປ່ຽນກັບໜູ່ທີ່ຢູ່ບ້ານດຽວກັນເພື່ອກວດແກ້ ຫຼື ໃຫ້ຄວາມເຫັນ.
- ນັກຮຽນສົນທະນາກ່ຽວກັບປຶ້ມບັນທຶກປະຈໍາວັນຂອງຕົນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
- ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ
 - ຄວນກຽມຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບໄວ້ລ່ວງໜ້າ.
 - ໃນເຈ້ຍຄໍາຖາມເຮົາຂຽນປະມານ 20 ຄໍາຕອບ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລໍາດັບດຽວກັບຄໍາຖາມ.
 - ຈັດໃຫ້ນັກຮຽນເປັນຄູ່ກ່ອນຈະມອບກິດຈະກຳໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

- ເອົາເຈ້ຍຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນ 1 ຄົນ ໃນແຕ່ລະຄູ່ ສ່ວນຜູ້ທີ່ສອງ ແມ່ນເອົາເຈ້ຍຄໍາຕອບໃຫ້.
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຈ້ຍຄໍາຖາມຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ບັນຫາໃຫ້ໄດ້ຄໍາຕອບວ່າ ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງໂດຍອີງຕາມຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ໝາຍເຫດ

ຖ້າເປັນໄປໄດ້ເຮົາຕ້ອງມີເຈ້ຍຄໍາຖາມຊຸດໃໝ່ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກອັນເກົ່າ ເພາະວ່າຜູ້ໄດ້ເຈ້ຍຄໍາຕອບຈະຮູ້ຄໍາຕອບຢູ່ແລ້ວຖ້າໃຊ້ອັນເກົ່າ.

6.2.5 ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບ

ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບແມ່ນ ມາດຖານທີ່ອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຄັດເລືອກໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ໃນການບັນທຶກຈາກການສັງເກດ ແລະ ການວັດຜົນການສະແດງອອກໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.

ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບປະກອບມີ

- ເງື່ອນໄຂເພື່ອຕີລາຄາ ການສະແດງອອກໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.
- ລຳດັບຄຸນນະພາບສະແດງອອກໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ

ຕົວຢ່າງ ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບ.

ວິຊາ ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດຊັ້ນ ມ. 2

ການສ້າງອາຫານຂອງພືດ

ເງື່ອນໄຂ	ດີຫຼາຍ	ດີ	ປານກາງ	ອ່ອນ
ຄວາມຮູ້- ຄວາມຈຳຈໍາ	ບອກນິຍາມຂອງ ການສັງເກດແສງ ໄດ້ 90-100%	ບອກນິຍາມຂອງ ການສັງເກດແສງ ໄດ້ 70-80%	ບອກນິຍາມຂອງ ການສັງເກດແສງ ໄດ້ 50-60%	ບອກນິຍາມ ຂອງການສັງ ເກດແສງໄດ້ 10-40%
ຄວາມເຂົ້າໃຈ	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ ໃຫ້ໄດ້ 90-100%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ ໃຫ້ໄດ້ 70-80%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ ໃຫ້ໄດ້ 50-60%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບ ຜົນການທົດ ລອງຈາກຂໍ້ມູນ ທີ່ໃຫ້ໄດ້ 10- 40%
ການສືບທາວ ຫາຄວາມຮູ້ ວິທະຍາສາດ	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາຕອບຈາກ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດໃນ ອາດີດກ່ຽວກັບການ ສ້າງອາຫານໃນພືດ ໄດ້90-100%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາຕອບຈາກ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດໃນ ອະດີດກ່ຽວກັບການ ສ້າງອາຫານໃນພືດ ໄດ້ 70-80%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາຕອບຈາກ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດໃນ ອະດີດກ່ຽວກັບການ ສ້າງອາຫານໃນພືດ ໄດ້ 50-60%	ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄໍາ ຕອບຈາກຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ຈາກການ ທົດລອງຂອງ ນັກວິທະຍາສາດ ໃນອະດີດກ່ຽວ ກັບການສ້າງ ອາຫານໃນພືດ ໄດ້ 10-40%

3. ການນຳໃຊ້ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ

ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງລວມມີການປະເມີນຜົນລະຫວ່າງການຮຽນ ການປະເມີນຜົນຫຼັງການຮຽນ ແລະ ການຕີລາຄາຈຸດດີຈຸດອ່ອນ

- **ການປະເມີນຜົນໃນລະຫວ່າງການຮຽນແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:**
 - ປະເມີນຜົນຂະບວນການຮຽນທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່
 - ຮູ້ວ່ານັກຮຽນບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່
 - ເພື່ອພັດທະນາຂະບວນການຮຽນ
 - ເປັນການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດຂອງການຮຽນຂອງນັກຮຽນໃນຂະບວນການຮຽນ
 - ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູໃນການສ້າງແຜນການສອນ ຫຼື ບົດສອນ
 - ເພື່ອເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ແຕ່ລະຍຸດທະສາດການຮຽນ
- **ການປະເມີນຜົນຫຼັງການຮຽນແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງລຸ່ມນີ້:**
 - ເພື່ອຮູ້ວ່ານັກຮຽນແຕ່ລະຄົນບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ສຳຄັນທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ?
 - ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ນັກຮຽນ, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮູ້ກ່ຽວກັບລະດັບຜົນສຳເລັດຂອງການຮຽນ.
 - ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າລະດັບຜົນສຳເລັດທີ່ນັກຮຽນປະຕິບັດນັ້ນນອນຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍຕ່າງໆທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່
 - ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງນັກຮຽນໃນຊ່ວງເວລາໃດໜຶ່ງ.

ການຕີລາຄາຈຸດດີ ຈຸດອ່ອນ

ແມ່ນອີງໃສ່ຜົນການປະເມີນລະຫວ່າງການຮຽນ ແລະ ຫຼັງການຮຽນ, ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອຕີລາຄາ ທຸກພຶດຕິກຳຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຕັດສິນໃຈຮຽນຕໍ່ໃນສາຂາວິຊາຊີບໃດໜຶ່ງໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 6

1. ການປະເມີນແບບຕໍ່ເນື່ອງລວມມີການປະເມີນຜົນໃດແດ່ ? ແຕ່ລະການປະເມີນຜົນນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຍັງ?
2. ການປະເມີນຜົນລະວ່າງການຮຽນນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຍັງ ?
3. ຈົ່ງສ້າງແບບຟອມແບບກວດຕາມລາຍການວິຊາໃດໜຶ່ງຢູ່ຂັ້ນຮຽນປະຖົມ ໃນຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງ ?
4. ຈົ່ງສ້າງແບບຟອມການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບຢູ່ຂັ້ນຮຽນປະຖົມ 2 ໃນຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງ ?

ບົດທີ 7

ວິທີດໍາເນີນການສອບເສັງ ແລະ ການກວດໃຫ້ຄະແນນ

1. ວິທີດໍາເນີນການສອບເສັງ

ວິທີການດໍາເນີນການສອບ ສາມາດແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

ກ. ການກະກຽມກ່ອນສອບເສັງ

ຂ. ມີ້ ສອບເສັງ

ຄ. ກ່ອນຈະເລີ່ມສອບເສັງ

ງ. ລະຫວ່າງການສອບເສັງ

ຈ. ຫຼັງການສອບເສັງ

ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

ກ. ການກະກຽມກ່ອນການສອບເສັງ

ຄວນມີການກະກຽມດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບການສອບເສັງ, ນັດປະຊຸມຊື່ແຈງໃນການດໍາເນີນການສອບເສັງ.
2. ຄວນມີການນັດໝາຍລ່ວງໜ້າຢ່າງຊັດເຈນກັບຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງວ່າ ການສອບເສັງຈະຈັດຂຶ້ນໃນມື້ໃດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ສອບຈະໄດ້ກະກຽມຕົວ.
3. ຈະຕ້ອງມີການກະກຽມສະຖານທີ່, ກຽມຫ້ອງສອບເສັງໃຫ້ພຽງພໍ, ຫ້ອງສອບເສັງຄວນເປັນສະຖານທີ່ມິດຽບ, ອາກາດປອດໂປ່ງດີ, ມີໂຕະ ຕັ້ງພຽງພໍ.
4. ຈະຕ້ອງມີການກຽມຂໍ້ສອບເສັງເຈັຍຄໍາຕອບຕ່າງໆໃຫ້ພຽງພໍກ່ອນມື້ຈະສອບເສັງ ໂດຍເລກທີ່ຂອງຂໍ້ສອບກັບເລກທີ່ຂອງເຈັຍຄໍາຕອບໃນແຕ່ລະຊຸດຈະຕ້ອງຄືກັນ.

ຂ. ມີ້ສອບເສັງ

1. ຄະນະກຳມະການທຸກຄົນ ຄວນຈະມາເຖິງສະຖານທີ່ສອບເສັງກ່ອນເວລາທີ່ຈະລົງມື້ສອບເສັງ
2. ຄະນະກຳມະການປະຈຳຫ້ອງສອບເສັງຮັບຂໍ້ສອບອຸປະກອນຕ່າງໆ ແລະ ໄປເຖິງຫ້ອງສອບເສັງກ່ອນເວລາປະມານ 10-15 ນາທີ ເພື່ອກວດກາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງຫ້ອງສອບກ່ອນດໍາເນີນການສອບເສັງ ແລະ ກະກຽມການສອບເສັງ.
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ສອບເສັງເຂົ້າຫ້ອງສອບກ່ອນເວລາ 5 ນາທີ.
4. ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງທຸກຄົນເຊັ່ນຊື່ ໃສ່ໃນເອກະສານເຂົ້າສອບເສັງ.

ຄ. ກ່ອນຈະເລີ່ມສອບເສັງ

1. ແນະນຳຊື່ແຈງໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຄຸນຄ່າຂອງການສອບເສັງ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຈະໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດຈົນສຸດຄວາມສາມາດ.
2. ແຈກຢາຍອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆໃນການສອບເສັງ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຊື່ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ພ້ອມທັງເນື້ອຄວາມຕ່າງໆທີ່ບິ່ງໄວ້ໃນເຈັຍຄໍາຕອບທີ່ຄະນະກຳມະການແຈກຢາຍໃຫ້.
4. ອ່ານຄຳຊື່ແຈງ ແລະ ວິທີເຮັດຂໍ້ສອບເສັງໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ ໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນຕິດຕາມໄປນຳພ້ອມທັງຕອບຄຳຖາມ ຖ້າມີຜູ້ສິງໄສບໍ່ເຈົ້າໃຈບາງຢ່າງ. ຖ້າໃນກໍລະນີທີ່ເປັນນັກຮຽນໃຫຍ່ ອາດຈະໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານເອງໄດ້ ຜູ້ຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງພຽງແຕ່ຄອຍຕອບຄຳຖາມເທົ່ານັ້ນ.

5. ໃຫ້ນັກສອບເສັງລົງມືເຮັດຂໍ້ສອບເສັງພ້ອມກັນ.

ງ. ລະຫວ່າງການສອບເສັງ

1. ເມື່ອສິ່ງໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດຕ້ອງຈັບເວລາທັນທີ
2. ໃນເວລາທີ່ນັກຮຽນເລີ່ມເຮັດຂໍ້ສອບຄວນຍ່າງເບິ່ງໄປຮອບໆຫ້ອງວ່າ ນັກຮຽນເຮັດຂໍ້ສອບຖືກຕາມຫຼັກການ ຕາມຄຳຊີ້ແຈງຂອງຂໍ້ສອບ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ໃຊ້ອຸປະກອນຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ ຖ້ານັກຮຽນຫາກມີບັນຫາ ຜູ້ຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງຕ້ອງແກ້ໄຂທັນທີ. ຫຼັງຈາກນັ້ນແລ້ວ ຖ້າບໍ່ຈຳເປັນກໍບໍ່ຄວນຈະຍ່າງເບິ່ງອີກ.
3. ຖ້າມີຄຳຖາມລະຫວ່າງການສອບເສັງ ບໍ່ຕ້ອງຕອບຂໍ້ຄຳຖາມ ແຕ່ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນຂ້າມໄປເຮັດຂໍ້ຕໍ່ໄປ.
4. ຜູ້ຄວບຄຸມຫ້ອງຕ້ອງຕົກເຕືອນໃຫ້ຜູ້ສອບເສັງຮູ້ ເມື່ອຍັງເຫຼືອເວລາສອບເສັງອີກ ປະມານ 10 ນາທີ
5. ເມື່ອໝົດເວລາສອບເສັງໃຫ້ທຸກຄົນວາງປາກກາ ຜູ້ຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງຈະຕ້ອງເກັບເອົາເອກະສານ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆເຊັ່ນ ແບບກວດສອບ, ເຈ້ຍຄຳຕອບ ພ້ອມທັງກວດເບິ່ງຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຖ້າເປັນການສອບເສັງທີ່ໃຊ້ແບບກວດສອບມາດຕະຖານ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງເກັບເຈ້ຍຄິດໄລ່ ຫຼື ເຈ້ຍເສດຂອງນັກຮຽນພ້ອມເພື່ອປ້ອງກັນການຈິດກ່າຍເອົາແບບຂໍ້ສອບ.

ຈ. ຫຼັງການສອບເສັງ

ຫຼັງການສອບເສັງແລ້ວ ຂັ້ນຕໍ່ໄປກໍຈະເປັນກວດໃຫ້ຄະແນນ. ຖ້າການສອບເສັງທີ່ມີຜູ້ສອບເສັງຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ກໍຈະຕ້ອງເປັນໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການກວດໃຫ້ຄະແນນ.

• ສິ່ງທີ່ຜູ້ຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງຄວນປະຕິບັດໃນເວລາດຳເນີນການສອບເສັງ ການຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງເປັນຂະບວນການຕອນໜຶ່ງຂອງການສອບເສັງ ໂດຍມີຜູ້ຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງດຳເນີນການສອບເສັງ ຊຶ່ງຜົນການສອບເສັງຈະເຊື່ອຖືໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍຂະໜາດໃດກຳມະການຄຸມຫ້ອງ ສອບເສັງແມ່ນເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນສະນັ້ນ ກຳມະການຄຸມຫ້ອງສອບເສັງ ຈຶ່ງຄວນປະຕິບັດຕົວດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບນັກສອບ ໂດຍການຍິ້ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ່ ເວົ້າອ່ອນຫວານ ບໍ່ຄວນສະແດງກິລິຍາທ່າທີ ເຂັງຂຶ້ມ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການສອບເສັງເປັນເລື່ອງເອົາເປັນເອົາຕາຍ. ຖ້າກຳມະການຄຸມຫ້ອງສອບເສັງສະແດງທ່າທີເຂັງຂຶ້ມກັບນັກສອບກໍຈະເປັນການເພີ່ມຄວາມຢ້ານກົວຄິດຫຍັງບໍ່ອອກ.
2. ກຳມະການຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງ ຄວນມີຈິດໃຈເປັນກາງ ບໍລິສຸດ ບໍ່ຮັກຫຼັງຊັງປ່ຽງ ຄວນສະແດງທ່າທີທີ່ຢາກສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນຕອບໄດ້ຖືກຕີ ແລະ ຖືກຫຼາຍທີ່ສຸດ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜູ້ຖາມຂໍສິ່ງໄສຕ້ອງຕອບດັງໆ ເພື່ອປ້ອງກັນຄົນອື່ນໆສິ່ງໄສວ່າຈະມີການບອກຂໍ້ສອບ.
3. ໃນເວລາສອບເສັງບໍ່ໃຫ້ມີການຕິຕຽນ ຫຼື ລົງໂທດດ້ວຍວິທີໃດໆ ເມື່ອມີການທຸຈະລິດ (ບໍ່ຊື່ສັດ) ຫຼື ບົກພ່ອງ, ຄວນແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີອ່ອນໂຍນຕາມລະບຽບ ບໍ່ຄວນໃສ່ໂທດໃນທັນທີທັນໃດ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ສອບເສັງຄົນອື່ນໆເສຍສະມາທິ.
4. ໃນຫ້ອງສອບເສັງໜຶ່ງໆ ຄວນມີກຳມະການຫ້ອງສອບເສັງບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 2 ຄົນ. ກຳມະການຄວບຄຸມຫ້ອງສອບເສັງບໍ່ຄວນເຮັດສິ່ງໃດໆ ທີ່ເປັນການລົບກວນຜູ້ສອບເສັງເຊັ່ນວ່າ:
 - ບໍ່ລົມກັນໃນເວລາສອບເສັງ ຫາກມີບັນຫາໃດຈະບົກສາກັນໃນເວລານັ້ນ ຄວນເວົ້າກັນໃຫ້ຄ່ອຍທີ່ສຸດ
 - ບໍ່ຄວນຍ່າງເລາະໄປເລາະມາ ໃນເວລາດຳເນີນການສອບເສັງ ເຮັດໃຫ້ຫ້ອງສອບເສັງຈຸ້ນວາຍໄປໝົດ.
 - ການຢືນເບິ່ງເຫດການໃນຫ້ອງສອບເສັງ ບໍ່ຄວນຢືນໃນລັກສະນະທີ່ເປັນການເບິ່ງຜູ້ສອບເສັງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ. ທາງທີ່ດີຄວນຢືນຢູ່ແຈ້ງຫ້ອງຊຶ່ງສາມາດແນມເຫັນພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງໝົດທຸກຄົນ.
 - ເມື່ອຜູ້ສອບເສັງລົງມືເຮັດແລ້ວ ບໍ່ຄວນເວົ້າອັນໃດຕື່ມຖ້າບໍ່ຈຳເປັນ

-ການບອກເວລາຄວນຈະເຕືອນ 2 ເທື່ອ ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງ ແລະ ເມື່ອຍັງເຫຼືອເວລາອີກ ປະມານ 10 ນາທີ.

ເມື່ອເຫັນນັກຮຽນສ່ວນຫຼາຍເຮັດສໍາເລັດແລ້ວ ເຫຼືອນັກສອບເສັງຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງຍັງບໍ່ແລ້ວ ບໍ່ຄວນຈະ ເລັ່ງໃຫ້ເຮັດໄວໆ ຄວນປ່ອຍໃຫ້ເຮັດຈົນໝົດ ເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດ.

5. ຖ້າແບບກວດສອບມີຫຼາຍຕອນ ແລະ ຕ້ອງຕົງເວລາຈັບທຸກຕອນ ກໍາມະການສອບເສັງຄວນຈະຝຶກແອບ ການຈັບເວລາແຕ່ລະຕອນກ່ອນຈະຄຸມຫ້ອງສອບເສັງທີ່ແທ້ຈິງ.

6. ກໍາມະການຫ້ອງສອບເສັງຕ້ອງອ່ານບົດແນະນໍາ ການດຳເນີນການສອບເສັງຢ່າງລະອຽດໃຫ້ເຂົ້າໃຈແຈ່ມ ແຈ້ງໂດຍຕະຫຼອດ.

7. ອຸປະກອນໃນການດຳເນີນການສອບເສັງ ຕ້ອງກະກຽມໃຫ້ກຽມພ້ອມ ຢ່າໃຫ້ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍໃນເວລາ ສອບເສັງ.

8. ຄວນລະວັງຢ່າໃຫ້ນັກຮຽນລົງມືເຮັດກ່ອນເວລາ ແລະ ກໍຢ່າໃຊ້ວິທີການບັງຄັບເຊັ່ນ ໃຫ້ນັກຮຽນນຶ່ງກອດ ເອິກ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມຕົງຄຽດ ຜົນການສອບເສັງຈະບໍ່ໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ.

ໃນການດຳເນີນການສອບເສັງ ກໍາມະການສອບເສັງມັກຄິດແຕ່ພຽງວ່າ:

1. ເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີດຽບ
2. ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການກ່າຍກັນ ຫຼື ລົມກັນ
3. ກະຕຸ້ນນັກຮຽນໃຫ້ເຮັດໄວໆ ຫຼື ໃຫ້ເຮັດຕໍ່ໄປໆ.

ແຕ່ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກໍາມະການດຳເນີນການສອບເສັງນອກຈາກມີໜ້າທີ່ ດັ່ງກ່າວແລ້ວ ຍັງມີໜ້າທີ່ຢ່າງອື່ນອີກ ຊຶ່ງໜ້າທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວຄືການ ສັງເກດພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງ ແຕ່ລະຄົນວ່າມີພຶດຕິກຳລະຍາແນວໃດຕໍ່ການສອບເສັງ ອາດຈະໃຊ້ແບບສໍາ ຫຼວດ ລາຍການຕໍ່ໄປນີ້ປະກອບການສັງເກດພຶດຕິກຳ.

2. ການກວດໃຫ້ຄະແນນ

ການກວດໃຫ້ຄະແນນເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ສໍາຄັນ ຂອງການສອບເສັງຢ່າງໜຶ່ງ ເພາະຄະແນນທີ່ໄດ້ຈາກແບບ ກວດສອບຈະນໍາໄປໃຊ້ໃນການຕີຄວາມ ຫຼື ປະເມີນຜົນສໍາເລັດທາງການຮຳຮຽນຕໍ່ໄປ. ຖ້າຜູ້ກວດໃຊ້ວິທີການກວດ ທີ່ດີ ມີມາຕະຖານເຮັດໃຫ້ຄະແນນຂອງນັກສອບເສັງທີ່ໄດ້ກໍຈະໃກ້ຄຽງກັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດທາງວິຊາການ ທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງ ແຕ່ຖ້າຜູ້ກວດໃຊ້ວິທີການກວດບໍ່ໄດ້ມາຕະຖານ ເຖິງຈະອອກແບບທົດສອບໄດ້ດີ ປານໃດຄະແນນທີ່ໄດ້ກໍຈະບໍ່ກົງກັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດທີ່ແທ້ຈິງ, ເຮັດໃຫ້ການປະເມີນຜົນສໍາເລັດຂອງການຮຽນ ຜິດພາດ ແລະ ມີຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ການສຶກສາຂອງຊາດ ໂດຍສ່ວນລວມ.

❖ ການກວດໃຫ້ຄະແນນແບບທົດສອບອັດຕະໄນ

ຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນເປັນຂໍ້ສອບທີ່ບໍ່ມີຄຳຕອບແບບຕອບຕາຍຕົວພຽງຄຳດຽວ ຄຳຕອບຂອງນັກຮຽນບໍ່ ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດໃນເນື້ອໃນວິຊາພຽງຢ່າງດຽວ ແຕ່ຍັງຂຶ້ນກັບອົງປະກອບອື່ນໆອີກຫຼາຍປະການ ເຊັ່ນ ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາ ການສະເໜີຄວາມຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ, ການນຳຂໍ້ມູນມາອ້າງອີງ, ຄວາມຄິດລິ ເລີ່ມ ສ້າງສັນ ແລະ ອື່ນໆ. ອັນນີ້ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບລັກສະນະຂອງຂໍ້ຄຳຖາມ ດັ່ງນັ້ນ ການກວດໃຫ້ຄະແນນຂໍ້ສອບ ແບບນີ້ ຈຶ່ງຍາກທີ່ຈະໃຫ້ມີມາຕະຖານໃນການກວດຢ່າງແນ່ນອນຕາຍຕົວ ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມ ຜູ້ກວດຕ້ອງ ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ການກວດໃຫ້ຄະແນນມີຄວາມທ່ຽງຕົງ ແລະ ມີມາຕະຖານໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງສິ່ງຕໍ່ ໄປ:

-ສົນໃຈສະເພາະຄຳຕອບທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຖາມເທົ່ານັ້ນ.

-ຫຼີກເວັ້ນຄວາມລຳອຽງໃນການກວດໃຫ້ຄະແນນ

- ບໍ່ເອົາຄວາມຄິດເຫັນສ່ວນຕົວເຂົ້າໄປມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການກວດໃຫ້ຄະແນນ.
- ນໍາວິທີການທີ່ເປັນມາຕະຖານໄປກວດຢ່າງສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນທຸກຄົນ.

❖ ການກວດໃຫ້ຄະແນນແບບທົດສອບປາລະໄນ

ຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ມີຄໍາຕອບແນ່ນອນຕາຍຕົວ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະມີຄໍາຕອບຖືກພຽງຄໍາຕອບດຽວ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນການກວດໃຫ້ຄະແນນຈຶ່ງຂ້ອນຂ້າງງ່າຍ ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມ ຜູ້ກວດກໍຈະຕ້ອງກໍານົດມາຕະຖານໃນການກວດໄວ້ຢ່າງດີເຊັ່ນດຽວກັນ.

ການກວດຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ ມີວິທີແຕກຕ່າງກັນຕາມແຕ່ລະຊະນິດຂອງຂໍ້ສອບ ຊຶ່ງແມ່ນຂໍ້ສອບແບບຖືກຜິດ ຈັບຄູ່ ຕື່ມຄໍາ ຫຼື ຕອບສັ້ນ ແລະ ແບບເລືອກຕອບ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ການກວດໃຫ້ຄະແນນແບບກວດສອບອັດຕະໄນ ແລະ ແບບກວດສອບປາລະໄນ, ໃນທີ່ນີ້ຈະໄດ້ຈະໄດ້ເລົ່າເຖິງການກວດໃຫ້ຄະແນນຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ. ການທີ່ຈະໃຫ້ນັກຮຽນບັນທຶກຄໍາຕອບລົງໃນແບບກວດສອບ ຫຼື ລົງໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບນັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຊະນິດຂອງຂໍ້ສອບທີ່ຈະກວດສອບ ອາຍຸ ແລະ ລະດັບຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນທີ່ຈະກວດສອບ ຖ້າໃຊ້ເຄື່ອງຈັກໃນການກວດໃຫ້ຄະແນນ, ການທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນບັນທຶກຄໍາຕອບລົງໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບຈະເຮັດໃຫ້ ສະດວກຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່ອງໄວກວ່າການໃຫ້ນັກຮຽນບັນທຶກລົງໃນຕົວແບບກວດສອບ.

ໂດຍທົ່ວໄປການກວດໃຫ້ຄະແນນມີຢູ່ 2 ວິທີຄື:

1. ໃຊ້ມືກວດ
2. ໃຊ້ເຄື່ອງຈັກກວດ

ກ. ການໃຊ້ມືກວດ (Hand Scoring)

ສໍາລັບຂໍ້ສອບຊະນິດຕື່ມຄໍາ ຄູອາດກຽມເຮັດຄໍາຕອບໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໂດຍບັນທຶກຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງລົງໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບ ຫຼື ຕົວແບບກວດສອບທີ່ຍະຫວ່າງໄວ້ແລ້ວ ເອົາຄໍາຕອບໄປທຽບກັບຄໍາຕອບນີ້ ທີ່ນັກຮຽນເຮັດ. ວິທີນີ້ກໍຈະຊ່ວຍໃຫ້ການກວດຂໍ້ສອບໄວຂຶ້ນ. ແຕ່ຖ້າເປັນຂໍ້ສອບຊະນິດເລືອກຕອບ ເຮົາເຮັດຄໍາຕອບໂດຍການເຈາະຮູໃຫ້ຊື່ກັບຂໍ້ເລືອກທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລ້ວນໍາເອົາໄປວາງທັບກັບເຈ້ຍຄໍາຕອບທີ່ນັກຮຽນເຮັດສິ່ງໃຫ້. ໃຊ້ສີສີແດງເຮັດ ເຄື່ອງໝາຍໃນກໍລະນີທີ່ນັກຮຽນຕອບຜິດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ແລ້ວນັບຈໍານວນຂໍ້ທີ່ຜິດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໄປລົບອອກຈາກຈໍານວນຂໍ້ສອບທັງໝົດທີ່ເຫຼືອກໍແມ່ນຈໍານວນຂໍ້ທີ່ນັກຮຽນເຮັດຖືກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄູກວດເບິ່ງເຈ້ຍຄໍາຕອບເສຍກ່ອນວ່າ ມີຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ນັກຮຽນເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃສ່ຕົວເລືອກເກີນກວ່າໜຶ່ງຕົວເລືອກໂດຍບໍ່ໄດ້ລົບ ຫຼື ຂີດຂ້າອອກຈະຕ້ອງທັກຂໍ້ນັ້ນອອກໄປພ້ອມ.

ຂ. ການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກກວດ (Machine Scoring)

ໃນການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກກວດໃຫ້ຄະແນນນັ້ນ ຄູຄວນໃຫ້ນັກຮຽນບັນທຶກຄໍາຕອບລົງໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບທີ່ແຍກອອກຈາກຕົວແບບທົດສອບ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວກວ່າ ແຕ່ການໃຫ້ນັກຮຽນບັນທຶກຄໍາຕອບລົງໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບນີ້ ອາດຈະບໍ່ເໝາະກັບນັກຮຽນຊັ້ນນ້ອຍ ຫຼື ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຊ້າ ເພາະວ່ານັກຮຽນຈະຕ້ອງຈື່ຄໍາຖາມທີ່ຕົນເອງ ຈະຕ້ອງຕອບຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລ້ວນໍາໄປຕອບລົງໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບທີ່ແຍກອອກຕ່າງຫາກ ແລະ ຖ້າມີຂໍ້ໃດຂ້າມຍັງບໍ່ຕອບກໍຈະຕ້ອງຂ້າມຂໍ້ໃຫ້ກົງກັນອີກດ້ວຍ ຊຶ່ງນັບວ່າຫຍຸ້ງຍາກສໍາລັບນັກຮຽນຊັ້ນນ້ອຍໆ. ຖ້າຈະໃຫ້ນັກຮຽນບັນທຶກຄໍາຕອບລົງໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບທີ່ແຍກອອກຕ່າງຫາກ ຄູຈໍາເປັນຈະຕ້ອງຊີ້ແຈງໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ເຈ້ຍຄໍາຕອບໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ລອງເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ເບິ່ງກ່ອນຈັກ 1-2 ຂໍ້ກ່ອນທີ່ຈະໃຫ້ເລີ່ມລົງມືເຮັດຂໍ້ສອບຈິງ.

ການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກກວດຂໍ້ສອບຈະເຮັດໃຫ້ການກວດຂໍ້ສອບມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງເຊັ່ນ ເຄື່ອງ IBM 1230 ສາມາດກວດເຈ້ຍໄດ້ຊິວໂມງລະ 900 ແຜ່ນ ຫຼື ເຄື່ອງ Digitek Optical Scanning ສາມາດກວດໄດ້ 1200 ແຜ່ນຕໍ່ຊິວໂມງ. ຄວາມຄາດເຄື່ອນໃນການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກກວດອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຄືກັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ນັກຮຽນເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃນເຈ້ຍຄໍາຕອບບໍ່ຊັດເຈນ ລົບຕົວເລືອກທີ່ບໍ່ຕ້ອງການອອກບໍ່ໝົດເຮັດເຈ້ຍຄໍາຕອບປຽກ ຫຼື ຫຍໍ້ດັ່ງນັ້ນ ກ່ອນທີ່ຈະເອົາເຈ້ຍຄໍາຕອບໄປໃຫ້ເຄື່ອງຈັກກວດ ຄູຈໍາເປັນຕ້ອງກວດສອບຄວາມຮຽບຮ້ອຍຂອງການ

ບັນທຶກຄຳຕອບແຕ່ລະຂໍ້ ແລະ ຕົວເຈ້ຍຄຳຕອບເສຍກ່ອນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ຄາດເຄື່ອນຕ່າງໆໃຫ້ໜ້ອຍລົງ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກກວດສອບນັ້ນ ເຄື່ອງຈັກຈະພິມຄະແນນຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນອອກມາພ້ອມ ທັງຊື່ນາມສະກຸນຂອງນັກຮຽນ ພິມຄຳຄະແນນມາຕະຖານ, ເປີເຊັນ, ກວດສອບການກະຈາຍຂອງຄະແນນ, ຈຳນວນກາງ, midiane ແລະ ຄ່າຄວາມເຊື່ອໜັ້ນຂອງແບບກວດສອບອີກດ້ວຍ.

ເຖິງວ່ານັກຮຽນຈະບັນທຶກຄຳຕອບລົງໃນແບບກວດສອບໂດຍກົງ ຫຼື ລົງໃນເຈ້ຍຄຳຕອບທີ່ແຍກອອກຕ່າງຫາກ ຄູ ຈະເຮັດການກວດເຈ້ຍຄຳຕອບເອງ ຫຼື ໃຫ້ຄົນອື່ນກວດ ຫຼື ຈະໃຊ້ເຄື່ອງກວດກຳຕາມມີສິ່ງທີ່ຄູຈະຕ້ອງລະວັງຢ່າງສູງ ຊຶ່ງແມ່ນການແກ້ຂໍ້ສອບແຕ່ລະຈະຕ້ອງມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈັດເຮັດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ສ່ວນຄວາມຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ ການສະກົດຄຳໄວຍະກອນ ແລະ ລາຍມືຄວນແຍກຄະແນນອອກຕ່າງຫາກ. ນອກຈາກນີ້ຖ້າເປັນຂໍ້ສອບແບບເລືອກ ຕອບຄວນຈະໃຫ້ນ້ຳໜັກຂອງຄະແນນແຕ່ລະຂໍ້ເທົ່າກັນ, ເພາະຖ້າໃຫ້ນ້ຳໜັກຄະແນນຂອງແຕ່ລະຂໍ້ບໍ່ເທົ່າກັນຈະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໃຫ້ຄະແນນ ແລະ ຂາດຄວາມເຊື່ອໜັ້ນໃນການໃຫ້ຄະແນນອີກດ້ວຍ.

3. ເກນຂອງການໃຫ້ຄະແນນ

3.1. ຄວາມໝາຍຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics)

ແມ່ນເຄື່ອງມືການໃຫ້ຄະແນນ (Scoring Tool) ທີ່ເກີດຈາກການລວມກັນລະຫວ່າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Scoring Criteria) ກັບ ຄຳລະດັບຄະແນນ (Rating scale) ເພື່ອບອກເຖິງຄຸນະພາບຂອງງານ.

3.1.1 ຄວາມສຳຄັນຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics)

- ການຕັດສິນໃຫ້ຄະແນນມີຄວາມທ່ຽງຕົງ ແລະ ຍຸດທິທຳ
- ຊ່ວຍໃຫ້ຄູສາມາດຕັ້ງຄວາມຄາດຫວັງກັບການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ
- ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດປັບປຸງຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນ

3.1.2 ລັກສະນະຂອງ Rubrics ທີ່ດີ

- ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ
- ຈຳແນກການປະຕິບັດຢ່າງທ່ຽງຕົງ
- ແຕ່ລະຕົວບໍ່ມີການລວມເກນການໃຫ້ຄະແນນ
- ວິເຄາະກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງລະອຽດ
- ພາສາທີ່ໃຊ້ອະທິບາຍຈຳແນກກິດຈະກຳຢ່າງຊັດເຈນ
- ສາມາດຕິດສິນຜົນຂອງກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

3.2. ປະເພດຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ Rubrics

3.2.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນ ຫຼື Rubrics ມີ 2 ແບບຄື :

- 3.2.1.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)
- 3.2.2 ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈຳແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic score)

3.2.1.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)

ເປັນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍນຳເອົາລາຍການປະເມີນທາງດ້ານຂະບວນການ ແລະ ກິດຈະກຳມາລວມກັນໃນແຕ່ ລະດັບຄຸນະພາບ

ຕົວຢ່າງ ເກນໃຫ້ຄະແນນຜົນງານການແກ້ໂຈດຄະນິດສາດ

☐ ເກນ 1	☐ ຄຳຕອບຖືກ ສະແດງເຫດຜົນຖືກຕ້ອງ ແນວຄິດຊັດເຈນ	☐ (ຄະແນນ 4)
☐ ເກນ 2	☐ ຄຳຕອບຖືກ ສະແດງເຫດຜົນຖືກຕ້ອງ ອາດມີຂໍ້ຜິດພາດເລັກນ້ອຍ	☐ (ຄະແນນ 3)
☐ ເກນ 3	☐ ເຫດຜົນ ຫຼື ການຄຳນວນຜິດພາດແຕ່ມີແນວທາງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຄຳຕອບ	☐ (ຄະແນນ 2)
☐ ເກນ 4	☐ ສະແດງວິທີຄິດເລັກນ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ມີຄຳຕອບ	☐ (ຄະແນນ 1)

ເກນ 5	☐ ບໍ່ຕອບ ຫຼື ຕອບບໍ່ຖືກເລີຍ	☐ (ຄະແນນ 0)
-------	---	-------------------------------------

ເກນການປະເມີນທັກສະການຂຽນ

ລະດັບຄະແນນ	ລັກສະນະຂອງການຂຽນ
3 (ດີ)	ຂຽນໄດ້ກົງປະເດັນ ແລະ ຊັດເຈນ ມີຄຳນຳ ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ຢ່າງຊັດເຈນ ຕິດສະກົດ ແລະ ໄວຍະກອນມີຄວາມຖືກຕ້ອງສົມບູນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈງ່າຍມີແນວຄິດທີ່ໜ້າສົນໃຈ ມີເຫດຜົນ ໃຊ້ພາສາຢ່າງຖືກຕ້ອງ
2 (ຜ່ານ)	ຂຽນໄດ້ກົງປະເດັນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ມີຄຳນຳ ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ພາສາທີ່ໃຊ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເກີດຄວາມສັບສົນ ເຫດຜົນຍັງບໍ່ຄ່ອຍສອດຄ່ອງກັນ
1 (ຕ້ອງປັບປຸງ)	ຂຽນບໍ່ກົງປະເດັນ ບໍ່ມີການຈັດລະບົບການຂຽນເຊັ່ນ ຄຳນຳ, ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ພາສາທີ່ໃຊ້ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເກີດມີຄວາມສັບສົນ ຂາດເຫດຜົນສະໜັບສະໜູນໃຊ້ສັບທີ່ເໝາະສົມ

3.2.2.2 ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈຳແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic Score)

ເປັນການໃຫ້ຄະແນນເປັນລາຍການຍ່ອຍ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຂຽນຄຳອະທິບາຍຄຸນນະພາບໃນທຸກໆລະດັບ

ຕົວຢ່າງ: ເກນການປະເມີນການເລົ່ານິທານ

☐ ລາຍການປະເມີນ	☐ ຄຸນນະພາບ		
	☐ ດີ ☐ (3)	☐ ພໍໃຊ້ ☐ (2)	☐ ຄວນປັບປຸງ ☐ (1)
ເນື້ອໃນ	☐ ມີອົງປະກອບເຊັ່ນ: ມີການກຳນົດບັນຫາ ມີພອນສະຫວັນການເລົ່າເລື່ອງ ແລະ ການຈັບໃຈຄວາມ ແລະ ເນື້ອເລື່ອງບໍ່ຕ່າງຈາກເລື່ອງເດີມຫຼາຍ ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ	☐ ຂາດອົງປະກອບ ບາງປະການແຕ່ເລື່ອງ ຍັງຄົງເນື້ອໃນຫຼັກຢູ່	☐ ຂາດອົງປະກອບຫຼາຍ ປະການ ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງສັ້ນ ☐ ຂາດຄວາມລະອຽດ ຫຼັກ ແລະ ບໍ່ໜ້າສົນໃຈ
ພາສາ	☐ ມີຄວາມຄ່ອງໃນການເລົ່າບໍ່ກະຕຸດກະຕັກຟັງມ່ວນດີ ເຖິງຈະຜິດໄວຍະກອນຢູ່ ມີການໃຊ້ຂອງຕົນເອງ	☐ ຜິດໄວຍະກອນ ເຮັດໃຫ້ການເລົ່າເລື່ອງ ສະດຸດ ☐ ຂາດຕອນ	☐ ການອອກສຽງ ແລະ ໄວຍະກອນຜິດຫຼາຍ ຈົນ ຍາກແກ່ການຟັງໃຫ້ ເຂົ້າໃຈ ຫຼື ຈົນເດົາເລື່ອງຕໍ່ ໄປບໍ່ໄດ້
ນ້ຳສຽງ, ລິລາ	☐ ມີການໃຊ້ສຽງໜັກ, ເບົາ ແລະ ໃຊ້ທ່າທາງປະກອບເພື່ອຊ່ວຍຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເລື່ອງເປັນໜ້າ ສົນໃຈ	☐ ໃຊ້ນ້ຳສຽງແບບ ດຽວລຽບໆ ໃຊ້ທ່າທາງ ປະກອບນ້ອຍ	☐ ໃຊ້ນ້ຳສຽງເປັນແບບ ອ່ານຫຼາຍກວ່າແບບເລົ່າ ເລື່ອງບໍ່ໃຊ້ສີໜ້າທ່າທາງ ປະກອບເພື່ອຄວາມໜ້າ ສົນໃຈ

3.2 ວິທີການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ Rubrics

ປັດຈຸບັນນັກສຶກສາໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢ່າງຫຼາຍກ່ຽວກັບການສ້າງເກນການປະເມີນ ທັງນີ້ເນື່ອງມາຈາກການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນກຳລັງປ່ຽນແປງສູ່ການປະເມີນຕາມສະພາບຈິງ ແລະ ການປະເມີນຈະເນັ້ນຂະບວນການປະຕິບັດຫຼາຍຂຶ້ນ ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາເກນການປະເມີນທີ່ສະທ້ອນຫຼັກສູດ ແລະ ການສອນຂອງແຕ່ລະຄົນ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ເກນປະເມີນມີຄວາມສຳພັນກັບການຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ການອອກແບບເກນການປະເມີນຕ້ອງພະຍາຍາມໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ກຳນົດສິ່ງທີ່ປະເມີນໃຫ້ຊັດເຈນວ່າຕ້ອງການປະເມີນວຽກຫຍັງ ?

ຂັ້ນຕອນທີ 2 ກຳນົດຄວາມໝາຍຂອງຄຸນລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ຈະວັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ 1

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ກຳນົດລາຍການ ຫຼື ຕົວບົ່ງຊີ້ຂອງຄຸນລັກສະນະຂອງວຽກ ຫຼື ຂະບວນການປະຕິບັດວຽກ

ຂັ້ນຕອນທີ 4 ລະບຸລະດັບຂອງຄຸນລັກສະນະ ເຊັ່ນ 3 ລະດັບ ຄີ ດີ ພໍໃຊ້ ຜ່ານເກນ ຫຼື 4 ລະດັບ ຄີ ດີຫຼາຍ ດີ ປານກາງ ຄວນປັບປຸງ

ຂັ້ນຕອນທີ 5 ກຳນົດຕົວຢ່າງວຽກທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ ໂດຍການນຳວຽກງານຕ່າງໆມາເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຕົວຢ່າງວຽກນັ້ນໆ ແລະ ຂຽນບັນຍາຍລັກສະນະຂອງວຽກທີ່ມີຄຸນລັກສະນະພາບດີທີ່ສຸດ ແລະ ຂຽນບັນຍາຍລັກສະນະຂອງວຽກທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່າທີ່ສຸດ

ແລ້ວຄ່ອຍຂຽນວຽກທີ່ມີລັກສະນະກາງໆ ເຊິ່ງຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນທີ່ປະຕິບັດຍາກທີ່ສຸດ ເພາະການສ້າງ ຫຼື ການບັນຍາຍຄຸນລັກສະນະຂອງຄຸນລັກສະນະພາບຂອງວຽກໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະດັບ.

Weiner and Cohen (1997) ໄດ້ສະເໜີແນະການແບ່ງລະດັບຄຸນລັກສະນະ ແລະ ການຂຽນອະທິບາຍວຽກແຕ່ລະລະດັບມີ 4 ລະດັບຄື:

ລະດັບ 4 ມີ (yes) ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດຢ່າງຄົບຖ້ວນ

ລະດັບ 3 ມີ -ແຕ່ (yes-but) ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດແຕ່ຂາດລາຍລະອຽດບາງຢ່າງ

ລະດັບ 2 ບໍ່ມີ-ແຕ່ (no but) ບໍ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດຢ່າງພຽງພໍ ແຕ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດພຽງເລັກນ້ອຍ

ລະດັບ 1 ບໍ່ມີ (no) ບໍ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດ

ຂັ້ນຕອນທີ 6 ໃຫ້ນັກຮຽນປະເມີນຜົນເອງ ແລະ ປະເມີນເພື່ອນຂັ້ນນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນຜິດລິດວຽກຂະນະປະຕິບັດວຽກ ໃຫ້ນັກຮຽນຢຸດບາງຊ່ວງເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ເກນການປະເມີນວຽກຂອງຕົນເອງ ແລະ ປະເມີນວຽກຂອງເພື່ອນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 7 ແກ້ໄຂປັບປຸງຂັ້ນນີ້ເປັນການປັບປຸງວຽກຂອງຕົນເອງຕາມຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ໄດ້ຈາກຂັ້ນຕອນທີ 6

ຂັ້ນຕອນທີ 8 ໄດ້ເກນປະເມີນ ເພື່ອຄູ່ຜູ້ສອນໄດ້ນຳໄປໃຊ້ໃນການປະເມີນວຽກຂອງນັກຮຽນຕໍ່ໄປ

ດັ່ງນັ້ນຄູ່ຜູ້ສອນຕ້ອງການຝຶກສ້າງເກນການປະເມີນກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກຂໍ້ສະເໜີແນະດັ່ງກ່າວແລ້ວຄ່ອຍ

ພັດທະນາຕົນເອງໄປເລື້ອຍໆ ກໍ່ຈະໄດ້ເກນປະເມີນທີ່ມີຄຸນລັກສະນະທັງຄວາມທ່ຽງຕົງ (Validity) ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Reliability) ມີຄວາມເປັນປາລະໄນ (Objectivity) ແລະ ມີອຳນາດຈຳແນກ (Discriminant) ສາມາດປະເມີນຜົນງານ ຫຼື ຂະບວນການປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນໄດ້ຕາມສະພາບຈິງ.

3.3 ຕົວຢ່າງ rubrics

ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)

ເກນການໃຫ້ຄະແນນດ້ານທັກສະ / ຂະບວນການທາງຄະນິດສາດ

ທັກສະ / ຂະບວນການແກ້ບັນຫາ

ຄະແນນ / ຄວາມໝາຍ	ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາທີ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນ
4 (ດີຫຼາຍ)	ໃຊ້ຍຸດທະວິທີດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາສໍາເລັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນໃນການໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ເຂົ້າໃຈຊັດເຈນ
3 (ດີ)	ໃຊ້ຍຸດທະວິທີດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາສໍາເລັດແຕ່ອາດຈະອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນໃນການໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ດີກວ່ານີ້
2 (ພໍໃຊ້)	ໃຊ້ຍຸດທະວິທີດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາສໍາເລັດພຽງບາງສ່ວນ ອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນໃນການໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ບາງສ່ວນ
1 (ຕ້ອງປັບປຸງ)	ມີຮ່ອງຮອຍດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາບາງສ່ວນເລີ່ມຄິດວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ວິທີການນັ້ນແລ້ວ ຍຸດອະທິບາຍຕໍ່ບໍ່ໄດ້ ແກ້ບັນຫາບໍ່ສໍາເລັດ
0 ບໍ່ພະຍາຍາມ	ເຮັດໄດ້ບໍ່ເຖິງເກນ ຫຼື ບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍການດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາ

ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈໍາແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic Score)

ຕົວຢ່າງ ການປະເມີນໂຄງການ

ລາຍການປະເມີນ	ຄຸນນະພາບ		
	ດີ (3)	ພໍໃຊ້ (2)	ຄວນປັບປຸງ (1)
1.ຄວາມຄິດເລີ່ມສ້າງສັນ	ໂຄງການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄິດເລີ່ມສ້າງສັນ	ບາງສ່ວນຂອງໂຄງການຮູບແບບໃໝ່ຈາກໂຄງການທີ່ມີຜູ້ເຮັດຢູ່ແລ້ວ	ໂຄງການຄ້າຍຄືກັບສິ່ງທີ່ເຄີຍເຮັດມາແລ້ວ
2. ການກໍານົດບັນຫາ ແລະ ການຕັ້ງສົມມຸດຕິຖານ	ສົມມຸດຕິຖານສອດຄ່ອງກັບບັນຫາ ແລະ ສະແດງຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງເຫດ ແລະ ຜົນຢ່າງຊັດເຈນ	ສົມມຸດຕິຖານສອດຄ່ອງກັບບັນຫາ	ສົມມຸດຕິຖານບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບັນຫາ
3. ຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ແທ້ຈິງປະກອບການເຮັດໂຄງການ	ມີການສຶກສາຄື້ນຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂໍ້ແທ້ຈິງຄວບຄຸມທຸກປະເດັນທີ່ສຶກສາຢ່າງພຽງພໍ	ມີການສຶກສາຄື້ນຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂໍ້ແທ້ຈິງແຕ່ບໍ່ຄວບຄຸມປະເດັນທີ່ສຶກສາ	ບໍ່ມີການສຶກສາຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂໍ້ແທ້ຈິງຕ່າງໆ
4.ການອອກແບບການທົດລອງ	ສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຕິຖານ ແລະ ຄວບຄຸມຕົວແປຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນ	ສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຕິຖານ ແລະ ຄວບຄຸມຕົວແປຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນ	ສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຕິຖານແຕ່ການຄວບຄຸມຕົວແປບໍ່ຖືກຕ້ອງ
5. ອຸປະກອນ ແລະ	ເລືອກໃຊ້ອຸປະກອນ	ເລືອກໃຊ້ອຸປະກອນບາງ	ເລືອກໃຊ້ອຸປະກອນ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການທົດລອງ	ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ	ສ່ວນຖືກຕ້ອງ	ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
6. ການດຳເນີນການທົດລອງ	ດຳເນີນການທົດລອງໄດ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງສົມບູນ	ດຳເນີນການທົດລອງໄດ້ຖືກຕ້ອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່	ດຳເນີນການທົດລອງບໍ່ຖືກຕ້ອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່
7. ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ	ບັນທຶກຂໍ້ມູນກົງຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການສຶກສາຖືກຕ້ອງ ແລະ ລະອຽດ	ບັນທຶກຂໍ້ມູນກົງຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການສຶກສາ ແລະ ຖືກຕ້ອງ	ບັນທຶກຂໍ້ມູນກົງຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການສຶກສາ
8. ການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນ	ມີການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ	ມີການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນຖືກຕ້ອງ	ມີການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນຖືກຕ້ອງບາງສ່ວນ
9. ການແປຄວາມໝາຍຂໍ້ມູນ ແລະ ການສະຫຼຸບຜົນຂອງຂໍ້ມູນ	ການແປຄວາມໝາຍຖືກຕ້ອງ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນ	ການແປຄວາມໝາຍຖືກຕ້ອງແຕ່ສະຫຼຸບຜົນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນ	ການແປຄວາມໝາຍຖືກຕ້ອງບາງສ່ວນ
10. ການຂຽນລາຍງານ	ມີການນຳສະເໜີເປັນຂັ້ນຕອນສົມບູນ ແລະ ຊັດເຈນ	ມີການນຳສະເໜີເປັນຂັ້ນຕອນດີແຕ່ຍັງບໍ່ຊັດເຈນ	ມີການນຳສະເໜີເປັນຂັ້ນຕອນບາງຄັ້ງ

ບົດທີ 8

ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

1.ຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງແຜ່ມຜົນງານນັກຮຽນ

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນຄື ການສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນຢ່າງມີຈຸດໝາຍທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມຂອງນັກຮຽນ, ຄວາມກ້າວໜ້າ ຜົນສໍາເລັດຂອງນັກຮຽນໃນດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍໆດ້ານ ການສະສົມຜົນງານນີ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເລືອກໃບງານໂດຍມີບັນທັດຖານ ຫຼື ເຫດຜົນຂອງການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນແກນໃນການປະເມີນໃບງານ ການບັນທຶກຜົນການສະທ້ອນຜົນງານໂດຍຕົວນັກຮຽນເອງ

1.2 ຄວາມໝາຍການປະເມີນແຜ່ມຜົນງານ

ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ເປັນວິທີປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຜົນ ເຊິ່ງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ລວບລວມຜົນງານຂອງຕົນເຊັ່ນ ວຽກງານ, ວຽກໂຄງການ, ວຽກງານກ່ຽວກັບສິລະປະກຳ, ການຂຽນຕ່າງໆ, ການທົດລອງ, ແບບສຳຫຼວດທັກສະ, ແບບທົດລອງ, ກິດຈະກຳກຸ່ມ, ການແກ້ບັນຫາ, ການບັນທຶກການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ, ລາຍງານສະຫຼຸບຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ອື່ນໆເອົາມາສະສົມໄວ້ໃນແຜ່ມຜົນງານ.

1.3 ຈຸດປະສົງໃນການປະເມີນແຜ່ມຜົນງານ

- ເພື່ອພັດທະນາສັກກະຍະພາບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ເພິ່ງປະສົງຂອງນັກຮຽນໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຫຼັກສູດ
- ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນນັກຮຽນເປັນສຳຄັນ ດ້ວຍການປະຕິບັດຕົວຈິງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດມິນິໄສຮັກ
- ການເຮັດວຽກ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຕາມສະພາບຈິງ.
- ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນສ້າງອົງຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງແທນການທ່ອງຈຳຄວາມຮູ້ເພື່ອພັດທະນາພຸດທິປັນຍາ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນໃນການແກ້ບັນຫາ.
- ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນແບບຮ່ວມມືກັນ ລະຫວ່າງຄູ ນັກຮຽນ ຜູ້ປົກຄອງໃນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.
- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີທັກສະໃນການເກັບສະສົມຂໍ້ມູນ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ສັງເຄາະຂໍ້ມູນ ຄັດເລືອກ ຈັດເກັບ ແລະ ນຳ ສະເໜີຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ ຈັດທຳແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ເພື່ອເປັນການຕຽມຄົນໃຫ້ພ້ອມ ແລະ ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສັງຄົມຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມພາກພູມໃຈໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດຂອງຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເກີດແຮງ ຈູງໃຈ ສຳເລັດໃນການຮຽນ

1.4 ລັກສະນະຂອງແຜ່ມຜົນງານ

ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບຂອງແຜ່ມສະສົມຜົນງານຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດປະສົງທີ່ຈັດເຮັດຂຶ້ນໄດ້ມີການຈຳແນກລັກສະນະຂອງແຜ່ມສະສົມຜົນງານເປັນຫຼາຍລັກສະນະດັ່ງນີ້.

1.4.1 ຈຳແນກຄວາມບຸກຄົນ

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານສ່ວນບຸກຄົນ (Personal portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງເຖິງບຸກຄະລິກຕະພາບສ່ວນຕົວຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ເຮັດໃຫ້ຄູ່ຮູ້ຈັກຄວາມສາມາດພິເສດ ຄວາມສົນໃຈ ຄວາມຖະໜັດ ຕາມທຳມະຊາດຂອງຜູ້ຮຽນ ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດໃນການແນະແນວການສຶກສາພາຍໃນແຟ້ມປະກອບດ້ວຍຮູບພາບ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ນອກໂຮງຮຽນທີ່ນັກຮຽນເຮັດເມື່ອມີເວລາວ່າງ ເຊັ່ນ ວຽກທີ່ມັກ ດົນຕີ ກິລາ ແລະ ງານສິລະປະເປັນຕົ້ນ.

2. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງໂຄງການຕ່າງໆ (Project portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມເຮັດວຽກຕາມໂຄງການຈົນປະສົບຄວາມສຳເລັດເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສຶກສາລາຍງານບຸກຄົນ (independent study) ເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານໂຄງການວິທະຍາສາດ ໃນແຟ້ມປະກອບດ້ວຍ ຄວາມເປັນມາຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ ຂັ້ນຕອນໃນການດຳເນີນງານ ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ ແລະ ຜົນງານທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນຕົ້ນ

3. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທາງວິຊາການ (academic Portfolio) ຫຼື ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນ (student portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນຕາມຫຼັກສູດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການປະເມີນຜົນການຮຽນເຊິ່ງສາມາດຈັດເຮັດຮູບແບບຕ່າງໆກັນດັ່ງນີ້

3.1 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນໂດຍເຮັດເປັນລາຍວິຊາ ຫຼື ເຮັດແບບບູລະນະການລາຍຫຼາຍວິຊາກໍ່ໄດ້ໃນພາກຮຽນ 1 ຫຼື 1 ສຶກຮຽນໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານທີ່ຕິດເດັ່ນຂອງແຕ່ລະວິຊາມາເກັບສະສົມໄວ້ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງເຊັ່ນ : ປ 1 - ປ4 ຫຼື ປ 4 - ປ 5 ເພື່ອໃຫ້ເຫັນພັດທະນາການໃນຊ່ວງເວລາດັ່ງກ່າວ.

3.2 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງຊັ້ນຮຽນເພື່ອເກັບສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງພາບລວມຂອງຄວາມສຳເລັດໃນຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ການເຮັດກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນໜຶ່ງຄັ້ງ ເຊັ່ນ ກິດຈະກຳການສະແດງລະຄອນ , ກິດຈະກຳກິລາ

3.3 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງໂຮງຮຽນ ເພື່ອເກັບສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມສຳເລັດໃນການສຶກສາຂອງໂຮງຮຽນ ເຊັ່ນ: ກິດຈະກຳການປະກວດຂອງໂຮງຮຽນ

4. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານວິຊາຊີບ (Professional portfolio)

ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ ອາດເຮັດໄດ້ໂດຍບຸກຄົນຫຼາຍຝ່າຍ ເຊັ່ນ ການສະສົມແຟ້ມຜົນງານເພື່ອການເຂົ້າຮຽນຕໍ່ລະດັບມັດທະຍົມປາຍ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານກ່ຽວກັບການຝຶກສອນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງຄູ່ເພື່ອປະເມີນເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງພະນັກງານ ເພື່ອປະໂຫຍດສຳລັບນາຍຈ້າງກວດສອບພຶດຕິກຳໄກ່ການເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ.

1.4.2 ຈຳແນກຕາມລະດັບຂອງການເຮັດແຟ້ມສະສົມຜົນງານ

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານດຳເນີນງານລະຫວ່າງດຳເນີນການ(working portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງການສະສົມລວບລວມວຽກ ທີ່ຜູ້ຮຽນສ້າງຂຶ້ນຈາກການຮຽນ-ການສອນເພື່ອສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຮຽນຈິງ (authentic learning) ອາດຈະເປັນຜົນງານທີ່ຍັງເຮັດບໍ່ເລັດ ຫຼື ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຜ່ານການປະເມີນໂດຍບຸກຄົນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ແຕ່ຍັງໄດ້ຄັດເລືອກຜົນງານທີ່ພໍໃຈ ການຈັດເກັບຍັງບໍ່ເປັນລະບົບຈິ່ງບໍ່ແມ່ນແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສົມບູນ.

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສົມບູນ (Final portfolio or portfolio evidence) ເປັນແຟ້ມທີ່ຜູ້ຮຽນຄັດເລືອກວຽກເພື່ອຈຸດປະສົງຫຼາຍປະການເຊັ່ນ: ເລືອກໃບງານທີ່ດີທີ່ສຸດ ວຽກສະແດງຄວາມກ້າວໜ້າ ວຽກທີ່ຕອບສະໜອງຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ຫຼື ຕອບສະໜອງຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດໃນການຮຽນ ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຕັດສິນຜົນການຮຽນ

ຮູ້ສາມາດນຳແຟ້ມສະສົມຜົນງານສະບັບສົມບູນມາຈັດງານເທດສະການ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຊົມ ດ້ວຍເຫດນີ້ ບາງທີຂຶ້ນເອີ້ນວ່າ (showing portfolio)

1.4.3 ຈຳແນກຕາມລັກສະນະທຳມະຊາດຂອງວິຊາ

ການເຮັດແຟ້ມຜົນງານນັກຮຽນສາມາດຈຳແນກຕາມລັກສະນະທຳມະຊາດຂອງວິຊາ ໄດ້ 2 ປະເພດຄື

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງນັກຮຽນ (Progress portfolio) ເປັນການ ເກັບສະສົມຜົນງານໃນວິຊາທີ່ກະສະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນັກຮຽນຝຶກຜົນ ຫຼື ເຮັດຊ້ຳໃນເລື່ອງນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນເກີດ ຄວາມຊຳນານ ເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານການຂຽນກາບກອນ, ການຂຽນລຽງຄວາມ ເປັນຕົ້ນແຟ້ມສະສົມປະເພດນີ້ ສະແດງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງພັດທະນາການຄວາມກ້າວໜ້າໃນເລື່ອງທີ່ຝຶກຜົນຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

2. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ (mastery portfolio) ເປັນການເກັບ ສະສົມຜົນງານໃນວິຊາທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງປະຕິບັດ ເພື່ອສ້າງອົງຄວາມຮູ້ ຫຼືສະແດງເຖິງຄວາມ ຮອບຮູ້ໃນເລື່ອງຕ່າງໆເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານກຸ່ມສ້າງເສີມປະສົບການຊີວິດ ແຟ້ມສະສົມຜົນງານປະເພດນີ້ຈະ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

1.4.4 ຈຳແນກຕາມຈຸດປະສົງການນຳໄປໃຊ້ເປັນ 3 ລັກສະນະ

1 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຖາວອນ (Permanent) ເປັນການເກັບຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງຜູ້ຮຽນໄວ້ ເຮັດໃຫ້ເຫັນຮູບ ຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຢ່າງຊັດເຈນ ຕົວຢ່າງຜົນງານຈະຖືກຄັດເລືອກມາເປັນຢ່າງດີ ແຟ້ມນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ປະຫວັດ ສ່ວນຕົວ ສຸຂະພາບນັກຮຽນ ການພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນ ການປ່ຽນແປງຂອງເຈົ້າຂອງແຟ້ມທັງການຮຽນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ແຟ້ມນີ້ຈະໃຊ້ຕິດຕົວໃນການຮຽນຊັ້ນສູງຕໍ່ໄປ ຫຼື ໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຕິດຕໍ່ ຫຼື ໃຊ້ໃນການສະໜັກວຽກ

2. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຄວາມກ້າວໜ້າ (works in progress) ເປັນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມກ້າວໜ້າ ລວມ ທັງຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນ ໂດຍມີຫຼັກຖານໃນການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນ ມີເກນໃນການຄັດເລືອກຜົນງານ ແລະ ມີ ເກນໃນການຕັດສິນຄຸນຄ່າ ຈະຕ້ອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສະພາບເຈົ້າຂອງແຟ້ມໃນການພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າໃນ ດ້ານຄວາມສາມາດ ເຈດຄະຕິ ທັກສະ ຄວາມຄາດຫວັງ

3. ແຟ້ມສະສົມຜົນງານປັດຈຸບັນ (Current year) ເປັນແຟ້ມສະສົມວຽກທີ່ໃຊ້ປະເມີນຜົນການຮຽນ ຂອງນັກຮຽນຮ່ວມກັບການສອບວັດອື່ນໆ ເປັນແຟ້ມທີ່ບອກເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະລາຍວິຊາເຮັດ ໃຫ້ເຫັນຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນເປັນລາຍວິຊາ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າວຽກງານທີ່ສະສົມໃນແຟ້ມຜົນງານຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການຄັດເລືອກໂດຍຢຶດເກນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຈັດການຮຽນ-ການ ສອນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສະພາບການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນຂອງຄູອີກ.

2.ສ່ວນປະກອບຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານ

2.1. ແຜ່ນສະຫຼຸບຜົນງານຂອງນັກຮຽນ

ເພື່ອສະຫຼຸບວ່າແຟັມໃນແຟັມສະສົມຜົນງານນີ້ມີ ຜົນງານອັນໃດແດ່.

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນສະຫຼຸບຜົນງານ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຄູສອນ

ວິຊາ.....ໄລຍະເວລາ: ເລີ່ມຕົ້ນ.....ເຖິງ.....

- ໃນແຟັມສະສົມຜົນງານມີອັນໃດແດ່ ?
- ເປັນຫຍັງຊຶ່ງເລືອກຜົນງານເຫຼົ່ານີ້?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ ?
- ຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ການຮຽນ ຫຼື ຕໍ່ວິຊາ.

2.2. ແຜ່ນໜ້າປົກຜົນງານແຕ່ລະອັນ

ເພື່ອອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນ

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນໜ້າປົກຜົນງານ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ເລືອກຜົນງານອັນນີ້ເພາະວ່າ.....

2.3. ຜົນງານຄວນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວບຄຸມທຸກຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້

ຕົວຢ່າງ

- ການທົດລອງ (ສືບຄົ້ນທາງວິທະຍາສາດ)
- ການໂຕ້ຕອບກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ອ່ານ.
- ກິດຈະກຳຄວາມເຂົ້າໃຈ.
- ບັນທຶກການອ່ານ ແລະ ຂຽນ.
- ແກະສະລັກຕ່າງໆ.
- ແບບທົດສອບ
- ລະບຽບພຶດຕິກຳ
- ສິລະປະ
- ແບບສຳຫຼວດທັກສະ
- ລາຍງານ ສະຫຼຸບຄວາມກ້າວໜ້າ
- ແບບສຳຫຼວດ ແລະ ປະເມີນຕົນເອງ
- ກິດຈະກຳກຸ່ມ
- ການແກ້ບັນຫາ
- ໂຄງການ

2.4 ບັນທຶກຕ່າງໆ ທີ່ສະແດງວ່າຜູ້ຮຽນໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່

ເຊັ່ນ ບັນທຶກຈາກ ການອ່ານ - ການຂຽນ

ຕົວຢ່າງ ບັນທຶກກ່ຽວກັບການອ່ານ - ການຂຽນ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຜູ້ສອນ.....

ວັນ ເດືອນ ປີ	ຊື່ເລື່ອງ ແລະ ຊື່ຜູ້ຂຽນ	ອ່ານ / ຂຽນ	ຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ສິ່ງທີ່ອ່ານ / ຂຽນ

ບັນທຶກຂອງຄູ

ຕົວຢ່າງ ແບບປະເມີນຕົນເອງ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....ຂຶ້ນຮຽນ.....

ໂຮງຮຽນ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຜູ້ສອນ.....ວັນ ເດືອນ ປີ :.....

1. ການຈະເປັນຜູ້ອ່ານທີ່ດີເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ?
2. ນັກປະພັນເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນມັກອ່ານຄືໃຜ ? ເພາະເຫດໃດ ?
3. ເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນໄດ້ອ່ານ ແລະ ມັກຫຼາຍທີ່ສຸດໃນພາກຮຽນນີ້ຄືເລື່ອງໃດ (ໃຫ້ບອກມາ 3 ເລື່ອງ) ເພາະເຫດໃດ ?
4. ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການອ່ານຂອງນັກຮຽນຄືຫຍັງ ?
5. ເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການອ່ານໃນອະນາຄົດຄືເລື່ອງໃດ ?
6. ການທີ່ຈະເປັນນັກຂຽນທີ່ດີຄວນເຮັດແນວໃດ ?
7. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນໄດ້ຂຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
8. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນມັກຂຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
9. ການຂຽນອັນໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນອີກ ?
10. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຂຽນໃນອານາຄົດ ?
11. ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການຂຽນຂອງນັກຮຽນຄືຫຍັງ ?
12. ນັກຮຽນຕ້ອງການພັດທະນາ ຫຼື ປັບປຸງໃນເລື່ອງໃດກ່ຽວກັບການຂຽນ

2.5. ແຜ່ນສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ເພື່ອສະແດງ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູຕໍ່ແຟ້ມ ສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນ

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ນັກຮຽນ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຄູ :.....

ໄລຍະເວລາການຮຽນ-ການສອນ ຈາກ ວັນ ເດືອນ ປີ.....ເຖິງ.....

ເວລາຮຽນ.....% (ເປີເຊັນຂອງຈຳນວນຊົ່ວໂມງຮຽນ)

1. ຄຳບັນຍາຍຂອງວິຊາ (ຈຸດປະສົງ, ກິດຈະກຳ, ໂຄງການ)
2. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນັກຮຽນ (ເປົ້າໝາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ການສັງເກດ)

3. ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນເຮັດໄດ້ດີ.
4. ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຄວນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດ.
5. ການວາງແຜນ ແລະ ການສະເໜີແນະນຳ

3. ຂັ້ນຕອນການຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

3.1. ຂະບວນການໃນການຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານກັບນັກຮຽນ

1. ຄູ່ແນະນາການປະເມີນໂດຍໃຊ້ແຜ່ມສະສົມຜົນງານໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນເມື່ອເວລາເລີ່ມຕົ້ນສອນ.
2. ລະຫວ່າງແຕ່ລະບົດຮຽນຂອງການສອນ ຄູ່ຄວນໃຫ້ເວລາແກ່ນັກຮຽນໄດ້ສະສົມຜົນງານ ແລະ ໃສ່ວັນທີຂອງຜົນງານແຕ່ລະອັນ.

1. ໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາ ທົບທວນ ແລະ ເລືອກຜົນງານເພື່ອຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ.
2. ຄູ່ ແລະ ນັກຮຽນມີການພົບປະຮ່ວມກັນເປັນລາຍບຸກຄົນເພື່ອປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງນັກຮຽນ.
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ແລະ ແລກປ່ຽນກັນພິຈາລະນາໃນໝູ່ເພື່ອນດ້ວຍກັນ.

3.2. ຂັ້ນຕອນການຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

• ຂັ້ນວາງແຜນ

ເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນເຮັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ຄູ່ຄວນເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເພື່ອນຄູ່ໃນກຸ່ມວິຊາດຽວກັນເປັນທີມ, ເພື່ອຕົກລົງຮ່ວມກັນວ່າ ເຮົາຈະໃຊ້ການປະເມີນ ໂດຍໃຊ້ແຜ່ມສະສົມຜົນງານແນວໃດ, ເຊິ່ງອາດຈະຊ່ວຍກັນກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງການສອນຄືຫຍັງ ? ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນໄປສູ່ເປົ້າໝາຍ, ເຮົາຈະຕັ້ງເກນແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ

ແນວທາງໃນການວາງແຜນສຳຫຼັບຄູ່ ໃນການປະເມີນຜົນໃຊ້ແຜ່ມ ສະສົມຜົນງານ.

ຊື່ວິຊາ.....ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ວາງແຜນ:.....

ຄຳຊີ້ແຈງ

ໃຊ້ຄຳຖາມ ແລະ ຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການວາງແຜນ

• ແຜ່ມສະສົມຜົນງານປະເພດໃດເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳຫຼັບນັກຮຽນ

ຕົວຢ່າງ 1 ປະເພດຂອງແຜ່ມສະສົມຜົນງານ: ກ້າວໜ້າ, ຮອບດ້ານ.

ຕົວຢ່າງ 2 ເນື້ອໃນວິຊາ ການອ່ານ, ການຂຽນ...

• ຜົນງານອັນໃດທີ່ຈະລວບລວມ

ຕົວຢ່າງ

ການຂຽນບັນທຶກປະຈຳວັນ, ຕາຕະລາງການອ່ານການບັນທຶກຫຍໍ້ການອະທິບາຍ, ການສະຫຼຸບຫຍໍ້ຈາກການອ່ານປຶ້ມ, ໂຄງການ...

- ເກນການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນມີອັນໃດແດ່ ?

ຕົວຢ່າງ 1 ແຜ່ມສະສົມຜົນງານຊະນິດກ້າວໜ້າ, ວຽກທີ່ດີທີ່ສຸດ, ວຽກທີ່ມັກຫຼາຍ, ເປົ້າໝາຍຂອງຕົນວຽກທີ່ມີຄວາມ ກ້າວໜ້າຫຼາຍ

ຕົວຢ່າງ 2 ແຜ່ມສະສົມຜົນງານຊະນິດຮອບຮູ້ຕາມເກນ: ທັກສະສະເພາະດ້ານ, ວຽກທີ່ບັນລຸເຖິງເກນ.

- ເກນການເລື່ອນໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນຄືແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ ເຮັດກິດຈະກຳສົມບູນທຸກກິດຈະກຳສະແດງວ່າຮອບຮູ້ແລ້ວ.

- ຂັ້ນແນະນຳການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນສອນ

ຄູອະທິບາຍກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນ ໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າເປັນວິທີການປະເມີນຜົນງານ ທີ່ນັກຮຽນເຮັດໂດຍບໍ່ເນັ້ນການໃຊ້ແບບທົດສອບ, ວິທີນີ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ຄື:

- ການວາງແຜນຂອງນັກຮຽນ
- ເກັບສະສົມຜົນງານແຕ່ລະອັນ.
- ການທົບທວນຜົນງານແຕ່ລະອັນ
- ການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ
- ການປະເມີນຜົນງານແຕ່ລະອັນ.

ນອກຈາກນີ້ ຄູຕ້ອງອະທິບາຍວິທີເກັບຜົນງານໄວ້ໃນແຟັມລວມຜົນງານ ແລະ ການເລືອກຜົນງານເພື່ອຈະເອົາໄປເຮັດເປັນແຟັມສະສົມຜົນງານຕໍ່ຈາກນັ້ນຄູ ແລະ ນັກຮຽນຈະພົບກັນເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວກັບຜົນງານລົງມືຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

ຂັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສະສົມຜົນງານແຕ່ລະອັນນັກຮຽນຈະຜະລິດຜົນງານຫຼາຍຊະນິດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນນັກຮຽນຈະລວບລວມໄວ້ໃນແຟັມລວມຜົນງານ ເຊິ່ງແຟັມລວມຜົນງານນີ້ອາດເປັນແຟັມ, ເປັນກັບ, ເປັນຖົງ ຫຼື ອື່ນໆກໍໄດ້, ນັກຮຽນສາມາດໃຊ້ກັບ ຫຼື ກະເປົາເປັນແຟັມລວມຜົນງານກໍໄດ້ເຊິ່ງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈະມີແຟັມລວມຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

ການເກັບຜົນງານໃຫ້ເປັນລະບົບອາດຈັດລຽງຕາມວັນເດືອນປີທີ່ຜະລິດຜົນງານແຕ່ລະວັນ ຫຼື ນັກຮຽນສາມາດແຍກແຟັມລວມຜົນງານເປັນຕອນໆ ຕາມປະເພດຂອງຜົນງານ ເຊັ່ນ ຜົນງານກ່ຽວກັບການອ່ານ, ການຂຽນ, ໂຄງການເປັນຕົ້ນ. ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຄວນວາງແຜນຮ່ວມກັນໃນການຈັດລະບົບການເກັບຜົນງານແຕ່ລະອັນໄວ້ໃນແຟັມລວມຜົນງານ.

ຫຼັກການ 3 ຢ່າງສາຫຼັບການເຮັດແຟັມລວມຜົນງານທີ່ຄູຄວນສອນນັກຮຽນຄື:

- ເກັບຜົນງານທຸກອັນ
- ກຳນົດ ວັນ ເດືອນ ປີ ໃຫ້ແກ່ຜົນງານທຸກອັນ.
- ຈັດລະບົບແຟັມລວມຜົນງານ

ການຈັດສ່ວນປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນແຟັມສະສົມຜົນງານ ໃຫ້ເປັນລະບຽບ ມີຄວາມສຳພັນ ຕໍ່ເນື່ອງເປັນລະບົບປະກອບດ້ວຍ 3 ສ່ວນຄື:

ສ່ວນທີ 1 ສວນນາປະກອບດ້ວຍ

- ຫຼັງປົກ
- ຄຳນຳ
- ສາລະບານ
- ປະຫວັດນັກຮຽນ

ສ່ວນທີ 2 ເນື້ອໃນປະກອບດ້ວຍ

- ໃບລາຍງານສະຫຼຸບຜົນງານໃນແຟັມສະສົມງານ
- ຕົວຢ່າງຜົນງານທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວ
- ໃບສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ສ່ວນທີ 3 ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມປະກອບດ້ວຍ

- ລາຍຊື່ປື້ມ ຫຼື ແຫຼ່ງສຶກສາຄືນຄວ້າ
- ຄວາມຄິດເຫັນ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ການຮຽນການສອນ
- ແບບບັນທຶກຕ່າງໆເຊັ່ນ ແບບບັນທຶກກ່ອນປະຕິບັດງານ
- ເກນການປະເມີນຜົນງານ ຫຼື ປະເມີນແຟັມສະສົມຜົນງານ
- ຂໍ້ມູນການປະເມີນຂອງຄູ ເພື່ອນນັກຮຽນ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງ
- ແບບປະເມີນຜົນເອງຂອງນັກຮຽນ

ໃນການຈັດລະບົບແຟັມສະສົມຜົນງານ ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ອອກແບບຕົກແຕ່ງປົກ ຈັດວາງຮູບແບບ ການນໍາສະເໜີ ແລະ ສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານຢ່າງອິດສະຫຼະ ເພື່ອສະແດງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ລັກສະນະນິໄສຂອງນັກຮຽນ.

• **ຂັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ ເພື່ອກຽມເຮັດແຟັມສະສົມຜົນງານ**

ຖ້າຄູສອນວິຊາໜຶ່ງໄປແລ້ວ 8 ອາທິດ ຫຼື ພົບກຸ່ມນັກຮຽນຫຼາຍກວ່າ 12 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດຈຶ່ງໃຫ້ນັກຮຽນ ເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນເພື່ອຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ. ໃນລະຫວ່າງ ພາກຮຽນຄວນໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາຜົນງານ ແຕ່ລະອັນໃນແຟັມລວມຜົນງານ ແລະ ເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນໄດ້ ເພື່ອນັກຮຽນຈະໄດ້ທົບທວນແຕ່ລະຜົນງານ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ວາງແຜນ ວ່າມີອັນໃດອີກທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການເຮັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງນັກຮຽນ, ນັກຮຽນສາມາດເຮັດວຽກງານດ້ວຍກັນເປັນກຸ່ມ ເພື່ອຊ່ວຍກັນພິຈາລະນາວ່າຄວນເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ ແລະ ຄວນເລືອກອັນໃດ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານອັນນັ້ນ, ແຕ່ທຸກຄົນໃນກຸ່ມຕ້ອງຄໍານຶງເຖິງ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເກນ ບັງຄັບຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງເຮັດມີອັນໃດ?

• **ຂັ້ນພົບປະ ຫຼື ປະຊຸມຮ່ວມກັນ**

ຫຼັງຈາກນັກຮຽນເລືອກຜົນງານເພື່ອຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານແລ້ວ ຄູຕ້ອງພົບກັບນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນ ໃນເວລາສັ້ນໆ ເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວກັບຜົນງານແຕ່ລະອັນ ທີ່ນັກຮຽນເລືອກວ່າຜົນງານນັ້ນໆໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການສອນຂອງຄູດ້ວຍ.

ຕົວຢ່າງ ຄໍາຖາມເພື່ອໃຊ້ໃນການປະຊຸມຮ່ວມກັບນັກຮຽນ.

ແບບສອບຖາມເພື່ອການປະຊຸມຮ່ວມກັບນັກຮຽນ.

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຄູ.....ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ວິຊາ..... ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ຄຳຊີ້ແຈງ

ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ວາງແຜນການຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານຮ່ວມກັນກັບນັກຮຽນ.

- ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານອັນໃດແດ່ ?
- ນັກຮຽນຕັດສິນໃຈເລືອກຜົນງານນັ້ນໆ ໂດຍມີເກນແນວໃດ ?
- ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ ? ຈາກຜົນງານແຕ່ລະອັນທີ່ເລືອກ.
- ນັກຮຽນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈອັນໃດຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
- ນັກຮຽນຕ້ອງການຮຽນຮູ້ ຫຼື ພັດທະນາທັກສະໃດເພີ່ມຕື່ມອີກ ?
- ສິ່ງໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຮັກສາໄວ້ ?
- ນັກຮຽນມີຄຳແນະນຳໃນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນແນວໃດແດ່ ?
- ໃນອານາຄົດນັກຮຽນຢາກເຮັດຜົນງານອັນໃດອີກແດ່ ?

• ຂັ້ນຕຽມຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

ໃນຂັ້ນນີ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຈະລວບລວມໄວ້ໃນແຜ່ມສະສົມຜົນງານ, ໃນການເລືອກນັ້ນ ນັກຮຽນຕ້ອງຄຳນຶງສະເໜີເຖິງຄຳຖາມຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ແນະນຳໃນການຕຽມແຜ່ມສະສົມຜົນງານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ການຕຽມແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

- ຊະນິດຂອງຜົນງານແຕ່ລະອັນແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ, ຜົນງານທີ່ເຮັດມີຈັກຊະນິດ ?
- ຜົນງານອັນໃດທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງແຕ່ລະຊະນິດທີ່ຈະໃຊ້ເຮັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ?
- ມີຊື່ຜູ້ເຮັດ, ຫົວເລື່ອງ ວັນເດືອນ ປີ ໃນແຕ່ລະຜົນງານ ຫຼື ບໍ່ ?
- ຂຽນຊື່ກິດຈະກຳ ຫຼື ວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍລົງໃນບັນທຶກ ຫຼື ຍັງ ?
- ມີອັນໃດອີກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃສ່ໄວ້ໃນແຜ່ມສະສົມຜົນງານ?

ການຂຽນສະຫຼຸບລາຍງານແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

- ໜ້າສະຫຼຸບນີ້ເຮົາຂຽນໃຫ້ໃຜອ່ານ, ຜູ້ອ່ານຕ້ອງການຮູ້ອັນໃດ ?
- ຄວນບອກອັນໃດແດ່ໃນວຽກງານຂອງເຮົາ ?
- ເຮົາມັກອັນໃດແດ່ໃນວຽກງານຂອງເຮົາ ?
- ການເຮັດວຽກຂອງເຮົາມີຄວາມສະໜຸກສະໜານແນວໃດ ?
- ຜົນງານທີ່ດີທີ່ສຸດໃນແຜ່ມສະສົມຜົນງານຂອງເຮົາຄືອັນໃດ ?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ ?
- ເຮົາເຮັດອັນໃດແດ່ ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນເຮົາເຮັດບໍ່ໄດ້ ?
- ມີຄວາມຄິດເຫັນແນວໃດກ່ຽວກັບວິຊາຮຽນ, ຄູ ຫຼື ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ?

ການຂຽນແຜ່ນປົກໜ້າຜົນງານແຕ່ລະອັນ

- ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງເລືອກຜົນງານອັນນີ້
- ສິ່ງທີ່ເຮົາມັກກ່ຽວກັບຜົນງານນີ້ ແມ່ນອັນໃດ ?
- ເຮົາເຮັດອັນໃດໄດ້ແດ່ ?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ຈາກສິ່ງກ່ຽວກັບຕົນເອງ.
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດກ່ຽວກັບຕົນເອງ.
-
-

4. ເກນການກວດສອບຄຸນະພາບຂອງການປະເມີນຜົນ

- ວິທີທີ 1

ປະເມີນຜົນງານໃນແຟ້ມຜົນງານແຕ່ລະອັນ ຈາກນັ້ນນຳເອົາຄະແນນມາລວມກັນແລ້ວຫາຄ່າສະເລ່ຍເປັນຄະແນນລວມຂອງແຟ້ມສະສົມຜົນງານ.

- ວິທີທີ 2

ແຍກວິເຄາະຕາມຊະນິດຂອງຜົນງານໂດຍໃຫ້ຄະແນນແຍກຕາມສະມັດຖະພາບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ໃນວິຊາຄະນິດສາດສະມັດຖະພາບທີ່ຕ້ອງການວັດດັ່ງນີ້:

- ຄວາມສາມາດໃນການຄິດໄລ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
- ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາ
- ຄວາມສາມາດໃນການໝູນໃຊ້ຄະນິດສາດເຂົ້າໃນການຊີວິດປະຈຳວັນ

- ວິທີທີ 3

ເບິ່ງພາບລວມທັງໝົດ ຜູ້ປະເມີນຈະໃຫ້ຄະແນນແກ້ແຟ້ມຜົນງານລະດັບຕ່າງໆໂດຍສ້າງເກນການປະເມີນໃນລັກສະນະບັນຍາຍ ເຖິງຄຸນລັກສະນະທີ່ຄວນຈະເປັນໄປໃນແຕ່ລະລະດັບຈາກລະດັບຄຸນນະພາບທີ່ຕໍ່າສຸດຈົນເຖິງສູງສຸດ ໂດຍເບິ່ງພາບລວມທັງໝົດຂອງແຟ້ມຜົນງານໃນຫຼາຍມິຕິຕ້ອງຕົວຢ່າງຂອງການຈັດຄຸນະພາບໃນການປະເມີນຜົນງານ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການວັດຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາຄະນິດສາດ.

- ລະດັບ4

ແຟ້ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ຄວາມເໝາະສົມໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ຍຸດທະວິທີທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ວິທີການໃນການແກ້ບັນຫາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມີຄວາມຜິດພາດໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ
- ເປັນຫຼັກຖານເຊິ່ງຄຳຕອບໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ປະເມີນໃນຂອບເຂດຂອງສະຖານະການ

ຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃຫ້ ຫາກມີໜຶ່ງໃນບັນຫາຕໍ່ໄປນີ້ກໍໃຫ້ຖືວ່າເປັນແຟ້ມສະສົມຜົນງານໃນລະດັບ 4

- ຜົນງານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄິດສ້າງສັນໃນການແກ້ບັນຫາ
- ໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີໃນການນຳສະເໜີ ຫຼື ການຊອກຫາຄຳຕອບຂອງບັນຫາ
- ສະແດງເຖິງຄວາມພາກພຽນ ແລະ ເອົາຈິງເອົາຈັງໃນການພົວພັນກັບສະຖານະການທີ່ຊັບຊ້ອນ

- ລະດັບ3

ແຟ້ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ຄວາມເໝາະສົມໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ໃຊ້ຍຸດທະວິທີທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ວິທີການໃນການແກ້ບັນຫາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມີຄວາມຜິດພາດເລັກໜ້ອຍໃນຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ
- ເປັນຫຼັກຖານເຊິ່ງຄຳຕອບໄດ້ຮັບການປະເມີນໃນຂອບເຂດຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃໝ່

- **ລະດັບ 2**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ມີບາງຄັ້ງທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ
- ບໍ່ມີຄວາມທ່ຽງຕົງໃນການໃຊ້ຍຸດທະວິທີ ຫຼື ວິທີການທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມັກຈະເກີດມີຄວາມຜິດພາດປະຈຳໃນການຄິດໄລ່ ຫຼື ການໃຊ້ຂະບວນການເບື້ອງຕົ້ນຕ່າງໆ
- ຄຳຕອບເໝືອນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ປະເມີນໃນຂອບເຂດຂອງສະຖານະການຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃຫ້

- **ລະດັບ 1**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບັນຈຸດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງຄື :

- ບໍ່ມີຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງສະຖານະການ
- ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
- ບໍ່ມີການໃຊ້ຍຸດທະວິທີ ຫຼື ວິທີການແກ້ບັນຫາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
- ມັກຈະເກີດມີຄວາມຜິດພາດປະຈຳໃນການຄິດໄລ່ ຫຼື ການໃຊ້ຂະບວນການເບື້ອງຕົ້ນຕ່າງໆ
- ຄຳຕອບເບິ່ງຄືວ່າຈະບໍ່ໄດ້ປະເມີນໃນຂອບເຂດສະຖານະການຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດໃຫ້

- **ລະດັບ 0**

ແຜ່ມສະສົມຜົນງານ ບໍ່ສົມບູນ ຫຼື ບໍ່ມີຜົນງານອັນໃດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 8

- 1.ສ່ວນປະກອບຂອງແຟ້ມຜົນງານມີຫຍັງແດ່ ?
- 2.ຜົນງານຂອງນັກຮຽນໄດ້ມາຈາກອັນໃດແດ່ ?
- 3.ຂັ້ນຕອນການຈັດແຟ້ມຜົນງານມີແນວໃດແດ່ ?
- 4.ວິທີການປະເມີນຜົນແຟ້ມຜົນງານມີແນວໃດແດ່ ?

ປະມວນຄຳສັບ

ປະມວນຄຳສັບ

ຈິດຕະພິໄສ	ທັດສະນະຄະຕິ, ຄຸນສົມບັດ
ທັກສະພິໄສ	ຄວາມຊຳນິຊຳນານ
ວິນິໄສ	ພິຈາລະນາ, ຮີ່ນຕອງ, ຕັດສິນ
ພະຍາກອນ	ຄາດຄະເນ
ພັດທະນາການ	ການປ່ຽນແປງ
ຄຸນນະທຳ	ຄວາມດີ
ຂໍ້ສອບອັດຕະໄນ	ຂໍ້ສອບທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຕອບແບບຍາວໆຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງ
ຂໍ້ສອບປາລະໄນ	ຂໍ້ສອບມີຄຳຕອບຕາຍຕົວ
ຂໍ້ສອບແບບອີງກຸ່ມ	ຂໍ້ສອບໃຊ້ຕັດສິນການຮຽນໂດຍປຽບທຽບກັບກຸ່ມຄົນທີ່ມາສອບດ້ວຍກັນ
ຂໍ້ສອບແບບອີງເກນ	ແມ່ນຂໍ້ສອບໃຊ້ຕັດສິນການຮຽນໂດຍອີງຕາມເກນມາດຕາຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້
ອຳນາດຈຳແນກ	ຜົນຂອງການວັດສາມາດແຍກໃຫ້ເຂົາເຫັນຄົນເກັ່ງຄົນອ່ອນໄດ້
ຕົວລວງ	ຕົວເລືອກຕອບທີ່ເປັນຕົວຜິດ

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນສໍາລັບສາຍສ້າງຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ 11+3 ປີ 3 ,2009, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສູນພັດທະນາຄູ
2. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນສໍາລັບໂຮງຮຽນສ້າງຄູລະບົບ 8+3 ປີທີ 3, 1998, ກະຊວງສຶກສາທິການ ສູນພັດທະນາຄູ
3. ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນສາຍສ້າງຄູປະຖົມ ລະບົບ 3 ປີ, ປີທີ 3, ລະບົບ 2 ປີ, ປີທີ 2,2009, ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກົມສ້າງຄູ, ສູນພັດທະນາຄູ
4. ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນສາຍສ້າງຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ ລະບົບ 3 ປີ, ປີທີ 3, 2009 ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກົມສ້າງຄູ, ສູນພັດທະນາຄູ
5. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສໍາຫຼັບຄະນະສຶກສາສາດ , ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດຄະນະສຶກສາສາດ, ປີ 2006
6. ການປະເມີນ ແລະ ການສ້າງແບບທົດສອບ. ປຶ້ມພາສາໄທ “ ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ພັດທະນາ ນິດມານິນ ພາກວິຊາທົດສອບ ແລະ ວິໄຈສຶກສາ ຄະນະຄະຣຸສາດ ວິທະຍາໄລຄູຈັນທະເຂມ ,2532”
7. ສາດການສອນ, ປຶ້ມພາສາໄທ”ຮອງສາດດາຈານ ດຣ ທິດສະໜາ ແຂມມະນີ ຄະນະຄະຣຸສາດມະຫາວິທະຍາໄລຈຸລາລົງກອນ,2552”
8. ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນການສອນຄະນິດສາດ,ປຶ້ມພາສາໄທ ”ຮອງສາດສະດາຈານ ພ້ອມພອນ ອຸດົມສິນ ຄະນະຄະຣຸສາດມະຫາໄລຈຸລາລົງກອນ
9. ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນ. ພູມີ ຈັນທະລັງສີ, 2009
10. ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, 2010
11. ຫຼັກການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ). ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ດຣ ລາຕີ ນັນທະສຸຄິນ ມະຫາວິທະຍາໄລລາດຊະພັດສຸລາດທານີ,2555
12. ການຮຽນ-ການສອນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍໃຊ້ PorTFoLlo,ປຶ້ມພາສາໄທ, ສົມນິກ ນິນທິຈັນ ,ບໍລິສັດໂຮງພິມໄທວັດທະນາພານິດ, 2545
13. ການວັດຜົນການສຶກສາ. ປຶ້ມພາສາໄທ,ຮອງສາດສະດາຈານ ສົມນິກ ພັດທິຍານີ ມະຫາວິທະຍາໄລມະຫາສາລະຄາມ,ພິມທີ່ປະສານການພິມ, 2556

ຊື່ວິຊາ: ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຫຼັກສູດສ້າງຄູປະຖົມອະນຸປະລິນຍາ ຕໍ່ເນື່ອງ ຮຽນເຕັມເວລາ 2 ປີ

ລະຫັດ:

ພາກຮຽນ ແລະ ປີຮຽນ Semester and Year	ພາກຮຽນ 2 ປີ 1
ຈຳນວນຊົ່ວໂມງ Time	48 ຊມ
ຈຳນວນໜ່ວຍກິດ Credit	2(1-2-2)
ອະທິບາຍຄ່າໜ່ວຍກິດ Credit Explanation	ວິຊານີ້ມີ 2 ໜ່ວຍກິດ, ຮຽນ 3 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ, ໃນນັ້ນຮຽນທິດສະດີ 1 ຊົ່ວໂມງ, ຝຶກປະຕິບັດຕົວຈິງ 2 ຊົ່ວໂມງ ແລະ ວຽກມອບໝາຍ 2 ຊົ່ວໂມງ
ຈຸດປະສົງ Objectives	<p>ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາສາມາດ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ອະທິບາຍທິດສະດີກ່ຽວກັບການວັດ ແລະປະເມີນຜົນໄດ້ • ສ້າງຂໍ້ສອບການວັດ ແລະປະເມີນຜົນການຮຽນ - ການສອນໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາໄດ້. • ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຄຸນນະທຳ ແລະຈັນຍາບັນໃນການວັດ ແລະປະເມີນຜົນ
ເນື້ອໃນຫຍໍ້ Course Description	ວິຊານີ້ນັກສຶກສາສາມາດຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ:ທິດສະດີການວັດ ແລະປະເມີນຜົນ (ຄວາມໝາຍ, ເຄື່ອງມື), ການສ້າງຂໍ້ສອບແບບຕ່າງໆ, ການວິເຄາະຂໍ້ສອບ ແລະການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ.
ວິທີດຳເນີນການສອນ Methodology	ວິຊານີ້ດຳເນີນການຮຽນ - ການສອນຢູ່ໃນພາກຮຽນທີ 2 ປີທີ 1 ພາຍໃນ 16 ອາທິດ ມີ 3 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດລວມ 48 ຊົ່ວໂມງ. ວິທີສອນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນ ກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນມີ: ອະທິບາຍ, ສົນທະນາ, ລະດົມສະໜອງ, ປະຕິບັດຕົວຈິງການສ້າງຂໍ້ສອບ, ກິດຈະກຳກຸ່ມ ແລະກິດຈະກຳບຸກຄົນ.
ອາທິດ1 Week 1	<p>ບົດທີ 1 ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດ ແລະປະເມີນຜົນ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ຄວາມໝາຍຂອງການວັດຜົນ ແລະປະເມີນຜົນການສຶກສາ 2. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ 3. ລັກສະນະຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ອາທິດ2 Week 2	ບົດທີ 1 ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດ ແລະປະເມີນຜົນ (ຕໍ່) 4. ລະດັບຂອງການວັດຜົນ 5. ຫຼັກການວັດຜົນການສຶກສາ 6. ຄຸນນະທຳ ແລະຈັນຍາບັນຂອງນັກວັດ ແລະປະເມີນຜົນ
ອາທິດ3 Week 3	ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ I. ປະເພດຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ 1. ແບບທົດສອບ 2. ການສັງເກດ 3. ການສຳພາດ
ອາທິດ4 Week 4	ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ (ຕໍ່) 4. ການສອບຖາມ 5. ແບບກວດຕາມລາຍການ
ອາທິດ5 Week 5	ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ (ຕໍ່) 6. ການປະຕິບັດຕົວຈິງ 7. ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ
ອາທິດ6 Week 6	ບົດທີ 2 ເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ (ຕໍ່) 8. ການໃຫ້ສ້າງຈົນຕະນາການ II. ລັກສະນະທີ່ດີຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນ
ອາທິດ7 Week 7	ບົດທີ 3 ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ 1. ການວິເຄາະຫຼັກສູດ 2. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ 3. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ
ອາທິດ8 Week 8	ບົດທີ 4 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ 1. ພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ 2. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈິ່ຈໍາ 3. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມເຂົ້າໃຈ
ອາທິດ9 Week 9	ບົດທີ 4 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່) 4. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້
ອາທິດ10 Week 10	ບົດທີ 4 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່) 5. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະ
ອາທິດ11 Week 11	ບົດທີ 4 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່) 6. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດປະເມີນຄ່າ

ອາທິດ12 Week 12	ບົດທີ 4 ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ (ຕໍ່) 7. ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການປະດິດສ້າງ
ອາທິດ13 Week 13	ບົດທີ 5 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ 1. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອົງກຸ່ມ a. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບປະລະໄນ b. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ 2. ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອົງເກນ
ອາທິດ14 Week 14	ບົດທີ 6 ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ 1. ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ 2. ວິທີການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ 3. ການນຳໃຊ້ວິທີປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ
ອາທິດ15 Week 15	ບົດທີ 7 ວິທີດຳເນີນການສອບເສັງແລະການກວດໃຫ້ຄະແນນ 1. ວິທີດຳເນີນການສອບເສັງ 2. ການກວດໃຫ້ຄະແນນ 3. ເກນຂອງການປະເມີນຜົນ
ອາທິດ16 Week 16	ບົດທີ 8 ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ 1. ຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ 2. ສ່ວນປະກອບຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານ 3. ຂັ້ນຕອນການຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ 4. ເກນການກວດສອບຄຸນນະພາບຂອງການປະເມີນຜົນ
ການປະເມີນຜົນ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮ່ວມຮຽນ 10% • ກິດຈະກຳກຸ່ມ 10% • ກິດຈະກຳບຸກຄົນ 20% • ກວດກາກາງພາກຮຽນ 20% • ສອບເສັງທ້າຍພາກຮຽນ 40%
ເອກະສານອ້າງອີງ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ກະຊວງສຶກສາທິການ, ສູນພັດທະນາຄູ, ການວັດ ແລະປະເມີນຜົນສຳລັບໂຮງຮຽນສ້າງຄູ 8+3 ປີ 3, 1998 2. ບຸນຊົມສີສະອາດ, ການວິໄຈເບື້ອງຕົ້ນພົມຄັ້ງທີ 6, ສຸວິຣິຍະສານຈັດພິມ 49/10 ປະຊາອຸທິດຮາດຊະບູລະນະ; ກຸງເທບ10140, 2000 3. ສົມສັດພູວິພາດາວັນ, ການຢຶດຜູ້ຮຽນເປັນສູນກາງ ແລະການປະເມີນຜົນຕາມສະພາບຕົວຈິງໜ້າ 111, ພົມຄັ້ງທີ 5, ສຳນັກພິມ The Knowledge center, 2545 4. ການວັດຜົນ ແລະປະເມີນຜົນ, ສາຍສ້າງຄູປະຖົມລະບົບ 3 ປີ, 2010 5. Strong Voices Stephanie Blltner ພ້ອມຄະນະປີ 2000

